

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης

6-3-2015

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

- Απονομή δικαιοσύνης με εφαρμογή των επιταγών του δικαίου. Πραγματοποιείται σε δυο στάδια : α) διαγνωστική διαδικασία, β) αναγκαστική εκτέλεση. Δηλαδή, με έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας και με την αναγκαστική εκτέλεση με την οποία επιτυγχάνεται η υλική πραγμάτωση των συνεπειών που προβλέπει ο κανόνας δικαίου.

- Πολύ συχνά υφίσταται εκούσια και αυθόρμητη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις. Προληπτική λειτουργία αναγκαστικής εκτελέσεως

- Δεν είναι πάντως αναγκαίο στοιχείο της αναγκαστικής εκτέλεσης η προηγούμενη διαγνωστική διαδικασία. Υπάρχει δυνατότητα αναγκαστικής εκτέλεσης με ορισμένα έγγραφα που δεν είναι δικαστικές αποφάσεις.

- Αναγκαστική εκτέλεση είναι η ικανοποίηση αξιώσεων με την κρατική επιβολή. Είναι το σύνολο των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις, τα μέσα και τη διαδικασία ικανοποίησης αξιώσεων με την κρατική επιβολή.

α) Η ικανοποίηση αξιώσεων νοείται με την έννοια που γίνεται αντιληπτή η αξίωση στο ιδιωτικό δίκαιο (247 ΑΚ). Καταρχήν αυτούσια. Δηλαδή αποβλέπει στον πορισμό στο δανειστή ακριβώς εκείνου που σύμφωνα με τον εκτελεστό τίτλο αποτελεί αντικείμενο της αξίωσης (π.χ. παράδοση πράγματος).

β) Κρατική επιβολή. — Πολιτειακή παρέμβαση — Απαγόρευση αυτοδικίας (282-283 ΑΚ).

- Σύγκρουση συμφερόντων.

α) Γρήγορη και ολιγοδάπανη ικανοποίηση των δανειστών (άρθρ. 20Σ, πιθανόν ο δανειστής να έχει ανάγκη, λ.χ. δίκες διατροφής, εργατικές, μισθωτικές, εξυπηρέτηση της πίστωσης, κάτι που είναι προς το γενικό συμφέρον).

β) Προστασία της προσωπικότητας και των εν γένει συμφερόντων του οφειλέτη. (Π.χ. πρόβλεψη ακατασχέτων 953 ΚΠολΔ).

γ) Σύμπτωση συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη ως προς την ανάγκη επιτεύξεως του μεγαλύτερου δυνατού πλειστηριάσματος.

δ) Προστασία συμφερόντων τρίτων προσώπων.

δα) Κατάσχεση στα χέρια τρίτου. Επιβάλλεται να μην υποστεί βλάβη ο μη εμπλεκόμενος και αμέτοχος σε διαφορά που υπάρχει μεταξύ άλλων προσώπων.

δβ) Κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν σε τρίτον (π.χ. 938 παρακατάθεση πραγμάτων, δάνειο, χρησιδάνειο πράγματος στον οφειλέτη).

- Υποκείμενα και όργανα της αναγκαστικής εκτελέσεως

1) Και εδώ σύστημα δυο διαδικιών όπως στην διαγνωστική δίκη. *Πρόσκληση* *Πρόσκληση δανειστή να οφειλέται*

10120714
15006

β) Επισπεύδων δανειστής : κρατά στα χέρια του τα ηνία της αναγκαστικής εκτελέσεως.
Τα όργανα εκτελέσεως ενεργούν με εντολή του.

γ) Αναγγελθέντες δανειστές

δ) Ο καθ'ού η εκτέλεση οφειλέτης.

ε) Ο τρίτος κύριος. Ενίοτε η εκτέλεση στρέφεται κατά προσώπων που δεν ενέχονται προσωπικά (π.χ. τρίτος που παραχώρησε υποθήκη).

στ) Άμεσα όργανα : α) δικαστικός επιμελητής, β) συμβολαιογράφος. Έμμεσα όργανα : αστυνομία (930 παρ. 1) γ) το δικαστήριο κατά κανόνα δεν είναι όργανο εκτελέσεως. Κατ'εξίρεση μπορεί να αποτελεί όργανο όταν παραχωρεί άδεια για κατάσχεση (1022).

- Είδη και μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως

α) Ανάλογα με το είδος της αξιώσεως.

αα) Παράδοση ή απόδοση κινητού πράγματος.

αβ) Παράδοση ή απόδοση ακινήτου

αγ) Για ενέργεια πράξεων π.χ. κατασκευής κάποιου έργου *ολισμών ή ωφελιών*

αδ) Για παράλειψη ή ανοχή πράξεων (π.χ. παράλειψη, χρησιμοποίησεως σήματος, *προσφ. ήδη στο αυτ. υπ.* ανοχή δουλείας).

αε) Το σπουδαιότερο είδος είναι η εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων. Εδώ το υλικό αντικείμενο δεν εξειδικεύεται στον τίτλο. Εξειδικεύεται το πρώτον με την κατάσχεση.

β) Ανάλογα με το αντικείμενο στο οποίο επιχειρείται η αναγκαστική εκτέλεση.

βα) Πραγματική : στρέφεται κατά της περιουσίας

ββ) Προσωπική : στρέφεται κατά του προσώπου. Κυριαρχεί στην πράξη η πραγματική εκτέλεση.

βγ) Καθολική ή ατομική. Καθολική είναι η πτώχευση που αναφέρεται στο σύνολο της περιουσίας. Ατομική είναι η εκτέλεση του ΚΠολΔ που καταλαμβάνει ορισμένο περιουσιακό στοιχείο.

γ) Ανάλογα με τον τρόπο εκτελέσεως που το μέσο εκτελέσεως επενεργεί :

Αμεση ή έμμεση.

Αν οδηγούμεθα αμέσως στην ικανοποίηση του δανειστή με μια πράξη (π.χ. αφαίρεση κινητού, ή αποβολή από το ακίνητο) πρόκειται για άμεση εκτέλεση. Για έμμεση πρόκειται όταν απαιτούνται πολλές πράξεις. Αυτό ισχύει στην ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (κατάσχεση, προγράμματα πλειστηριασμού, πλειστηριασμός)

δ) Κύρια ή αναπληρωματική εκτέλεση.

Επιδίωξη είναι η αυτούσια ικανοποίηση, δηλαδή η ικανοποίηση που ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο της αξιώσεως του δανειστή που ενσαρκώνεται στον εκτελεστό τίτλο.

ΚΠολΔ 68

1
-3-
Πρόκειται για την κύρια εκτέλεση. Ενίοτε δεν είναι δυνατή η κύρια. Η αξίωση μετατρέπεται τότε σε χρηματική (942, 945 ΚΠολΔ, 339ΑΚ)

ε) Μέσα εκτελέσεως

↳ φ.τ. → ανεικονιστικά

εα) Αυτόματη εκτέλεση – χωρίς μεσολάβηση υλικής ενέργειας. Πρόκειται για την καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως (949). Αποτελεί την εξαίρεση.

εβ) Εκτέλεση με υλικές πράξεις (αποβολή, κατάσχεση κλπ).

– Ανυπαρξία δικαιώματος επιλογής του είδους και των μέσων εκτελέσεως. Έτσι λ.χ. για την αξίωση αποδόσεως ακινήτου δεν προβλέπεται προσωπική κράτηση. Για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων δεν προβλέπεται η αφαίρεση κινητού ή η αποβολή του οφειλέτη από ακίνητο. Εξαίρεση υφίσταται ως προς την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων ως προς τις οποίες ισχύει η δυνατότητα της σωρευτικής ή διαδοχικής χρησιμοποιήσεως μέσων εκτελέσεως (951).

- Σειρά αξιολογική ως προς τα μέσα εκτελέσεως ; Αρχή αναλογικότητας. Δηλαδή προστρέχουμε πρώτα στην κατάσχεση και στη συνέχεια στην προσωπική κράτηση ;
- Σειρά αξιολογήσεως ως προς τα περιουσιακά στοιχεία. Πολλές αλλοδαπές έννομες τάξεις αλλά και το προγενέστερο δίκαιο καθιερώνουν τη σειρά *nomina, mobilia, immobilia*.
- Νομοθετικό Θεμέλιο : ΚΠολΔ του 1968. Πολλαπλές μεταρρυθμίσεις έκτοτε με σημαντικότερες αυτές του 1971 και 1995.
- Ειδικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως. (Α) ΚΙΝΔ (Β) ΝΔ1923 περί ειδικών διατάξεων περί ανωνύμων εταιρειών, (Υ) ΚΕΔΕ (Κώδικας εισπράξεων δημοσίων εσόδων).

- ⊖ Αξίωση αναγκαστικής εκτελέσεως. Πρόκειται για δημοσίου δικαίου αξίωση κατά της πολιτείας. Αποτελεί μερικό περιεχόμενο της αξίωσης για παροχή έννομης προστασίας (άρθρ. 20 Σ). Δεν υφίσταται διακριτική ευχέρεια των οργάνων εκτελέσεως να συνδράμουν το δανειστή που έχει εκτελεστό τίτλο. Διακρίνεται από την εκτελούμενη αξίωση (άρθρ. 247 ΑΚ). *άλλο ουσιαστικό άλλο δικαίωμα έννομο*
- Έννομη σχέση αναγκαστικής εκτελέσεως ως τριμερής τοιαύτη. α) Σχέση δανειστή (επισπεύδοντος) και κράτους. β) σχέση οφειλέτη και κράτους. Δημόσια επέμβαση σε ιδιωτική σφαίρα. γ) Σχέση οφειλέτη και δανειστή (π.χ. 969, 1019).
- Ασφαλιστικά μέτρα ως προπαρασκευαστικά μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως.
- Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως ως δημόσιο δίκαιο, ως κατά κανόνα αναγκαστικό δίκαιο, και κατ'εξαίρεση ως ενδοτικό δίκαιο (οικονομικές συμβάσεις εκτελέσεως).

milo allard

SDSS PSS

-4-

- α) $\log n$ ή $\log 2n$;
 - β) $\log n$ ή $\log 2n$, και $\log n$ ή $\log 2n$
-

-6-
και δικαστική μεσεγγύηση ως ασφαλιστικά μέτρα για μη χρηματικές απαιτήσεις 707 επομ., 725 επομ. 724). Εδώ εντάσσεται και το ασφαλιστικό μέτρο της εγγυοδοσίας (άρθρ. 704 ΚΠολΔ).

6. Νομοθετικό θεμέλιο: ΚΠολΔ /1968, άρθρ. 904 – 1054. Υπήρξαν έκτοτε (1968) πολλές τροποποιήσεις με σημαντικότερες αυτές των ετών 1971, 1995. Υφίστανται και ειδικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων με ιδιαίτερη πρακτική σημασία (α) ΚΙΝΔ που αφορά την αναγκαστική εκτέλεση σε πλοίο ως περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη. Το είδος της αξίωσης του δανειστή δεν έχει σημασία. (β) νδ 1923 «Περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών». Πρόκειται για ειδικό εκτελεστικό δίκαιο που προϋποθέτει ότι οι δανειστές είναι συγκεκριμένες κατηγορίες νομικών προσώπων (κυρίως πιστωτικά ιδρύματα). Απαιτείται η ύπαρξη υποθήκης με βάση την ιδιωτική βούληση ή ενέχυρο και αξίωση από δάνειο. Απαντούν σημαντικές διευκολύνσεις στη διαδικασία (μη αναγκαία η ύπαρξη εκτελεστού τίτλου) και διαφορετικός τρόπος ικανοποίησης δανειστών. (γ) ΚΕΔΕ σε αντίθεση με τον ΚΠολΔ με τον οποίο ρυθμίζεται η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης για ιδιωτικού δικαίου απαιτήσεις με τον ΚΕΔΕ επιτυγχάνεται η αναγκαστική εκτέλεση για δημοσίου δικαίου αξιώσεις. Πάντως στη δρομολογηθείσα διαδικασία μπορούν να συμμετάσχουν όλοι οι δανειστές (έτσι στην εκτέλεση του ΚΠολΔ αναγγέλλεται και το δημόσιο για απαιτήσεις του και στην εκτέλεση του ΚΕΔΕ αναγγέλλονται και δανειστές με ιδιωτικού δικαίου απαιτήσεις).

7. Υποκείμενα της διαδικασίας. Όπως και στην διαδικασία τη διαγνωστική έτσι και στην εκτέλεση απαιτούνται δυο πρόσωπα με αντίθετα συμφέροντα. Γίνεται λόγος για το (δανειστή) και τον (οφειλέτη) (καθ'ού η εκτέλεση). Σε σχέση με την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων υποκείμενα της διαδικασίας σε περίπτωση δρομολογήσεως συγκεκριμένων μέσων εκτέλεσης (π.χ. κατάσχεση) καθίστανται και άλλοι δανειστές του οφειλέτη (αναγγελλόμενοι δανειστές). Τους εκπροσωπεί όλους ο (δανειστής) που είχε την πρωτοβουλία της εκτέλεσης (επισπεύδων). Ενίοτε εμπλέκεται στη διαδικασία και τρίτος που διεκδικεί το αντικείμενο της εκτέλεσης ως ανήκων στον ίδιο (936) ή κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση (π.χ. τρίτος που παραχώρησε υποθήκη για αλλότριο χρέος ή που απέκτησε βεβαρημένο με υποθήκη ακίνητο).

8. Όργανα εκτέλεσης: άμεσα όργανα (α) δικαστικός επιμελητής, (β) συμβολαιογράφος. Έμμεσα όργανα: αστυνομία (930 παρ. 1). Το δικαστήριο κατά κανόνα δεν είναι όργανο εκτέλεσης αλλά δικαιοδοτικό όργανο που κρίνει επί ενδίκων βοηθημάτων και μέσων για θέματα αναγκαστικής εκτέλεσης. Το κύριο ένδικο βοήθημα είναι η ανακοπή (άρθρ. 933, 936 ΚΠολΔ). Κατ'εξαίρεση μπορεί να αποτελεί όργανο αναγκαστικής εκτέλεσης όταν παρέχει άδεια για κατάσχεση (1022) ειδικών περιουσιακών στοιχείων ή επιτρέπει την αναγκαστική διαχείριση ακινήτου ή επιχειρήσεως (1034 επομ.). Το ίδιο ισχύει για την προσωπική κράτηση ως μέσο τελείωσης για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (άρθρ. 1047).

9. Συγκρούσεις συμφερόντων. Με την αναγκαστική εκτέλεση η έννομη τάξη μεταβαίνει από την (κανονιστική) στην (πραγματική) ισχύ του δικαίου. Σε κανένα άλλο σημείο του δικαίου δεν είναι τόσο έντονη η σύγκρουση συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη. Συγκρούσεις υφίστανται ωστόσο και μεταξύ των δανειστών, μεταξύ δανειστή και αμέτοχων τρίτων ενώ δεν αποκλείεται και η περίπτωση της σύμπλευσης συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη. Διαμορφώνονται οι εξής αρχές (α) ανάγκη για γρήγορη και ολιγοδάπανη ικανοποίηση των δανειστών (άρθρ. 20Σ, πιθανόν ο δανειστής να έχει ανάγκη, λ.χ. δίκες διατροφής, εργατικές, μισθωτικές, εξυπηρέτηση της πίστωσης, κάτι που είναι προς το γενικό συμφέρον). Ο δανειστής δεν είναι κατ' ανάγκη ο οικονομικώς ισχυρότερος αν και αυτό δεν είναι νομικά κρίσιμο.

(β) Προστασία της προσωπικότητας και των εν γένει συμφερόντων του οφειλέτη. (Π.χ. πρόβλεψη ακατασχέτων 953 ΚΠολΔ, προστασία του μισθού, 982 παρ.2 και 3. Υφίσταται επίσης ειδική νομοθεσία για ελάχιστο ποσοστό

ακαταχέτου ύψους 1.500 ευρώ, για προστασία της κύριας κατοικίας, απαγόρευση πλειστηριασμού για ορισμένο χρονικό διάστημα για ορισμένου είδους απαιτήσεις).

γ) Σύμπτωση συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη ως προς την ανάγκη επιτεύξεως του μεγαλύτερου δυνατού πλειστηριασμού.

δ) προστασία συμφερόντων τρίτων προσώπων.

ια) Κατάσχεση στα χέρια τρίτου 981. Επιβάλλεται να μην υποστεί βλάβη ο μη εμπλεκόμενος και αμέτοχος με διαφορά που υπάρχει μεταξύ άλλων προσώπων (π.χ. κατάσχεση απαιτήσεως του οφειλέτη από το δανειστή στα χέρια της Τράπεζας ως τρίτης).

ιβ) Κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν όχι στον οφειλέτη αλλά σε τρίτον. Ο τρίτος προστατεύεται με την ανακοπή (άρθρ. 936). Το θέμα έχει σημασία για πράγματα ως προς τα οποία υπάρχει σύμβαση παρακαταθήκης, πώληση με επιφύλαξη κυριότητας, χρησιδάνειο, κλπ).

ε) Λύση συγκρούσεων μεταξύ των δανειστών (άρθρ. 972 παρ. 2, 973, 975).

10. Έννομη σχέση αναγκαστικής εκτελέσεως ως τριμερής τοιαύτη. Υπάρχουν δηλαδή σχέσεις μεταξύ : α) δανειστή (επισπεύδοντος) και πολιτείας, β) οφειλέτη και κράτους αλλά και μεταξύ γ) οφειλέτη και δανειστή (π.χ. 969, 1019). Δημόσια επέμβαση σε ιδιωτική σφαίρα.

11. Δίκαιο αναγκαστικής εκτελέσεως ως δημόσιο δίκαιο, ως κατά κανόνα αναγκαστικό δίκαιο, και κατ'εξάιρεση ως ενδοτικό δίκαιο (οικονομικές συμβάσεις εκτελέσεως). Επομένως το πεδίο της ιδιωτικής αυτονομίας είναι περιορισμένο.

12. Είδη αναγκαστικής εκτελέσεως

α) Ανάλογα με το είδος της αξιώσεως.

αα) Παράδοση ή απόδοση κινητού πράγματος.

αβ) Παράδοση ή απόδοση ακινήτου

αγ) Για ενέργεια πράξεων π.χ. κατασκευής κάποιου έργου

αδ) Για παράλειψη ή ανοχή πράξεων (π.χ. παράλειψη, χρησιμοποίησεως σήματος, ανοχή δουλείας).

αε) Το σπουδαιότερο είδος είναι η εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων. Εδώ το υλικό αντικείμενο δεν εξειδικεύεται στον τίτλο. Εξειδικεύεται το πρώτον με την κατάσχεση.

β) Ανάλογα με το αντικείμενο στο οποίο επιχειρείται η αναγκαστική εκτέλεση.

βα) Πραγματική : στρέφεται κατά της περιουσίας του ενεχομένου

ββ) Προσωπική : στρέφεται κατά του προσώπου του οφειλέτη. Πρόκειται για το μέτρο της προσωπικής κρατήσεως. Στην πράξη κυριαρχεί η πραγματική εκτέλεση.

βγ) Καθολική ή ατομική. Καθολική είναι η πτώχευση που αναφέρεται στο σύνολο της περιουσίας. Ατομική είναι η εκτέλεση του ΚΠολΔ που καταλαμβάνει ορισμένο περιουσιακό στοιχείο. Πρόβλεψη στο μεταξύ και του θεσμού της αστικής πτωχεύσεως (ν. 3869/2010) για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

γ) Ανάλογα με τον τρόπο εκτελέσεως που το μέσο εκτελέσεως επενεργεί :

Άμεση ή έμμεση.

Αν οδηγούμεθα αμέσως στην ικανοποίηση του δανειστή με μια πράξη (π.χ. αφαίρεση κινητού, ή αποβολή από το ακίνητο) πρόκειται για άμεση εκτέλεση. Για έμμεση πρόκειται όταν απαιτούνται πολλές πράξεις. Αυτό ισχύει στην ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (κατάσχεση, προγράμματα πλειστηριασμού, πλειστηριασμός)

δ) Κύρια ή αναπληρωματική εκτέλεση.

Επιδίωξη είναι η αυτούσια ικανοποίηση, δηλαδή η ικανοποίηση που ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο της αξιώσεως του δανειστή που ενσαρκώνεται στον εκτελεστό τίτλο. Πρόκειται για την κύρια εκτέλεση. Ενίοτε δεν είναι δυνατή η κύρια. Η αξίωση μετατρέπεται τότε σε χρηματική (942, 945 ΚΠολΔ, 339ΑΚ, 69 παρ. 1 γ και παρ. 2).

13. Μέσα εκτελέσεως

α) Αυτόματη εκτέλεση - χωρίς μεσολάβηση υλικής ενέργειας. Πρόκειται για την καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως (949). Αφορά επιχείρηση νομικής πράξεως. Αποτελεί την εξαίρεση. Η απόφαση που εκδίδεται υποκαθιστά την ελλείπουσα δήλωση βουλήσεως.

β) Εκτέλεση με υλικές πράξεις (αποβολή, κατάσχεση κλπ).

γ) Για την πρακτικώς σπουδαία ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων ο νόμος προβλέπει τα μέσα εκτελέσεως της κατασχέσεως, της αναγκαστικής διαχειρίσεως, της προσωπικής κρατήσεως και του βεβαιωτικού όρκου.

14. Ανυπαρξία δικαιώματος επιλογής των μέσων εκτελέσεως σε σχέση με το είδος της εκτελούμενης αξιώσεως. Έτσι λ.χ. για την αξίωση αποδόσεως ακινήτου δεν προβλέπεται το μέσο εκτελέσεως της προσωπικής κράτησης. Για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων δεν προβλέπεται η αφαίρεση κινητού ή η αποβολή του οφειλέτη από ακίνητο. Εξαίρεση υφίσταται ως προς την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων ως προς τις οποίες ισχύει η δυνατότητα της σωρευτικής ή διαδοχικής χρησιμοποίησεως μέσων εκτελέσεως (951).

15. Σειρά αξιολογική ως προς τα μέσα εκτελέσεως. Αρχή αναλογικότητας (άρθρ. 116, 951 ΚΠολΔ και 281 ΑΚ). Προστρέχουμε πρώτα στην κατάσχεση και στη συνέχεια στην προσωπική κράτηση ;

- Σειρά αξιολογήσεως ως προς τα περιουσιακά στοιχεία. Πολλές αλλοδαπές έννομες τάξεις αλλά και το προγενέστερο δίκαιο καθιερώνουν τη σειρά nomina, mobilia, immobilia. Δεν κατάσχεται ένα πολυώροφο κτίριο για μια μικρή απαίτηση όταν υπάρχει δυνατότητα κατασχέσεως κινητών ή αξιώσεων (βλ. και άρθρ. 951 παρ. 2 ΚΠολΔ που θεωρείται το νομοθετικό θεμέλιο για την αποφυγή καταχρηστικής ασκήσεως δικαιωμάτων στην αναγκαστική εκτέλεση).

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

1) Ο Α πέτυχε την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως με την οποία καταδικάσθηκε ο Β να του αποδώσει την κατοχή ενός ηλεκτρονικού συστήματος. Στη συνέχεια ο Α εισέρχεται στο χώρο που φυλάσσεται το ηλεκτρονικό σύστημα και το αφαιρεί. Νομίμως ; ^{Πρέπει να τηρηθεί η αναγκαστική εκτέλεση} Εδώ αυτόδικη = αδίτημα 933 : Ανακοπή

2) Ο Α ως αγοραστής έχει καταρτίσει σύμβαση πωλήσεως με το Β για ακίνητο που βρίσκεται στο Πήλιο. Πληροφορείται όμως ότι ο Β βρήκε επωφελέστερη ευκαιρία ^{χρηματική απαίτηση} και σκοπεύει να πωλήσει το ακίνητο στο Γ. Τι μπορεί να πράξει ο Α ως αγοραστής ; ^{Ασφαλιστικά μέτρα : Συντηρητική κατάσχεση ή εμπόδα} Αξίωση ενοκική, μη χρηματική απαίτηση

3) Ο Α διατηρεί αξίωση ποσού 10.000 ευρώ κατά του Β και έχει τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Σπεύδει με τη γήρηση των νομίμων διαδικασιών και κατάσχει ολόκληρη πολυκατοικία που δεν έχει υπαχθεί στο καθεστώς οριζοντίου ιδιοκτησίας. Ο Β διατηρεί αξιώσεις με μορφή καταθέσεων σε Τράπεζες καθώς και κινητή περιουσία.

4) Ο Α επιτυγχάνει την έκδοση αποφάσεως με την οποία απαγορεύεται στο Β να χρησιμοποιεί σήμα που ανήκει στον Α. Ο Β δεν συμμορφώνεται και ο Α επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητό του. ^{Αξίωση για παράκληση} ^{θα πρέπει να έχει διαπιστωθεί αν πρόκειται για εαυτών ενδοτικό ή αναγκαστικό δικαίωμα}

5) Ο Α και ο Β ήδη στο πλαίσιο συμβάσεως συνομολογούν ότι αν τεθεί θέμα εκτελέσεως από τη μεταξύ τους συνεργασία δεν θα τηρείται η προϋπόθεση του ΚΠολΔ για ύπαρξη εκτελεστού τίτλου. Είναι αυτό νόμιμο ; ^{Νόμιμη η σύμβαση} ^{δεν είναι}

6) Η Ανώνυμη Εταιρεία Α έχει αξιώσεις κατά του Β για καταβολή του τιμήματος. Θεωρεί πιο αποτελεσματική τη διαδικασία του ΚΕΔΕ ^{ή νομοθετικό καθεστώς} και ορομολογεί τη σχετική διαδικασία. Νομίμως ;

1. Ουσιαστικό δεδικασμένο και εκτελεστότητα :

1.1. Διαφορές. Το δεδικασμένο παράγεται από δικαστικές αποφάσεις, που είναι κατά κανόνα τελεσίδικες, ενώ δεν έχει σημασία αν πρόκειται για αναγνωριστικές ή καταψηφιστικές αποφάσεις. Για την ανατροπή του δεδικασμένου απαιτούνται ιδιαίτερες προϋποθέσεις. Η εκτελεστότητα είναι συνέπεια που αναγνωρίζεται και σε άλλες νομικές πράξεις πλην της δικαστικής αποφάσεως. Στο βαθμό που απορρέει από δικαστική απόφαση δεν απαιτείται να είναι τελεσίδικη, η απόφαση πρέπει να περιέχει καταψήφιση και ως συνέπεια δεν έχει την αυξημένη σταθερότητα που χαρακτηρίζει τις συνέπειες του ουσιαστικού δεδικασμένου.

1.2. Ομοιότητες: Αποτελούν εκφάνσεις της υπερέχουσας θέσεως του Κράτους κατά την άσκηση του εν ευρεία εννοία δικαιοδοτικού έργου της Πολιτείας. Περαιτέρω, πτυχές του ουσιαστικού δεδικασμένου επηρεάζουν την εκτελεστότητα. Αυτό ισχύει λχ. για τον καθορισμό των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας (919) ή για την προβολή λόγων ανακοπής στο βαθμό που υφίσταται απόφαση με ισχύ δεδικασμένου (άρθρ. 933 παρ. 3).

904 *ήτοι εναντίον* c/αωω

2. Προϋποθέσεις παροχής έννομης προστασίας με τη μορφή της αναγκαστικής εκτέλεσεως: α) Υπαρξη εκτελεστού τίτλου β) ύπαρξη δικαιώματος επιδεκτικού ικανοποίησης με αναγκαστική εκτέλεση (ύπαρξη απαιτήσεως βεβαίας και εκκαθαρισμένης) γ) περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου, δ) νομιμοποίηση των υποκειμένων της αναγκαστικής εκτέλεσεως και ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, ε) τήρηση ορισμένης προδικασίας.

2.1. Εκτελεστός τίτλος : Είναι έγγραφο που αποδεικνύει αξίωση επιδεκτική ικανοποίησης με αναγκαστική εκτέλεση. Οι τίτλοι απαριθμούνται περιοριστικά σε άρθρ. 904. Από τον εκτελεστό τίτλο προκύπτει το είδος της αξιώσεως, το εκκαθαρισμένο αυτής καθώς και τα νομιμοποιούμενα πρόσωπα (ευθέως ή σε συνδυασμό με άλλα έγγραφα). Αν η απαίτηση που ενσαρκώνεται στον εκτελεστό τίτλο εξακολουθεί να ισχύει ή αν έχει παύσει να υφίσταται ο εκτελεστός τίτλος, αυτό θα μπορεί εν ανάγκη να κριθεί μέσω της ασκήσεως ανακοπής (933). Οι συνηθέστεροι εκτελεστοί τίτλοι είναι η δικαστική απόφαση, το συμβολαιογραφικό έγγραφο, η διαταγή πληρωμής και μορφές συμβιβασμού. Η δυνατότητα εκτέλεσεως χρησιμοποιείται από το νομοθέτη συχνά και ως κίνητρο, για τη χρησιμοποίηση διαφόρων εναλλακτικών τρόπων επιλύσεως διαφορών (214 Α, 214 Β, ήδη 293).

2.1.1. Τελεσίδικη καταψηφιστική απόφαση : Απαιτείται τελεσίδικη απόφαση, δηλαδή μη υποκείμενη σε ανακοπή ερημοδικίας (αδιαφόρως αν η ερημοδικία υπήρξε στον πρώτο ή στο δεύτερο βαθμό) και έφεση (άρθρ. 321). Αν μια υπόθεση διέλθει τους δύο βαθμούς

δικαιοδοσίας (άρθρ. 12), εκτελεστό τίτλο αποτελεί η απόφαση που δέχεται την αγωγή που μπορεί ανάλογα με την έκβαση της δίκης να είναι η απόφαση του πρωτοβαθμίου ή δευτεροβαθμίου δικαστηρίου. Εκτέλεση δικαιολογείται και με βάση ανέκκλητη (εκ γενετής ανέκκλητη [512] ή μεταγενεστέρως) απόφαση που δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας. Η απόφαση καθίσταται τελεσίδικη με διάφορους τρόπους που συνέχονται με την προθεσμία, την παραίτηση, την άσκηση ενδίκων μέσων και την έκβαση της σχετικής δίκης. Προσέτι, η τελεσίδικη απόφαση πρέπει να είναι οριστική με την έννοια των άρθρ. 308 και 553. Οι μη οριστικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε αναγκαστική εκτέλεση. Η οριστικότητα εν προκειμένω δεν έχει την έννοια της αποφάσεως του εισαγωγικού δικαστηρίου που υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας και έφεση (οριστική, τελεσίδικη, αμετάκλητη). Η ύπαρξη οριστικής ή μη αποφάσεως αναπτύσσει πρακτική σημασία στις εξής περιπτώσεις: α) απλή ομοδικία, β) αντικειμενική σώρευση αγωγών γ) σχέση αγωγής-ανταγωγής δ) ένωση και συνεκδίκηση περισσότερων δικών, [246] και ε) μερική αποδοχή αιτήματος με περαιτέρω εκδίκηση της υποθέσεως (εν μέρει οριστική απόφαση). Πρόκειται για υποθέσεις με περισσότερα αιτήματα και αντιστοίχως αποφάσεις με περισσότερα κεφάλαια. Η τελεσίδικη απόφαση αποτελεί εκ του νόμου εκτελεστό τίτλο και δεν απαιτείται αίτημα του νικητή διαδίκου και απόφαση για την πρόσδοση της εννόμου συνεπείας της εκτελεστότητας.

2.1.2. Προσωρινώς εκτελεστές οριστικές αποφάσεις: Πρόκειται για την καταψηφιστική απόφαση του δικαστηρίου που αποφαινεται σε πρώτο βαθμό για την υπόθεση και κηρύσσεται προσωρινώς εκτελεστή. Υπόκειται ακόμη στα τακτικά ένδικα μέσα που ενδεχόμενα έχουν ήδη ασκηθεί ή υπάρχει προθεσμία ασκήσεως. Ενυπάρχει επομένως ο κίνδυνος ανατροπής της αποφάσεως που είναι μεγαλύτερος σε σχέση με την τελεσίδικη απόφαση ως εκτελεστό τίτλο. Το δικαστήριο κηρύσσει την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή μόνο μετά από υποβολή αιτήματος από το νικητή διάδικο. Δεν υπάρχει αυτεπάγγελτη κήρυξη.

7 Πρέπει να διακριθεί αυστηρά η προσωρινώς ως εκτελεστή κηρυχθείσα απόφαση από την προσωρινή παροχή έννομης προστασίας. Η πρώτη αναφέρεται σε παροχή έννομης προστασίας μέσω διαγνωστικής δίκης. Κατά τα λοιπά και οι αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων είναι δεκτικές αναγκαστικής εκτελέσεως (άρθρ. 700). Για την κήρυξη της αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής απαιτείται η απόφαση να είναι οριστική με την παραπάνω έννοια (308, 513 § β) ενώ δεν παρατηρείται διαφοροποίηση ως προς τα μέσα εκτελέσεως. Η αναγκαστική εκτέλεση που λαμβάνει χώρα δεν είναι δηλαδή προσωρινή. Προσωρινώς εκτελεστές μπορούν να είναι αποφάσεις αδιαφόρως αν περιέχουν καταψήφιση για χρηματική ή μη χρηματική απαίτηση.

Υφίστανται περιπτώσεις κατά τις οποίες η κήρυξη είναι υποχρεωτική, περιπτώσεις κατά τις οποίες η κήρυξη είναι δυννητική και περιπτώσεις που αποκλείεται η κήρυξη. Σημασία έχει επίσης η εξάρτηση του θέματος από την παροχή εγγυήσεως.

Δικαιολογητικός λόγος της προσωρινής εκτελέσεως: **α.** προστασία δανειστή, **β.** πιθανολόγηση της μη ανατροπής της αποφάσεως.

Α. Δυνητική προσωρινή εκτελεστικότητα (άρθρ.908). Ενδεικτική παράθεση: αα. Σταθερό θεμέλιο αβ. Ανάγκη αποφυγής καθυστερήσεων στην ικανοποίηση του δανειστή. Δυνατότητα εφέσεως αν παρλειφθεί όπως επίσης είναι δυνατή η εξάρτηση του επιτρεπτού της εκτελεστότητας από την παροχή εγγυήσεως από τον νικητή διάδικο.

Β. Υποχρεωτική προσωρινή εκτελεστικότητα. Ανάγκη αίτησης και εδώ. Περιοριστική αναφορά των περιπτώσεων. Δυνατότητα αναιρέσεως αν παρλειφθεί (άρθρ. 559 αρ. 9). Τρεις κατηγορίες: βα. Προστασία εκμισθωτή, ββ. Αξιόγραφα-ενίσχυση πίστεως, βγ. Υποθέσεις που αφορούν διατροφή και μισθούς (σχέση και με δυνητική κήρυξη).

Γ. Αποκλεισμός προσωρινής εκτελεστότητας (άρθρ. 909). Περιπτώσεις : γα. Δημόσιο, γβ. Δικαστικά έξοδα γγ. Αμετάκλητο ή τελεσίδικη απόφαση κατά το ουσιαστικό δίκαιο ως προϋπόθεση για επέλευση της έννομης συνέπειας για την οποία επιδιώκεται η εκτέλεση (π.χ. κήρυξη αναξιοτητας κληρονόμου σε συνδυασμό με αίτημα για απόδοση κληρονομίας). Πρόκειται για αναγνωριστικές ή διαπλαστικές αποφάσεις (618, 546).

Δ. Προσωρινή εκτέλεση με παροχή εγγυήσεως από τον επισπεύδοντα. Ισχύει για την περίπτωση της δυνητικής κηρύξεως.

Ε. Αναστολή εκτελεστότητας με αίτηση του ηττηθέντος διαδίκου. Πρόκειται για αφαίρεση εκτελεστότητας με δικαστική απόφαση. Αναστέλλεται η εκτελεστικότητα του τίτλου (912-914). Διάκριση από την αναστολή εκτελέσεως που αφορά την εκτελεστική διαδικασία και τις επιμέρους πράξεις εκτελέσεως. Προϋποτίθεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας ή εφέσεως. Η δυνατότητα προσφέρεται τόσο πριν από τη συζήτηση (912) όσο και μετά την συζήτηση του τακτικού ενδίκου μέσου (913). Ισχύει τόσο για την δυνητική όσο και την υποχρεωτική κήρυξη.

Δυνατότητα αποτροπής της αναγκαστικής εκτέλεσης με παροχή εγγυήσεως εκ μέρους του αιτούντος (μεγάλη πρακτική σημασία). Προϋποθέσεις, α. άσκηση ενδίκου μέσου ανακοπής ή εφέσεως β. παραδεκτή άσκηση γ. πιθανολόγηση ευδοκιμήσεως ενός λόγου εφέσεως ή ανακοπής και του κινδύνου επτελεύσεως βλάβης. δ. υποβολή αιτήσεως, και ε. παροχή υπό τον όρο της συζητήσεως. Αρμόδιο δικαστήριο είναι αυτό που εξέδωσε την προσωρινώς εκτελεστή απόφαση που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Η αρμοδιότητα αυτή υπάρχει για την αίτηση αναστολής που συζητείται πριν από την συζήτηση του ενδίκου μέσου. Παροχή αναστολής είναι όμως δυνατή και από το δικαστήριο που κρίνει το τακτικό ένδικο μέσο. Είναι διαφορετικό στην περίπτωση της εφέσεως λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος αυτής. Είναι αποκλειστικά αρμόδιο για τις περιπτώσεις που η αίτηση συζητείται από την πρώτη συζήτηση και μετά.

2.1.3. Συμβολαιογραφικά έγγραφα : δημόσια έγγραφα (διαθέσεως και μαρτυρίας). Εδώ ενδιαφέρουν με την πρώτη έννοια. Δεν είναι ανάγκη να περιέχουν ρήτρα περί εκτελεστότητας. Πρέπει να απορρέει αξίωση που επιδέχεται αναγκαστική εκτέλεση. Και χρηματικές και μη (π.χ. μίσθωση ακινήτου. Δυνατή η επίσπευση εκτελέσεως κατά τη λήξη πώληση κινητού. Δυνατή η εκτέλεση για παράδοση της νομής. Πώληση με επιφύλαξη κυριότητας (532). Δυνατή η εκτέλεση από τον πωλητή για απόδοση όταν δεν

καταβάλλονται οι δόσεις). Τα συμβολαιογραφικά έγγραφα δεν είναι εκτελεστοί τίτλοι στο πλαίσιο των διατάξεων 945, 946, 947, 949 [π.χ. συμβολαιογραφικό έγγραφο - προσύμφωνο πωλήσεως ακινήτων].

2.1.4. Διαταγή πληρωμής αποτελεί στην πρακτική το σπουδαιότερο εκτελεστό τίτλο. Εκδίδεται χωρίς προηγούμενη ακρόαση του οφειλέτη. Προϋποθέτει χρηματική αξίωση που αποδεικνύεται με έγγραφο δημόσιο ή ιδιωτικό. Παράλληλα, προϋποθέτει απαίτηση που δεν εξαρτάται από αίρεση ή προθεσμία και θα πρέπει να είναι δυνατή η επίδοση της διαταγής πληρωμής στην ημεδαπή. Διαταγή πληρωμής δεν εκδίδεται αν ο οφειλέτης είναι αγνώστου διαμονής ή διαμένει στο εξωτερικό. Κατά της διαταγής πληρωμής ο οφειλέτης μπορεί να ασκήσει ανακοπή χωρίς αυτό να αίρει αυτομάτως τη συνέπεια της εκτελεστότητας. Προς τούτο θα πρέπει να κατατεθεί ειδική αίτηση (632 παρ. 2) για αναστολή της εκτελεστότητας.

2.1.5. Πρακτικά δικαστηρίου που εμπεριέχουν συμβιβασμό (άρθρ. 904 παρ. 2 γ): Η πολιτεία επιδιώκει παραδοσιακά την επίλυση των διαφορών με πράξεις των διαδίκων ως αποτέλεσμα είτε της δικής τους πρωτοβουλίας είτε της παροτρύνσεως μέσω του δικαστηρίου. Προεχόντως πρόκειται για την επίτευξη δικαστικού συμβιβασμού (άρθρ. 293 ΚΠολΔ). Περιεχόμενο του συμβιβασμού μπορούν να είναι αξιώσεις που δεν ήταν επίδικες ενώ μπορούν να συμβληθούν και τρίτα άτομα που δεν ήταν διάδικοι στην αρχική δίκη. Καίτοι ο συμβιβασμός καταρτίζεται ενώπιον του δικαστηρίου δεν αποκτά τον χαρακτήρα δικαστικής αποφάσεως. Αυτό έχει σημασία για ορισμένα είδη απαιτήσεων ως προς τα οποία εκτελεστός τίτλος είναι μόνο δικαστική απόφαση (άρθρ. 946 , 947, 949). Τα τελευταία έτη μεγάλη απήχηση ανευρίσκει αν και όχι στην πράξη ο θεσμός της διαμεσολάβησης που γίνεται από τρίτο. Στον ΚΠολΔ προβλέπεται η δικαστική μεσολάβηση (214 Β) που είναι τίτλος εκτελεστός.

2.1.6. Διαιτητική απόφαση. Το θετικό δίκαιο προβλέπει απονομή δικαιοσύνης και από ιδιώτες δικαστές στο πλαίσιο συμβάσεως διαιτησίας (άρθρ. 904 παρ. 2β). Η απόφαση αναπτύσσει δεδικασμένο και εκτελεστότητα (άρθρ. 867 επομ.). Η διαιτητική απόφαση κατατίθεται στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου της περιφέρειας στην οποία εκδόθηκε.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

I. ΜΕΣΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ / ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΑ ΑΠΑΙΤΗΣΗ

1. Ο Α κατήρτισε με το Β σύμβαση για τη μεταβίβαση ακινήτου κυριότητας του στη νήσο Κρήτη. Παρά τις επανειλημμένες προτροπές του Α ο Β δεν προσέρχεται για την κατάρτιση της εμπραγμάτου συμβάσεως. Τι μπορεί να πράξει ο Α για να εξαναγκάσει το Β σε συμμόρφωση; Σημειώνεται ότι στη σχετική σύμβαση υπάρχει όρος για καταβολή ορισμένου ποσού σε περίπτωση μη εμπροθέσμου καταρτίσεως της εμπραγμάτου συμβάσεως.
2. Ο Α μόνιμος κάτοικος Αυστραλίας, κατήρτισε σύμβαση χραιδανείου με το Β για αγροκτήματά του στο χωριό. Επιθυμεί να μην εγκαταλειφθούν τα χωράφια που τα έχει κληρονομήσει από τους γονείς του. Ο Β εκδήλωσε μετά από έτη βούληση ιδιοποιήσεως τους με αποτέλεσμα ο Α να ασκήσει αγωγή για αναγνώριση της κυριότητας. Εκδόθηκε απόφαση που διαπίστωσε τη κυριότητα του Α. Ο Β δεν αποδίδει παρά ταύτα τη κατοχή των αγροκτημάτων. Μπορεί ο Α να επισπεύσει εκτέλεση;
Κατά παραλλαγή του ίδιου θέματος: Ο Β επειδή διέβλεψε ότι θα ηττηθεί στη δίκη σπεύδει και καταρτίζει δικαστικό συμβιβασμό (άρθρ. 293 σε συνδυασμό με άρθρ. 904 παρ. 2γ). Συνομολογείται στο συμβιβασμό η κυριότητα του Α και συγχρόνως συμφωνείται η παραμονή του Β στα αγροκτήματα για δυο έτη. Μετά τα δυο έτη παρατηρείται η ίδια κατάσταση της μη αποδόσεως της κατοχής.
3. Με βάση συμβολαιογραφικό έγγραφο ο Α ως πωλητής και ο Β ως αγοραστής κατήρτισαν προσύμφωνο αγοραπωλησίας ακινήτου. Ο Α αρνείται να προσέλθει στην κατάρτιση του οριστική συμβολαίου. Το προσύμφωνο δεν περιέχει ρήτρα για δυνατότητα αυτοσυμβάσεως, περιέχει όμως όρο ότι αν δεν ανταποκριθεί ο Α σε εξώδικη πρόσκληση του Β για κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου εντός προθεσμίας ενός μηνός, η δήλωση του θεωρείται επελθούσα με τη συμπλήρωση του μηνός. Ο Α δεν ανταποκρίθηκε. Κατόπιν τούτου ο Β προσκόμιζε στον αρμόδιο Υποθηκοφύλακα το προσύμφωνο, το εξώδικο, δήλωση αποδοχής εκ μέρους του της κατά πλάσμα δηλώσεως του Α για μεταβίβαση της κυριότητας και ζήτησε τη μεταγραφή προκειμένου να καταστεί κύριος. Τι θα πράξει ο υποθηκοφύλακας;

II. ΣΥΝΘΕΤΕΣ ΔΙΚΕΣ

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β με αίτημα να του καταβάλει το ποσό των 30.000 ευρώ. Το δικαστήριο θεωρεί αποδεδειγμένη τη βάση της αγωγής με βάση προσκομιζόμενο έγγραφο ως προς το ποσό των 15.000 ευρώ. Αντιθέτως, για το υπόλοιπο ποσό εκδίδει απόφαση με την οποία ζητά την προσκόμιση περαιτέρω εγγράφων. Ερωτάται: η απόφαση αυτή είναι οριστική ως προς το ποσό των 15.000 ευρώ;
2. Ο Α ενάγει τους Β και Γ ως απλούς ομοδίκους στο αρμόδιο δικαστήριο. Κατά τη συζήτηση δεν παρίσταται ο Γ. Αντίθετα παρίστανται ο Α και ο Β. Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση με την οποία δέχεται την αγωγή ως προς τον Β και κηρύσσει απαράδεκτη την συζήτηση ως προς τον Γ ελλείψει νομίμου κλητεύσεως. Ο Β επιθυμεί να ασκήσει έφεση για το λόγο ότι του επιδόθηκε η σχετική απόφαση.
3. Ο Α ασκεί αγωγή κατά των Β και Γ ως απλών ομοδίκων. Εκδίδεται απόφαση που κάνει δεκτή την αγωγή ως προς τον Β ενώ ως προς τον Γ με την ίδια απόφαση το δικαστήριο ζητά την προσκόμιση αποδεικτικού εγγράφου. Ο Α επιδίδει την απόφαση στον Β και με τη συμπλήρωση της προθεσμίας των

τριαντα ημερών επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση. Ο Β θεωρεί πρόωρη την επίσπευση της εκτελέσεως λόγω της εκκρεμότητας με τον Γ.

4. Ο Α ασκεί κατά του Β αγωγή από δάνειο και από σύμβαση πωλήσεως. Το δικαστήριο θεωρεί αποδεδειγμένη την αγωγή ως προς το δάνειο ενώ για τη σύμβαση πωλήσεως ζητά κρείσσονες αποδείξεις. Ο Β ασκεί έφεση σε σχέση με την καταδίκη του από το δάνειο.
5. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β στην οποία σωρεύει αξίωση από τη σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό που καταγγέλθηκε και αξίωση από σχέση εντολής. Η αγωγή γίνεται αγωγή και ως προς τις δυο αξιώσεις. Κατά της αποφάσεως που επιδίδεται ασκεί έφεση ο Β μόνο ως προς το σκέλος που αφορά την εντολή. Μετά την πάροδο εξαμήνου επιθυμεί να προσβάλει την απόφαση και ως προς το σκέλος της συμβάσεως πιστώσεως.
6. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β από σύμβαση πωλήσεως. Ο Β νομίμως και εμπροθέσμως ασκεί ανταγωγή κατά του Α για αξίωσή του από δάνειο. Το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση ως προς την ανταγωγή που τη δέχεται και αναστέλλει την έκδοση αποφάσεως ως προς την πώληση (250 ΚΠολΔ). Προσβάλλεται η απόφαση ως προς την ανταγωγή με έφεση ;
7. Ενώπιον του ιδίου δικαστηρίου εκκρεμούν αγωγές των Α, Β και Γ κατά της Δ που εμφανίζουν συνάφεια. Το δικαστήριο προβαίνει σε συνεκδίκηση αυτών ως έχει δυνατότητα (248 ΚΠολΔ). Εκδίδεται μια ενιαία απόφαση που κάνει δεκτές τις αγωγές. Με πρωτοβουλία του ενάγοντος Α η απόφαση επιδίδεται στην Δ χωρίς να ασκήσει έφεση. Μπορούν οι Β και Γ να επισπεύσουν εκτέλεση ;
8. Ο Α ενάγει το νομικό πρόσωπο Β και τους υπαλλήλους αυτού Γ και Δ ως προστηθέντες. Του προξένησαν ζημία ώστε να υφίσταται αξίωση από αδικοπραξία. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχεται την αγωγή. Κατά της αποφάσεως ασκείται έφεση απ' όλους τους εναγόμενους. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την έφεση ως προς το Β και αναβάλλει την έκδοση αποφάσεως ως προς τους Γ και Δ. Μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με αναίρεση ;

III. ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΣ ΤΙΤΛΟΣ

1. Ο Α άσκησε έφεση κατά αποφάσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και τον καταδίκασε να καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ στο Β. ΤΗ συζήτηση της εφέσεως επέσπευσε ο Β. Κατά την ημέρα της δικασίμου ο Α δεν παρέστη με αποτέλεσμα να ερημοδικασθεί. Η έφεση του απερρίφθη ως ανυποστήρικτη. Ο Β επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση. Νομίμως ;
2. Με βάση προσωρινώς εκτελεστή απόφαση που υποχρεώνει το Β να καταβάλει στον Α το ποσό των 30.000 ευρώ από σύμβαση δανείου ο Α μετά τη τήρηση της νόμιμης προδικασίας επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητο κυριότητας του Β. Ο Β προσβάλλει εμπροθέσμως με έφεση τη σχετική απόφαση. Ο πλειστηριασμός που ακολουθεί οδηγεί σε κατακύρωση του πράγματος στον τρίτο Γ που κατέβαλε το πλειστηρίασμα. Μετά τον πλειστηριασμό εκδίδεται επί της εφέσεως απόφαση που δέχεται α) έφεση, β) εξαφανίζει την προσωρινώς εκτελεστή απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και απορρίπτει αγωγή. Ερωτάται : α) Μπορεί ο Β με επίκληση του άρθρ. 914 ΚΠολΔ να διεκδικήσει το πράγμα (την κυριότητα) από τον Γ; Αν η απάντηση είναι αρνητική τι θα έπρεπε να είχε κάνει ο Β για να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη ;

1. Η αναστολή εκτελεστότητας (εκτελεστότητα ως συνέπεια της δικαστικής αποφάσεως ή του εκτελεστού τίτλου [π.χ. διαταγής πληρωμής]) δεν είναι αυτοδίκαιη. Στο παράδειγμα της προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως απαιτείται η κατάθεση εφέσεως ή ανακοπής ερημοδικίας και η υποβολή αιτήσεως για αναστολή της εκτελεστότητας από τον ηττηθέντα διάδικο (άρθρ. 912-913). Αν γίνει δεκτή η αίτηση, τότε δεν είναι δυνατή η έναρξη αναγκαστικής εκτελέσεως (άρθρ. 918 επομ.). Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι, όπως πολύ συχνά συμβαίνει, διαταγή πληρωμής, τότε απαιτείται η κατάθεση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής (άρθρ. 632, [είναι άλλη ανακοπή απ' αυτήν του άρθρ. 933]) και η κατάθεση αιτήσεως αναστολής (άρθρ. 632 παρ. 2). Αν δοθεί η αναστολή, τότε δεν είναι δυνατή η επίσπευση εκτελέσεως (άρθρ. 918 επομ.). Μόνο δηλαδή η κατάθεση εφέσεως ή ανακοπής ερημοδικίας ως ένδικα μέσα ή κατάθεση ανακοπής του άρθρ. 632 ως ένδικο βοήθημα δεν επιφέρει την αναστολή εκτελεστότητας. Πρέπει να κατατεθεί και να γίνει δεκτή από το δικαστήριο αίτηση αναστολής.
2. Αν δρομολογηθεί αναγκαστική εκτέλεση (άρθρ. 918 επομ.) δυνάμει οποιονδήποτε εκτελεστού τίτλου, τότε ο οφειλέτης μπορεί να αμυνθεί, αν αμφισβητεί τη νομιμότητα της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, με την ανακοπή του άρθρ. 933. Όμως, και η ανακοπή αυτή δεν έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. Απαιτείται και εδώ πρέπει να κατατεθεί αίτηση αναστολής (άρθρ. 938) και να γίνει δεκτή. Αν γίνει δεκτή, τότε δεν είναι δυνατή η πρόοδος της εκκρεμούς διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως (π.χ. αν γίνει δεκτή η ανακοπή κατά της κατασχέσεως, δεν θα προχωρήσει η διαδικασία προς την επόμενη πράξη του αναγκαστικού πλειστηριασμού).
3. Οι λόγοι ανακοπής του άρθρ. 933 μπορούν να συμπίπτουν με τους λόγους εφέσεως ή να συνεχόνται με το παραδεκτό της εφέσεως ή της ανακοπής ερημοδικίας. Ασκείται π.χ. έφεση κατά προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως. Με την έφεση αμφισβητείται η ορθότητα της αποφάσεως. Αναστολή δε δίδεται. Στη συνέχεια δρομολογείται αναγκαστική εκτέλεση, και ο οφειλέτης με ανακοπή του άρθρ. 933 αμφισβητεί την απαίτηση, για την οποία επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση. Η ο ηττηθείς διάδικος ασκεί έφεση κατά της πρωτοδίκου απόφασης που δεν είχε κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή. Ο νικητής διάδικος θεωρεί την έφεση εκπρόθεσμη και την απόφαση επομένως τελεσίδικη. Δρομολογεί αναγκαστική εκτέλεση. Ο ηττηθείς διάδικος ασκεί ανακοπή του άρθρ. 933 με λόγο ανακοπής την ανυπαρξία εκτελεστού τίτλου.
4. Αν δρομολογηθεί διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, τότε κατά βάση η αναστολή της εκτελέσεως επέρχεται μόνο με την ανακοπή του άρθρ. 933 σε συνδυασμό με την αναστολή του άρθρ. 938. Η τυχόν ευδοκίμηση της αιτήσεως για αναστολή της εκτελεστότητας δεν επηρεάζει την πορεία της αναγκαστικής εκτελέσεως. Έτσι αν επιβληθεί κατάσχεση σε κάποιο πράγμα, τότε τυχόν άσκηση εφέσεως και αιτήσεως αναστολής εκτελεστότητας (άρθρ. 912 ΚΠολΔ), δεν επηρεάζει την σε εξέλιξη ευρισκόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την αναστολή του άρθρ. 938. Καταφαίνεται και εδώ η διάκριση μεταξύ διαγνωστικής διαδικασίας (ένδικα μέσα) και διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.
5. Ένας συνήθης στην πράξη εκτελεστός τίτλος για ορισμένη κατηγορία συναλλαγών (π.χ. σύμβαση έργου) είναι το συμβολαιογραφικό έγγραφο. Οι εκεί αναλαμβανόμενες υποχρεώσεις μπορούν να εξαρτώνται από αιρέσεις (καταβολή τιμήματος με την παράδοση του διαμερίσματος ολοκληρωμένου, ποινική ρήτρα αν δεν παραδοθεί το διαμέρισμα αποπερατωμένο έως την 31.10). Υφίσταται αδυναμία στην πράξη κατοχής εγγράφου του οφειλέτη που να αποδεικνύει την αίρεση. Γι' αυτό ως μια λύση προσφέρεται το έγγραφο αυτό μαρτυρίας να είναι έγγραφο τρίτου δυνάμει όμως σχετικής συμφωνίας των μερών (συμφωνείται π.χ. ότι η παράδοση του διαμερίσματος ως αποπερατωμένου θα προκύπτει από βεβαίωση μηχανικού).
6. Δεν υπάρχει πρόβλημα αν το έγγραφο του τρίτου έχει δικαιопρακτικό περιεχόμενο. Παρέχεται π.χ. ασφάλεια από το δανειστή με την προσκόμιση εγγυητής επιστολής Τράπεζας που δηλώνει την ανάληψη εγγυητικής ευθύνης.
7. Απαιτείται για την απόδειξη της αιρέσεως δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο με αποδεικτική δύναμη (άρθρ. 915 εδ 2). Το δημόσιο έγγραφο δε μπορεί να είναι έγγραφο μαρτυρίας (π.χ. υπεύθυνη δήλωση του ιδίου του επισπεύδοντος με συμβολαιογραφικό έγγραφο). Πρέπει να είναι έγγραφο με τυπική αποδεικτική δύναμη (π.χ. αποδεικτικό επιδόσεως ή δικαστική απόφαση) εκτός αν περιέχει ομολογία του ιδίου του οφειλέτη.

8. Είναι ιδιαίτερος δυσχερής η διάκριση αναβλητικής αιρέσεως και προθεσμίας καθότι η προθεσμία συνδέεται κατ' ανάγκη με ένα αρνητικό γεγονός (π.χ. δάνειο με διετή προθεσμία καταβολής, δάνειο με μηνιαίες δόσεις κλπ). Κανονικά για την εκτέλεση θα πρέπει να αποδειχθεί με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο η μη καταβολή. Η κατάσταση φαίνεται να είναι παρόμοια με την περίπτωση της μη αποπερατώσεως του διαμερίσματος ως προϋποθέσεως για την αξίωση ποινικής ρήτηρας. Αυτό όμως είναι δυσχερές και υιοθέτηση αυτής της θέσεως θα οδηγούσε σε αχρήστευση του συμβολαιογραφικού εγγράφου ως εκτελεστού τίτλου. Γι' αυτό αντιμετωπίζεται ως περίπτωση προθεσμίας που ανευρίσκεται ημερολογιακά. Εναπόκειται στον οφειλέτη να ασκήσει ανακοπή και να επικαλεσθεί ως λόγο την εξόφληση.

Επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση (914, 940).

Η απόφαση που διατάζει την επαναφορά αποτελεί εκτελεστό τίτλο. Η κύρια αξίωση είναι αντίστοιχη με αυτήν της προσωρινής εκτελεστής. Επισπεύδων γίνεται τώρα ο καθ'ού η προσωρινή εκτέλεση οφειλέτης. Αν η αξίωση είναι χρηματική, για την εκτέλεση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρ. 951 επομ.. Ειδική προβληματική για πλειστηριασμό. Οι πράξεις δεν ακυρώνονται και διατηρούν την ισχύ τους. Ο επισπεύδων θα μπορεί να εισπράξει ό,τι έλαβε στα χέρια του ο δανειστής της προσωρινής εκτέλεσης. Ευκολότερη η κατάσταση, αν πρόκειται για άμεση εκτέλεση. Ο δικαιούχος θα μπορεί να επανακτήσει το κινητό ή ακίνητο. Ειδική προβληματική αν το πράγμα εκποιήθηκε περαιτέρω. Το θέμα συνεχεται αν η εκποίηση έγινε πριν ή μετά τη δίκη επαναφοράς (919, 325 αριθ. 2). Δύσκολη η επαναφορά στις περιπτώσεις των άρθρ. 945, 946, 947 ενώ δεν τίθεται θέμα στην περίπτωση του 949 (απαιτείται τελεσίδικη απόφαση). Τα θέματα που τίθενται σε σχέση με την ανατροπή μιας προσωρινώς εκτελεστής απόφασης αν ήθελε ευδοκιμήσει το ένδικο μέσο της ανακοπής ερημοδικίας ή της εφέσεως τίθενται κατά βάση και όταν ανατρέπεται μια τελεσίδικη απόφαση με αποδοχή αναίρεσεως ή αναψηλαφήσεως.

Η προϋπόθεση της περιαφής του εκτελεστού τίτλου με τον εκτελεστήριο τύπο.

Είναι αναγκαίο να περιιαφθεί ο εκτελεστός τίτλος τον τύπο της εκτέλεσεως. Περιέχει διαταγή στο όνομα του ελληνικού λαού η οποία δίνεται στα όργανα εκτελέσεως προκειμένου να προχωρήσουν στην αναγκαστική εκτέλεση. Από τον εκτελεστήριο τύπο αντλούν τα όργανα εκτελέσεως την εξουσία τους. Η περιαφή επιβάλλεται επί ποινή ακυρότητας (918) που δεν εξαρτάται από βλάβη (159 αρ. 5). Γίνεται στο πρωτότυπο του εκτελεστού τίτλου που παραμένει στα αρχεία του δικαστηρίου. Στον επισπεύδοντα παραδίδεται αντίγραφο του πρωτοτύπου με τον εκτελεστήριο τύπο που καλείται απόγραφο. Προϋπαθέσεις εκδόσεως α) εκτελεστός τίτλος (π.χ. τελεσίδικη απόφαση και απόδειξη τούτου). Αμφισβητείται πάντως το θέμα με την έννοια αν το αρμόδιο όργανο επιβάλλεται να ελέγχει στοιχεία εκτός τίτλου. Αν δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις, τότε θα μπορεί να ασκηθεί ανακοπή του 933. β) Υπαρξη απαιτήσεως επιδεκτικής εκτελέσεως.

Αρμοδιότητα (918 παρ. 2) (Δικαστής, συμβολαιογράφος).

- Απόγραφο : Θεμελιώδες έγγραφο της εκτελεστικής διαδικασίας. Για την ενέργεια αναγκαστικής εκτελέσεως πρέπει ο δανειστής να διαθέτει απόγραφο. Η αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει με αντίγραφο του εκτελεστού απογράφου. Αν χαθεί, εκδίδεται δεύτερο. Ελλείψει απογράφου η εκτέλεση είναι ακυρή ανεξαρτήτως βλάβης (159 αριθ. 1) (π.χ. εκτέλεση με βάση απλό αντίγραφο της δικαστικής απόφασης).

Ο δικηγόρος εκδίδει αντίγραφο του απογράφου και το επιδίδει στον οφειλέτη ως πρώτη πράξη της αναγκαστικής εκτελέσεως (924)

- Προϋποθέσεις εκδόσεως : α) Εκτελεστός τίτλος και περιαφή. β) Έννομο συμφέρον, Νομιμοποίηση ενεργητική. Πλείονα απόγραφα αν νομιμοποιούνται περισσότεροι (π.χ. ενοχή σε ολόκληρο). Η νομιμοποίηση δεν είναι αναγκαίο να προκύπτει από τον εκτελεστό τίτλο. γ) Απαίτηση βεβαία και εκκαθαρισμένη. Ιδιαίτερη αντιμετώπιση σε σχέση με τα συμβολαιογραφικά έγγραφα.

- Αρμόδιοι για την έκδοση είναι ο γραμματέας του δικαστηρίου που πραγματοποιεί την περιαφή. Για τα συμβολαιογραφικά είναι ο συμβολαιογράφος. Αν υπάρχει άρνηση, προβλέπεται δυνατότητα προσφυγής στο Μονομελές Πρωτοδικείο (918 παρ.5). Εκδίδεται ένα μόνο απόγραφο, εκτός αν χαθεί ή αν υπάρχει άλλος σοβαρός λόγος (918 παρ. 3) (π.χ. δεν ικανοποιήθηκε ο δανειστής από την εκτέλεση που επέσπευδε). Ήδη όμως είναι δυνατή η εκτέλεση (918 παρ. 6) και με βάση αντίγραφο το οποίο χορηγεί ο υπάλληλος του πλειστηριασμού.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

Αθήνα, 30/03/2015

Απαίτηση βεβαία και εκκαθαρισμένη ως τρίτη διαδικαστική προϋπόθεση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσεως (εκτελεστός τίτλος και περιαφή του εκτελεστήριου τύπου ως πρώτης προϋποθέσεως.

1. Η εκτελούμενη απαίτηση πρέπει να είναι βέβαιη με την έννοια ότι δεν πρέπει να εξαρτάται από αναβλητική αίρεση ή προθεσμία. Η ύπαρξη αιρέσεως ή προθεσμίας εμποδίζει τη χορήγηση απογράφου (άρθρ. 918 παρ. 4). Με την προϋπόθεση αυτή καταγράφεται μια διαφοροποίηση προς τη διαγνωστική διαδικασία κατά την οποία είναι δυνατή η έκδοση δικαστικής αποφάσεως και όταν ακόμα το δικαίωμα εξαρτάται από την πλήρωση αιρέσεως ή την επέλευση γεγονότος (άρθρ. 69 παρ. 1 ε). Η εκτελούμενη απαίτηση εξειδικεύεται όχι μόνο από το διατακτικό αλλά και από τις αιτιολογίες. Τα εκτελεστικά όργανα δεν έχουν εξουσία να ελέγξουν αν η αξίωση είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Τον έλεγχο αυτόν τον κάνει ο αρμόδιος για την έκδοση του απογράφου (918 παρ. 4).
2. Η επίσπευση εκτελέσεως παρά την ύπαρξη αιρέσεως ή προθεσμίας στοιχειοθετεί ακυρότητα των πράξεων εκτελέσεως ανεξαρτήτως βλάβης (άρθρ. 159 αριθ. 1 σε συνδυασμό άρθρ. 915 ΚΠολΔ). Το γεγονός ότι εκ των υστέρων πληρούται η αίρεση ή παρέρχεται η προθεσμία δεν επηρεάζει την ακυρότητα των πράξεων εκτελέσεως.
3. Το θέμα της βέβαιης και εκκαθαρισμένης απαιτήσεως τίθεται συνήθως στα συμβολαιογραφικά έγγραφα ως εκτελεστούς τίτλους (π.χ. συμβολαιογραφική πώληση διαμερίσματος από εργολάβο με τον όρο ότι ο αγοραστής θα καταβάλει δόσεις με την σταδιακή αποπεράτωση του διαμερίσματος ή συμβολαιογραφική πώληση και συμφωνία καταβολής ποινικής ρήτρας αν ο εργολάβος δεν παραδώσει έτοιμο το διαμέρισμα σε ένα έτος).
4. Δεν είναι αναγκαίο η ύπαρξη βεβαίας απαιτήσεως να προκύπτει ήδη από τον εκτελεστό τίτλο. Είναι αρκετό αν η προϋπόθεση αυτή πληρούται εκ των υστέρων (915 εδ. 1 σε συνδ με άρθρ. 918 παρ. 4). Απλώς η πλήρωση της αιρέσεως θα πρέπει να προκύπτει με συγκεκριμένο τρόπο και δη με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη (915 εδ. 2). Για την επίσπευση της εκτελέσεως στο οφειλέτη κοινοποιείται αντίγραφο του εγγράφου που αποδεικνύει την πλήρωση της αιρέσεως (άρθρ. 924 α). Και η προϋπόθεση αυτή είναι με ποινή ακυρότητας με την έννοια ότι αν δεν κοινοποιηθεί το αποδεικνύον την πλήρωση της αιρέσεως έγγραφο δεν είναι δυνατή η θεραπεία της ακυρότητας. Δεν εξετάζεται δηλαδή αν ο οφειλέτης υπέστη βλάβη ή όχι από την παράλειψη κοινοποιήσεως.
5. Τίθεται το θέμα αν απαιτείται απόδειξη της γνησιότητας του ιδιωτικού εγγράφου, αν το ιδιωτικό έγγραφο πρέπει να προέρχεται από τον καθ'ού, από τρίτο ή και από τον επισπεύδοντα, όπως επίσης αν πρέπει να είναι έγγραφο διαθέσεως ή αν αρκεί και έγγραφο μαρτυρίας. Κατά την έννοια του νόμου δεν απαιτείται η προηγούμενη αναγνώριση της γνησιότητας του εγγράφου ενώ αν πρόκειται για έγγραφο τρίτου, αυτό θα πρέπει να είναι έγγραφο διαθέσεως, και όχι έγγραφο μαρτυρίας. Σε κάθε περίπτωση δεν αρκεί έγγραφο του ιδίου του επισπεύδοντος π.χ. εξώδικη δήλωση του, ενώ αντίθετα μπορεί να στηρίξει τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως έγγραφο μαρτυρίας του ιδίου του οφειλέτη πράγμα που αποτελεί και τον κανόνα. Έτσι μπορεί να επισπευσθεί εκτέλεση αν η αίρεση συνίσταται σε κατάρτιση συμβάσεως δανείου από πιστωτικό ίδρυμα και προσκομίζεται το δανειστικό συμβόλαιο. Αντίθετα δεν πληροί τις προϋποθέσεις

του νόμου η απλή βεβαίωση της Τράπεζας ως τρίτης που είναι ένα έγγραφο μαρτυρίας. Αν δεν είναι δυνατή η απόκτηση εγγράφου με την έννοια του νόμου τότε δεν απομένει άλλος τρόπος αποδείξεως της αιρέσεως παρά μόνο με την άσκηση αγωγής.

6. Διαλυτική αίρεση. Η ύπαρξή της δεν εμποδίζει την έναρξη αναγκαστικής εκτελέσεως. Αντίθετα δεν είναι δυνατή η εκτέλεση αν πληρωθεί η διαλυτική αίρεση. Εναπόκειται στον οφειλέτη να ισχυρισθεί την πλήρωση της αιρέσεως (π.χ. πώληση με άμεση καταβολή του τιμήματος. Όρος για απόδοση του ½ αν παρουσιασθεί ελάττωμα). Η αξίωση για το τίμημα είναι αμέσως εκτελεστή. Αν πληρωθεί η αίρεση θα ανατραπούν τα αποτελέσματα και ο αγοραστής μπορεί να επισπεύσει εκτέλεση αν αποδείξει το ελάττωμα.

7. Αξίωση που εξαρτάται από προθεσμία. Ημερολογιακή ανεύρεση (π.χ. απόδοση δανείου μετά διετία) Με την συμπλήρωση είναι δυνατή η εκτέλεση.

8. Προθεσμία σε συνδυασμό με μελλοντικό γεγονός που συνιστά αναβλητική αίρεση (π.χ. καταβολή τιμήματος τρεις μήνες μετά την παράδοση του διαμερίσματος). Η μια προϋπόθεση αποδεικνύεται ημερολογιακώς και η άλλη απαιτεί απόδειξη με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο για το γεγονός της προσήκουσας παραδόσεως.

9. Εξάρτηση της εκτελεστότητας από την επέλευση γεγονότος (915 γ). Εδώ δεν εξαρτάται η εκτελούμενη απαίτηση από αίρεση αλλά η εκτελεστότητα ως δικονομική συνέπεια (π.χ. 328 ΑΚ, 565 παρ. 2, 911, 69 1γ ΚΠολΔ). Προσήκει η ίδια αντιμετώπιση. Έτσι ο δανειστής θα συγκοινοποιήσει (924 α) και το αντίγραφο του γραμματίου καταθέσεως της εγγυήσεως.

10. Αμφοτεροβαρείς οι συμβάσεις. Η εκτέλεση επισπεύδεται κανονικά χωρίς ανάγκη κοινοποιήσεως ιδιαίτερου αποδεικτικού εγγράφου. Ο επιμελητής πρέπει να είναι όμως σε θέση να εκπληρώσει ταυτοχρόνως την παροχή (921 4). Άλλως παρέχεται δυνατότητα ανακοπής. Η προφορική πρόταση της ενστάσεως του 374 δεν εμποδίζει την εκτέλεση. Στο δικονομικό πεδίο διαφοροποιείται η λύση σε σχέση με την αναβλητική αίρεση. Κατ' αρχήν επίσπευση εκτελέσεως κανονικά όμως ο δικαστικός επιμελητής πρέπει να είναι σε θέση να εκπληρώσει την αντιπαροχή. Άλλως ακυρότητα χωρίς βλάβη. Αν η αντιπαροχή έχει εκπληρωθεί ή υπάρχει υπερημερία αποδοχής απαιτείται απόδειξη των γεγονότων αυτών. Δεν απαιτείται όμως συγκοινοποίηση των γεγονότων για την προεκπλήρωση της παροχής ή της περιελεύσεως του αντισυμβαλλομένου σε υπερημερία αποδοχής.

11. Δυσκολία διακρίσεως μεταξύ αναβλητικής αιρέσεως και καθαρής προθεσμίας. Το θέμα έχει σημασία διότι πολλές φορές είναι δύσκολο να αποδειχθούν αρνητικά γεγονότα. Γι' αυτό και ο όρος (καθαρή προθεσμία) ερμηνεύεται με ευρύτητα.

α. Καταβολή με αποπεράτωση. β. Πώληση πράγματος με παρακράτηση κυριότητας. Απαίτηση απόδοση της κατοχής εάν καθυστερήσει η καταβολή του τιμήματος. γ. Ποινική ρήτρα για την εμπρόθεσμη αποπεράτωση. δ. Το δάνειο καθίσταται ληξιπρόθεσμο στο σύνολο του αν δεν καταβληθεί μια δόση. ε. Το δάνειο καθίσταται ληξιπρόθεσμο αν παραβιασθεί κάποιος όρος ή εξάρτηση αξιώσεως από προηγούμενη καταγγελία.

12. Απαίτηση εκκαθαρισμένη, δηλαδή κατά ποσόν και ποιόν ορισμένη. Σε αντίθεση με την αίρεση μόνο εκ του τίτλου. Όχι από έγγραφο. Αυτό δεν ισχύει για πτυχές της απαιτήσεως που μπορεί να συνάγεται από τον τίτλο (χρόνος, τόκος). Π.χ. έντοκη καταβολή όχι όμως απαίτηση κατά δικαία κρίση ενώ τυχόν καταβολές του οφειλέτη αποτελούν θέμα ενστάσεως εκ μέρους του. Ακυρότητα ανεξαρτήτως βλάβης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II / ΠΡΑΚΤΙΚΑ 2 – ΕΜΠΕΔΩΣΗ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΙ ΤΙΤΛΟΙ – ΠΕΡΙΑΦΗ - ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

1. Με βάση προσωρινώς εκτελεστή απόφαση που υποχρεώνει το Β να καταβάλει στον Α το ποσό των 30.000 ευρώ από σύμβαση δανείου ο Α μετά τη τήρηση της νόμιμης προδικασίας επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητο κυριότητας του Β. Ο Β προσβάλλει εμπροθέσμως με έφεση τη σχετική απόφαση. Ο πλειστηριασμός που ακολουθεί οδηγεί σε κατακύρωση του πράγματος στον τρίτο Γ που κατέβαλε το πλειστηρίασμα. Μετά τον πλειστηριασμό εκδίδεται επί της εφέσεως απόφαση που δέχεται α) έφεση, β) εξαφανίζει την προσωρινώς εκτελεστή απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και απορρίπτει αγωγή. Ερωτάται : α) Μπορεί ο Β με επίκληση του άρθρ. 914 ΚΠολΔ να διεκδικήσει το πράγμα (την κυριότητα) από τον Γ; Αν η απάντηση είναι αρνητική τι θα έπρεπε να είχε κάνει ο Β για να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη;
2. Με βάση συμβολαιογραφικό έγγραφο ο Α ως πωλητής και ο Β ως αγοραστής κατήρτισαν προσύμφωνο αγοραπωλησίας ακινήτου. Ο Α αρνείται να προσέλθει στην κατάρτιση του οριστική συμβολαίου. Το προσύμφωνο δεν περιέχει ρήτρα για δυνατότητα αυτοσυμβάσεως, περιέχει όμως όρο ότι αν δεν ανταποκριθεί ο Α σε εξώδικη πρόσκληση του Β για κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου εντός προθεσμίας ενός μηνός, η δήλωση του θεωρείται επεληθούσα με τη συμπλήρωση του μηνός. Ο Α δεν ανταποκρίθηκε. Κατόπιν τούτου ο Β προσκόμιζε στον αρμόδιο Υποθηκοφύλακα το προσύμφωνο, το εξώδικο, δήλωση αποδοχής εκ μέρους του της κατά πλάσμα δηλώσεως του Α για μεταβίβαση της κυριότητας και ζήτησε τη μεταγραφή προκειμένου να καταστεί κύριος. Τι θα πράξει ο υποθηκοφύλακας;
3. Ο Α απέκτησε εκτελεστό τίτλο κατά του Β. Πρόκειται για απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Κατόπιν αιτήσεως του έγινε η περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου σε πρωτότυπο. Για την ταχεία εξάντληση της προθεσμίας αναιρέσεως (απαιτείται προς τούτο επίδοση) ο Α επέδωσε την απόφαση από επίσημο αντίγραφο που είχε λάβει πριν την περιαφή. Ο Β δεν άσκησε αναίρεση. Στη συνέχεια ο δικαστικός επιμελητής Γ που ενήργησε κατόπιν εντολής του Α άρχισε να προβαίνει σε έναρξη εκτελέσεως κατά του Β. Ο Β φρονεί ότι θα πρέπει να του επιδοθεί προηγουμένως αντίγραφο εξ' απογράφου και ότι δεν χωρεί εκτέλεση με επικυρωμένο αντίγραφο της τελεσίδικης απόφασης. Ο Α θεωρεί τυπικότητα τον ισχυρισμό του Β ενόψει της υπάρξεως αμετακλήτου πλέον αποφάσεως. Ποια είναι η νομική κατάσταση ; τι θα πρέπει να πράξει ο Β ;
4. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικασθεί να του καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ που του οφείλει δυνάμει σχέσεως εργασίας. Με τις προτάσεις του στον πρώτο βαθμό έτρεψε ως είχε δικαίωμα το αίτημα σε αναγνωριστικό. Εκδόθηκε απόφαση που δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη και ο Α αιτήθηκε την έκδοση απογράφου. Τι θα πράξουν τα αρμόδια όργανα ;
5. Ο Α πέτυχε την έκδοση αποφάσεως που κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή. Ο εναγόμενος Β θεωρεί την απόφαση προφανώς εσφαλμένη. Ασκήν έφεση που προσδιορίζεται για συζήτηση τον 09/2014. Προς διασφάλιση του ασκεί και ανακοπή του άρθρ. 933 και ζητά την αναστολή κατ' άρθρ. 938. Παραδεκτώς;
6. Με βάση προσωρινώς εκτελεστή απόφαση ο Α με τήρηση των διατυπώσεων του νόμου (περιαφή εκτελεστηρίου τύπου, λήψη απογράφου, επίδοση επιταγής κάτω από το αντίγραφο εξ' απογράφου, τήρηση τριημέρου προθεσμίας) επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β. Ο Β αμύνεται και ασκεί προς τούτο έφεση κατά της πρωτοδίκου αποφάσεως που προσδιορίζεται να συζητηθεί σε δυο μήνες. Θα εμποδισθεί η επίσπευση της εκτελέσεως ;
7. Ο Α με βάση πρακτικά συμβιβασμού ⁹⁰⁴ ως εκτελεστό τίτλο επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β. Ο Β επιθυμεί να αμυνθεί και ασκεί προς τούτο ανακοπή του άρθρ. 933 σε συνδυασμό με αίτηση αναστολής του άρθρ. 938 καθώς επίσης και το ένδικο μέσο της εφέσεως. Πως αξιολογείτε την δικονομική του συμπεριφορά ;
8. Εκδίδεται δικαστική απόφαση με την οποία ο Α υποχρεούται να καταβάλει στο Β το ποσό των 20.000 ευρώ. Ο Β ασκεί έφεση και συγχρόνως επιθυμεί να εμποδίσει την αναγκαστική εκτέλεση. Τι θα πρέπει να πράξει ; Κατά

παραλλαγή, αν ο Α είχε δρομολογήσει αναγκαστική εκτέλεση θα έπρεπε να αντιδράσει διαφορετικά ο Β ; Είχε επιδώσει λ.χ. επιταγή προς εκτέλεση ως πρώτη πράξη αναγκαστικής εκτελέσεως.

ΒΕΒΑΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΜΕΝΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗ

1. Ο Α πώλησε στον Β αυτοκίνητο, το τίμημα του οποίου θα αποπληρωθεί με δόσεις. Η πώληση έγινε με συμβολαιογραφικό έγγραφο και σ' αυτό εμπεριέχεται ο όρος για παρακράτηση της κυριότητας και για απόδοση της κατοχής αν ο αγοραστής καθυστερήσει την καταβολή δυο δόσεων.
2. Ο Α συμφώνησε με το Β με συμβολαιογραφικό έγγραφο την πώληση διαμερίσματος. Ο πωλητής ανέλαβε την υποχρέωση αποπερατώσεως και παραδόσεως του διαμερίσματος σε δέλη ημέρα. Στην αντίθετη περίπτωση θα καταβάλει για κάθε μήνα καθυστέρησης ποινική ρήτρα 15.000 ευρώ.
3. Ο Α πώλησε προς το Β ακίνητο με συμβολαιογραφικό έγγραφο. Μέρος του τιμήματος συμφωνήθηκε να καταβληθεί σε μηνιαίες δόσεις, όμως ρητά προβλέφθηκε ότι η μη καταβολή μιας δόσεως καθιστά ληξιπρόθεσμες όλες τις δόσεις.
4. Η Τράπεζα Α παρέσχε με συμβολαιογραφικό έγγραφο δάνειο στον Β το οποίο είναι επιστρεπτέο μετά από δυο έτη. Με τη λήξη ο δανεισθείς δεν επέστρεψε το ποσό.
5. Ο Α πώλησε στον Β μηχανήμα με τον όρο της αμέσου καταβολής του τιμήματος. Συμφωνήθηκε, όμως, η επιστροφή μέρους του τιμήματος αν το μηχανήμα παρουσιάζει πρόβλημα μέσα σε τρία έτη. Ο Β δεν κατέβαλε το τίμημα ή κατέβαλε και εμφανίσθηκε το ελάττωμα.
6. Ο Α πώλησε στον Β διαμέρισμα και συμφωνήθηκε η αποπληρωμή με δόσεις. Η τελευταία δόση συμφωνήθηκε να καταβληθεί με την παράδοση του διαμερίσματος «με το κλειδί».
7. Ο Α αγόρασε αυτοκίνητο από τον Β που αποδείχθηκε ελαττωματικό. Η πώληση έγινε με συμβολαιογραφικό έγγραφο. Ο Α άσκησε το δικαίωμα της αναστροφής της πωλήσεως και επέδωσε επιταγής για την επιστροφή σ' αυτόν του ποσού που είχε καταβάλει ως τίμημα.
8. Ο Α κατήρπησε σύμβαση πωλήσεως με το Β με συμβολαιογραφικό έγγραφο. Τα εμπορεύματα ήταν παραδοτέα μετά από έτος. Ως τίμημα συμφωνήθηκε η αντιστοιχία στις διατιμήσεις των διεθνών αγορών όπως αυτές θα αποτυπώνονταν στις οικονομικές εφημερίδες κατά το χρόνο της παραδόσεως. Ο Β κατέβαλε ποσό που κατά τον Α δεν ήταν το οφειλόμενο. Μπορεί να επισπεύσει εκτέλεση με το συμβολαιογραφικό έγγραφο ;
9. Ο Α έχει αξίωση για απόδοση δανείου. Εκδίδεται διαταγή πληρωμής με την οποία επιτάσσεται ο Β στην καταβολή του ποσού των 13.000 ευρώ πλέον τόκων. Γίνεται η περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου, λαμβάνεται απόγραφο και επιδίδεται επιταγή προς εκτέλεση που αναγράφεται στο αντίγραφο εξ' απογράφου. Ο Α ζητά την καταβολή του επιδικασθέντος ποσού πλέον τόκων, τόκων επί τόκων και εξόδων.
10. Ο Α αιτείται να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή. Ο εναγόμενος Β ήδη στο πλαίσιο της εκκρεμούς δίκης ζητά την απόρριψη της αγωγής και σε κάθε περίπτωση την εξάρτηση της τυχόν κηρύξεως της αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής από την παροχή εγγυήσεως εκ μέρους του Α (άρθρ. 911 ΚΠολΔ) . Το δικαστήριο δέχθηκε την αγωγή, κήρυξε την απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, υπό τον όρο όμως προσκομίσεως εγγυητικής επιστολής (Ε/Ε) από τον Α. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση χωρίς Ε/Ε.
11. Ο Α διατηρεί αξίωση κατά του Β. Στη σχετική δίκη ο Β προβάλλει ένσταση επισχέσεως για ανταπαίτησή του συναφή (ΑΚ 325). Ο Α αρνείται την ανταπαίτηση του Β και πάντως προσφέρει ως ασφάλεια Ε/Ε. Το δικαστήριο δέχεται την αγωγή υπό τον όρο της παροχής ασφάλειας από τον Α με τη μορφή Ε/Ε.
12. Με βάση συμβολαιογραφικό έγγραφο ο Α εκχώρησε απαίτησή του στο Β υπό την αναβλητική αίρεση της εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως που θα επικυρώνει ένα σχέδιο εξυγιάνσεως. Ως τίμημα για την εκχώρηση ο Β ανέλαβε την υποχρέωση της καταβολής του ποσού των 2.000.000 ευρώ. Λίγο καιρό αργότερα ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση. Ο Β φρονεί ότι είναι άκυρη επειδή η απαίτηση τελεί υπό αίρεση και ως εκ τούτου δεν πράττει. Είναι ορθή η θέση του Β; Έχει σημασία το γεγονός ότι λίγο αργότερα μετά την επίσπευση της εκτελέσεως εκδόθηκε δικαστική απόφαση που επικύρωσε το σχέδιο εξυγιάνσεως ;

A. Ενεργητική - παθητική νομιμοποίηση.

1. Νομιμοποίηση είναι η εξουσία ορισμένου προσώπου προς διενέργεια της αναγκαστικής εκτελέσεως και προς κατεύθυνση αυτής καθ'ετέρου συγκεκριμένου προσώπου. Όπως στη διαγνωστική δίκη έτσι και εδώ απαντάται η διάκριση σε ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση. Η ενεργητική αφορά το θέμα για το πρόσωπο που δικαιούται να προκαλέσει και να προωθήσει τη διαδικασία και η παθητική προσδιορίζει το πρόσωπο κατά του οποίου δύναται να στρέφεται η διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως.
2. Σχετική είναι η ρύθμιση του άρθρ. 919 σε συνδυασμό με το άρθρ. 325 για τα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου. Γίνεται λόγος για τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας που διαγράφουν κατά βάση μια παράλληλα πορεία.
3. Ο νόμος διακρίνει συστηματικά μόνο μεταξύ δικαστικών αποφάσεων που αναπτύσσουν δεδικασμένο και λοιπών εκτελεστών τίτλων που δεν αναπτύσσουν δεδικασμένο. Παραπέμπει στα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου στην πρώτη και στα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρ. 325-327 στη δεύτερη περίπτωση.

B. Δικαστική απόφαση ως εκτελεστός τίτλος. Ενεργητική νομιμοποίηση.

1. Νομιμοποιούνται τα πρόσωπα που αναφέρονται στον εκτελεστό τίτλο ως φορείς της ενσαρκούμενης στον τίτλο αξιώσεως. Νομιμοποιούνται ακόμη :
2. Οι καθολικοί ή οι ειδικοί διάδοχοι που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της δίκης.
 - 2.1. Η διαδοχή πρέπει να έχει γίνει μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας.
 - 2.2. Σχέση με τη βίαιη διακοπή της δίκης (286). Αν επέλθει βίαιη διακοπή, τότε ο τίτλος θα είναι ούτως ή άλλως στο πρόσωπο του καθολικού διαδόχου. Ισχύει τότε η νομιμοποίηση με βάση την περίπτωση 1.
 - 2.3. Σχέση με δυνατότητα μεταβιβάσεως του επιδικίου κατά τη διάρκεια της δίκης (225). Τότε θα διαφέρει ο διάδικος στη διαγνωστική δίκη (μη δικαιούχος και μη υπόχρεος) και ο δανειστής ή ο οφειλέτης που νομιμοποιείται στην εκτέλεση.
 - 2.4. Τόσο στην περίπτωση της καθολικής όσο και της ειδικής διαδοχής είναι αδιάφορο αν η επιδίκη σχέση ήταν εμπραγμάτου (π.χ. διεκδικητική αγωγή) ή ενοχικής φύσεως (π.χ. απαίτηση για καταβολή τιμήματος).
 - 2.5. Είναι αναγκαίο στην περίπτωση της καθολικής και ειδικής διαδοχής να συγκοινοποιούνται τα νομιμοποιητικά έγγραφα που αποδεικνύουν τη διαδοχή (π.χ. κληρονομητήριο, σύμβαση) (άρθρ. 925). Άλλως υφίσταται ακυρότητα ανεξαρτήτως βλάβης (άρθρ. 159 αριθ. 1).
3. Εκείνοι που νέμονται ή κατέχουν το επίδικο πράγμα στο όνομα κάποιου διαδίκου ή διαδόχου του, αδιαφόρως αν πρόκειται για ενοχική σχέση (μίσθωση, παρακαταθήκη) ή εμπράγματη (π.χ. ενέχυρο, επικαρπία) και αδιαφόρως του χρόνου κτήσεως του δικαιώματος, δηλαδή και πριν την έναρξη της δίκης. Η ρύθμιση είναι δηλαδή αντίθετη ως προς το χρόνο σε σχέση με τη διαδοχή (B.2.1.).
4. Ειδικές περιπτώσεις ενεργητικά νομιμοποιούμενων
 - 4.1. Άσκηση δικαιώματος υποκαταστάσεως κατά το ουσιαστικό δίκαιο (άρθρ. 488, 858, 319, 1298 ΑΚ). Ο οφειλέτης που ικανοποίησε το δανειστή κλπ υποκαθίσταται στα δικαιώματα του δανειστή. Αυτό περιλαμβάνει και τη δυνατότητα εκτελέσεως αν υπάρχει εκτελεστός τίτλος.
 - 4.2. Πλαγιαστική επίσπευση αναγκαστικής εκτελέσεως από τους δανειστές κατ'άρθρ. 72 ΚΠολΔ, εφόσον συντρέχει αδράνεια του δανειστή.

4.3. Επεκτατικό αποτέλεσμα της εφέσεως (537 ΚΠολΔ). Η θετική έκβαση της δίκης υπέρ ενός των απλών ομοδίκων παρέχει τη δυνατότητα εκτελέσεως και υπέρ του ομοδίκου που δεν άσκησε έφεση.

Γ. Λοιποί τίτλοι. Ενεργητική νομιμοποίηση.

Ισχύουν τα παραπάνω αναφερθέντα. Διαφοροποιείται μόνο το χρονικό σημείο. Η διαδοχή πρέπει να έχει λάβει χώρα μετά τη σύνταξη ή την έκδοση του τίτλου.

Δ. Δικαστική απόφαση ως εκτελεστός τίτλος . Παθητική νομιμοποίηση.

1. Πρόσωπα που αναφέρονται στον εκτελεστό τίτλο ως φορείς της ενσαρκούμενης στον τίτλο υποχρέωσης.
2. Καθολικοί διάδοχοι μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας.
3. Ειδικοί διάδοχοι (π.χ. αναδοχή χρέους) μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας. Αφορά διαδόχους, δεν ισχύει επομένως κατ'εκείνου που απέκτησε πρωτοτύπως την κυριότητα (π.χ. έκτακτη χρησικτησία) (βλ. άρθρ. 325 εδ 3). Είναι αδιάφορο αν πρόκειται για εμπράγματα ή ενοχική αγωγή. Αν όμως η ενοχική αφορά πράγμα, η εκτέλεση γίνεται μόνο κατά του ειδικού διαδόχου του ενοχικού δικαιώματος (π.χ. προσύμφωνο – αδυναμία εκτελέσεως κατά του νέου κτήτορος). Δεν εμπίπτει πάντως εδώ η περίπτωση του 479 ΑΚ.
4. Όσοι νέμονται ή κατέχουν στο όνομα αυτού που έχει υποχρέωση παραδόσεως ή αποδόσεως του πράγματος. Είναι αδιάφορο και εδώ αν πρόκειται για εμπράγματα ή ενοχική σχέση ενώ αδιάφορος είναι και ο χρόνος της σχέσεως (π.χ. κατά υπομισθωτή, επικαρπωτή, ενεχυρούχου δανειστή, αλλά και διεκδικητική τρίτου κατά κυρίου – εκμισθωτή που εκτελείται κατά μισθωτή).
5. Εκείνος που αποκτά νομή ή κατοχή στο επίδοκο κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το πέρας αυτής (919). Καλύπτεται έτσι και η περίπτωση που η κτήση της νομής ή κατοχής δεν προέρχεται από τους διαδίκους (π.χ. τρίτος που έχει επιληφθεί αυτοβούλως του πράγματος). Ο τρίτος που θεωρεί ότι βλάπτεται παραπέμπεται στην προστασία του 936 ΚΠολΔ. Πρόκειται για σημαντική διεύρυνση των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας.
6. Ειδικές περιπτώσεις :
 - 6.1. Η ρύθμιση του άρθρ. 659 ΚΠολΔ. Δεν εντάσσονται εδώ ο ή η σύζυγος και τα μέλη της οικογενείας του μισθωτή. Άρα δεν μπορεί να επιστρεφθεί εκτέλεση κατά της οικογένειας του μισθωτή με τίτλο που στρέφεται κατά του μισθωτή. Δεν έχει σημασία το γεγονός ποιος κατήρτισε τη σύμβαση. Από την αρχή της εγγάμου συμβιώσεως προκύπτει η υποχρέωση να διαθέτουν οι σύζυγοι τη χρήση της οικογενειακής εστίας. Ο ή η σύζυγος και τα μέλη της οικογενείας δεν κατέχουν το μίσθιο γι' αυτόν.
 - 6.2. Στα νομικά πρόσωπα η εκτέλεση είναι συνάρτηση των ορίων ευθύνης μελών του νομικού προσώπου κατά το ουσιαστικό δίκαιο. Έτσι δεν είναι δυνατή η εκτέλεση κατά μετόχου ΑΕ, είναι όμως δυνατή κατά ομορρύθμων εταίρων για το εταιρικό χρέος. Δεν είναι όμως δυνατή η εκτέλεση κατά ΟΕ ή ομορρύθμου εταίρου με βάση τίτλο κατά ομορρύθμου (486ΑΚ). Η ρύθμιση του άρθρ 920 δεν έχει ανταπόκριση στο δεδικασμένο αυτή καθ' εαυτή. Συμπληρώνει το άρθρ. 22 ΕμπΝ.

Ε. Λοιποί τίτλοι – Παθητική νομιμοποίηση

Διαδοχή μετά τη σύνταξη ή έκδοση του τίτλου

I. Ενεργητική νομιμοποίηση.

α. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και αιτείται την καταβολή του ποσού των 18.000 ευρώ από σύμβαση πωλήσεως. Κατά τη διάρκεια της δίκης αποθνήσκει ο Α. Ο δικηγόρος δηλώνει τον θάνατο, επέρχεται διακοπή της δίκης (286ΚΠολΔ) και στη συνέχεια η δίκη επαναλαμβάνεται από τους κληρονόμους. Εκδίδεται απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η αγωγή. Η απόφαση κηρύσσεται προσωρινώς εκτελεστή.

β. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για ευθύνη από διαπραγματεύσεις. Εκπροσωπείται από πληρεξούσιο δικηγόρο στον οποίο έχει παράσχει πληρεξουσιότητα. Κατά τη διάρκεια της δίκης αποθνήσκει ο Α, όμως ο δικηγόρος του κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να ανακοινωθεί το γεγονός στο δικαστήριο. Εκδίδεται απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η αγωγή και η απόφαση τελεσιδικεί (άρθρ. 101 ΚΠολΔ). Μπορεί να επισπεύσει εκτέλεση ο καθολικός διάδοχος του Α;

γ. Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β. Κατά τη διάρκεια της δίκης μεταβιβάζει το επίδοκο ακίνητο στον Γ. Εκδίδεται απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η αγωγή (225ΚΠολΔ). Μπορεί ο Γ να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση;

δ. Δυνάμει πρακτικού δικαστικού συμβιβασμού (293ΚΠολΔ) περατώνεται η δίκη μεταξύ των Α και Β. Με βάση τις προβλέψεις του συμβιβασμού ο Β αναλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής κάποιου ποσού. Μετά την κατάρτιση του συμβιβασμού ο Α αποθνήσκει. Μπορούν να επισπεύσουν εκτέλεση οι κληρονόμοι του;

ε. Ο Α κύριος του ακινήτου ασκεί αγωγή κατά του Β, ο οποίος τοποθετεί κάθε τόσο αντικείμενα επί του ακινήτου. Το ακίνητο είναι μισθωμένο στον Γ. Η αγωγή ευδοκιμεί. Μπορεί να επισπεύσει εκτέλεση ο μισθωτής; Σημειώνεται ότι η μίσθωση υπήρχε πριν από την προσβολή του Β.

II. Παθητική νομιμοποίηση

α. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για χρηματική απαίτηση. Ο Β αποβιώνει μετά την έναρξη της δίκης. Πως τίθενται τα θέματα της αναγκαστικής εκτελέσεως αν η απόφαση δεχθεί την αγωγή;

β. Ο Α και ο Β καταρτίζουν πρακτικό συμβιβασμού με το οποίο επιλύουν διαφορά τους. Ο Β υπόσχεται να καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ. Μετά την κατάρτιση του συμβιβασμού καταρτίζεται σύμβαση στερητικής αναδοχής χρέους με τον Γ να υπεισέρχεται στη θέση του Β. Μπορεί ο Α να προβεί σε εκτέλεση κατά του Γ;

γ. Ο Α ασκεί διεκδικητική αγωγή κατά του Β για ακίνητο του. Εκδίδεται δικαστική απόφαση και γίνεται δεκτή η αγωγή. Μπορεί η απόφαση να εκτελεσθεί και κατά του μισθωτή Β προς τον οποίο ο εναγόμενος είχε εκμισθώσει το ακίνητο;

δ. Ο Α έχει προβεί σε μίσθωση ακινήτου προς το Β. Ζητά την απόδοση του ακινήτου για κακή χρήση. Η αγωγή γίνεται δεκτή. Μπορεί η απόφαση να εκτελεσθεί και κατά του υπομισθωτή ή και κατά των μελών της οικογενείας του μισθωτή (659, 325, 919ΚΠολΔ);

ε. Ο Α με βάση συμβολαιογραφικό έγγραφο παρέδωσε την κατοχή ακινήτου στον Β. Μετά την πάροδο της προθεσμίας ο Β δεν απέδωσε το ακίνητο. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση. Ανευρίσκει στο ακίνητο τον Γ ο οποίος αυτοβούλως κατέλαβε το ακίνητο. Μπορεί να επισπευσθεί εκτέλεση εναντίον του;

στ. Ο Α ενάγει την ομόρρυθμη εταιρεία Χ. Μπορεί να εκτελέσει την απόφαση και κατά των ομορρύθμων εταίρων; Η απάντηση είναι ίδια όταν ο Α ενήγαγε μόνο τον ομόρρυθμο εταίρο για χρέη της ομορρύθμου εταιρείας και επιθυμεί να επισπεύσει εκτέλεση και κατά της ομόρρυθμης;

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

Αθήνα, 20-04-2015

1. Οι δίκες περί την εκτέλεση – η ανακοπή του άρθρ. 933.

- Η παράβαση διατάξεως της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως έχει τις συνέπειες που έχει η παράβαση κάθε δικονομικής διατάξεως (159).

Η ιδιορρυθμία της εκτελέσεως έγκειται στην προβολή της παραβάσεως μέσω του ενδίκου βοηθήματος της ανακοπής. Αποτελεί αποκλειστικό τρόπο προβολής παραβάσεως και μέσο άμυνας κατά του κύρους των πράξεων εκτελέσεως. Δεν αποτελεί ένδικο μέσο ενώ δεν επιτρέπεται η προβολή της παραβάσεως με ασφαλιστικά μέτρα, με αναγνωριστική αγωγή κλπ.

2. Αποτελεί είδος της γενικής ανακοπής του άρθρ. 583. Έχει αμυντικό χαρακτήρα, επιτελεί ακυρωτική λειτουργία και η απόφαση που την δέχεται αποτελεί μια διαπλαστική απόφαση έστω και αν ενεργεί αναδρομικώς (αμφισβ).

3. Η ανακοπή του άρθρ. 933 πρέπει να διακρίνεται από τις ανακοπές των άρθρ. 954, 936 979, 987, 986, 632, 1050 και 1054 ΚΠολΔ.

4. Η ανακοπή του άρθρ. 933 αναφέρεται σε κάθε μορφή αναγκαστικής εκτελέσεως (άμεση ή έμμεση), σε όλα τα είδη αυτής (χρηματικές απαιτήσεις, εκτέλεση για αξιώσεις παραλείψεως) και σε όλες τις πράξεις εκτελέσεως.

5. Τρόπος ασκήσεως : Ασκείται όπως η αγωγή δηλαδή και με επίδοση ενώ παράλληλα προβλέπεται ο θεσμός της ασκήσεως προσθέτων λόγων ανακοπής κατά της ίδιας πράξεως εκτελέσεως. Αυτό σημαίνει συγχρόνως ότι δεν είναι δυνατή η άσκηση νέας ανακοπής κατά της ίδιας πράξεως. Σχέση προσθέτων λόγων και λόγων του κυρίως δικογράφου : Κατά την κρατούσα γνώμη οι πρόσθετοι λόγοι προϋποθέτουν την ύπαρξη ενός ορισμένου και νομίμου λόγου ανακοπής.

6. Για την αποδοχή της ανακοπής άλλοτε είναι αναγκαία η επίκληση και απόδειξη της υπάρξεως βλάβης από την παράβαση της δικονομικής διατάξεως (159 αριθ. 3) και άλλοτε δεν απαιτείται (159 αρ. 1 και 2). Στην δεύτερη κατηγορία παραβάσεων (π.χ. 915, 916, 921, 923, 925) πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες για λόγους γενικότερου συμφέροντος ο νομοθέτης επιθυμεί οπωσδήποτε την τήρηση των διατυπώσεων του νόμου και δεν αποβλέπει στο στοιχείο της επιτεύξεως του σκοπού και της μη υπάρξεως βλάβης για τον αντίδικο.

7. Αρμοδιότητα : Καθ'ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση της ανακοπής είναι το Ειρηνοδικείο εάν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το Ειρηνοδικείο (π.χ. διαταγή πληρωμής) και σε κάθε άλλη περίπτωση το Μονομελές Πρωτοδικείο (933, 1). Δεν είναι ποτέ αρμόδιο το Πολυμελές Πρωτοδικείο, κάτι που έχει σημασία για το ουσιαστικό δεδικασμένο επί προδικαστικών ζητημάτων (331).

8. Κατά τόπον αρμοδιότητα (άρθρ. 933, 2) : Ο ανακόππων θεωρείται επέχει θέση εναγομένου. Απαντάται η διάκριση με κριτήριο την προσβαλλόμενη πράξη. Αν προσβάλλονται πράξεις της κύριας διαδικασίας, τότε αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου όπου διενεργήθηκαν οι πράξεις. Αν πάλι προσβάλλονται πράξεις τις προδικασίας, κατά τόπο αρμόδιο είναι το δικαστήριο της γενικής δικαιοσύνης του ανακόπποντος.

9. Νομιμοποίηση : Νομιμοποιείται ενεργητικώς ο καθ'ού η εκτέλεση οφειλέτης, αδιαφόρως αν πρόκειται για πρόσωπο που φέρεται στον εκτελεστό τίτλο ως υπόχρεος ή αν πρόκειται για πρόσωπο που καταλαμβάνεται από τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας. Μπορεί ανακόππων να είναι και ο τρίτος κύριος ή νομέας. Ενεργητικά νομιμοποιούνται και μη δικαιούχοι και μη υπόχρεοι διάδικοι (π.χ. σύνδικος) όπως επίσης και οι δανειστές του καθ'ού η εκτέλεση - οφειλέτη. Παθητικώς νομιμοποιείται ο επισπεύδων, ενίοτε και ο υπερθεματιστής (π.χ. πλειστηριασμός και άσκηση ανακοπής από τον οφειλέτη) όπως επίσης και ο καθ'ού η εκτέλεση (π.χ. πλειστηριασμός και άσκηση ανακοπής από το τρίτο). Αντιθέτως δεν νομιμοποιείται ο ίδιος ο επισπεύδων (160, 2).

10. Έννομο συμφέρον. Εκτός από την νομιμοποίηση θα πρέπει να υπάρχει και έννομο συμφέρον ως προϋπόθεση για το παραδεκτό της ανακοπής. Πρέπει να υπάρχει σύνδεσμος με την προσδοκώμενη με την ακύρωση της πράξεως ωφέλεια.

11. Αίτημα της ανακοπής είναι η απαγγελία της ακυρότητας της προσβαλλόμενης πράξεως της εκτελέσεως με βάση τους προβαλλόμενους με το δικόγραφο ή με το πρόσθετο δικόγραφο λόγους ανακοπής.

12. Λόγοι ανακοπής : Υφίσταντο τρεις κατηγορίες λόγων ανακοπής. Αυτοί που αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, ⁽²⁾ τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως και τους ⁽³⁾ λόγους που αναφέρονται στην εκτελούμενη απαίτηση. Στην πρώτη κατηγορία πρόκειται για λόγους που αφορούν το κύρος του εκτελεστού τίτλου. Πρόκειται δηλαδή για λόγους επειδή υφίστανται τυπικά ή ουσιαστικά ελαττώματα του τίτλου. (Π.χ. επίσπευση εκτελέσεως με οριστική απόφαση που δεν έχει κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, η ύπαρξη μη εκκαθαρισμένης αποφάσεως, η αποδυνάμωση του τίτλου). Είναι πάντως ενίοτε λεπτή η διάκριση με τους λόγους που αφορούν την εκτελούμενη ουσιαστική αξίωση. Κυρίως οι προβαλλόμενοι λόγοι αφορούν αταξίες της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως ενώ συχνή είναι και η επίκληση λόγων που ανάγονται στην εκτελούμενη αξίωση (ενστάσεις διακωλυτικές ή καταργητικές της αξιώσεως).

13. Μόνιμο μέλημα του νομοθέτη είναι η ταχεία περάτωση της διαδικασίας εκτελέσεως. Έχουμε προς τούτο τέσσερις κατηγορίες διαδικαστικών αποκλίσεων σε σχέση με τη συνήθη διαγνωστική διαδικασία :

- α. Η κατά στάδια προσβολή των πράξεων εκτελέσεως (934),
- β. Το συγκεντρωτικό σύστημα. (935)
- γ. Ο φραγμός του δεδικοσμένου. (933 παρ. 3)
- δ. Η παραχρήμα απόδειξη. (933 παρ. 4)

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

Αθήνα, 20-04-2013

Προδικασία αναγκαστικής εκτέλεσεως

1. Για όλα τα είδη της αναγκαστικής εκτέλεσεως απαιτείται η τήρηση της νομίμου προδικασίας. Αποτελείται από τρία επί μέρους στάδια που είναι (α) η επίδοση προς τον οφειλέτη αντιγράφου του απογράφου με επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση, (β) η τήρηση προθεσμίας ανάμεσα στην επίδοση της επιταγής και στην εκτέλεση και (γ) η εντολή προς το δικαστικό επιμελητή να προχωρήσει στην αναγκαστική εκτέλεση.
2. Η επιταγή είναι η πρώτη πράξη αναγκαστικής εκτέλεσεως και σηματοδοτεί την έναρξη της προδικασίας. Σκοπός της επιταγής είναι η ενημέρωση του οφειλέτη και ο καθορισμός της εκτάσεως της ευθύνης αυτού, ιδίως αν επήλθαν στο μεταξύ αλλαγές (λ.χ. συνεπεία καταβολών από τον οφειλέτη) σε σχέση με την κατάσταση που υφίστατο κατά το χρόνο της εκδόσεως του εκτελεστού τίτλου (άρθρ. 924 ΚΓΠολΔ).
3. Η τυχόν παράλειψη της επιταγής στοιχειοθετεί την ακυρότητα της αναγκαστικής εκτέλεσεως ανεξαρτήτως βλάβης.
4. Στην επιταγή ορίζεται με ακρίβεια η απαίτηση (π.χ. ταυτότητα αποδοτέου ακινήτου) ενώ ο δανειστής πρέπει να προβαίνει και σε διορισμό αντικλήτου. Στο αντίκλητο μπορούν να γίνουν επιδόσεις πράξεων που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση καθώς και τυχόν προσφορές εκ μέρους του οφειλέτη για οικειοθελή συμμόρφωση.
5. Η επιταγή επάγεται δικονομικές (έναρξη αναγκαστικής εκτέλεσεως) και ουσιαστικές συνέπειες όπως είναι η διακοπή της παραγραφής (άρθρ. 264 αρ. 1ΑΚ) και η όχληση του οφειλέτη.
6. Απαιτείται η πάροδος τριών εργασίμων ημερών (άρθρ. 926) από την επίδοση προς επιταγή ως προθεσμία αποφυγής αιφνιδιασμού του οφειλέτη. Η μη τήρησή της επάγεται ακυρότητα ανεξαρτήτως βλάβης («Μετά την επίδοση της επιταγής δεν μπορεί»). Επίσης, αν παρέλθει έτος από την επίδοση της επιταγής και δεν γίνει άλλη πράξη εκτέλεσεως θα πρέπει να επαναληφθεί η επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση.
7. Η εντολή προς εκτέλεση (άρθρ. 927) απευθύνεται προς το δικαστικό επιμελητή και δίδεται επί του απογράφου. Δεν είναι δυνατή η επίσπευση πράξεων εκτέλεσεως χωρίς προηγούμενη εντολή. Στην εντολή αναγράφονται τα αντικείμενα της αναγκαστικής εκτέλεσεως, αρκεί όμως σε σχέση με την πρακτικώς σπουδαία κατάσχεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων η γενική αναφορά για κατάσχεση κάθε κινητής ή ακίνητης περιουσίας. Αναγράφονται επίσης τα μέσα εκτέλεσεως ενώ προκειμένου για κατάσχεση διορίζεται και συμβολαιογράφος.

I. Ανακοπή του άρθρ. 933

1. Παραδεκτό της ανακοπής. Θα πρέπει να συντρέξουν οι συνθήκες διαδικαστικές προϋποθέσεις της δίκης. Εδώ εντάσσει η νομολογία και την ύπαρξη ενός τουλάχιστον ορισμένου λόγου ανακοπής. Άλλως η ανακοπή είναι αόριστη.

2. Παραδεκτό και νόμω και ουσία βάσιμο των λόγων ανακοπής. Το εμπρόθεσμο ως η κυριότερη περίπτωση του παραδεκτού του λόγου. Νόμω βάσιμος είναι ο λόγος που δεν εμπίπτει στις τρεις κατηγορίες των λόγων που προβλέπει το άρθρ. 933. Δεν υφίσταται συγκεκριμένη σειρά εξετάσεως των περισσοτέρων λόγων ανακοπής.

II. Λόγοι ανακοπής

1. Οι λόγοι μπορούν να συνίστανται σε άρνηση ή σε ένσταση. Η άρνηση αφορά τη συνδρομή των προϋποθέσεων της αναγκαστικής εκτελέσεως ενώ οι ενστάσεις ως εκ της φύσεως τους περιέχουν επίκληση νέων πραγματικών γεγονότων που ματαιώνουν την έννομη συνέπεια των κανόνων που στηρίζουν την αναγκαστική εκτέλεση. Αφορούν κατά κανόνα την απαίτηση για την οποία επισημαίνεται εκτέλεση δεν αποκλείεται όμως να αφορούν και τη διαδικασία εκτελέσεως π.χ. ένσταση ακατασχετού. Η διάκριση έχει σημασία για το βάρος αποδείξεως. Ως προς τις ενστάσεις το βάρος το έχει ο ανακόπτων ^{ως} ενιστάμενος.

2. Κατάχρηση δικαιώματος ως πρακτικά σπουδαίος λόγος. Μπορεί να αφορά το τίτλο, την απαίτηση, τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως.

3. Διακρίνονται σε λόγους που αφορούν τον εκτελεστό τίτλο, τη διαδικασία εκτελέσεως ή την απαίτηση. Στην πρώτη κατηγορία ανευρίσκονται ισχυρισμοί για μη οριστική απόφαση, άκυρο συμβολαιογραφικό έγγραφο ή συμβιβασμό, ανυπόστατη απόφαση, έλλειψη νομιμοποίησης, αποδυνάμωση του εκτελεστού τίτλου, μη νόμιμη έκδοση διαταγής πληρωμής, διατακτικό αποφάσεως ανεπίδεκτο εκτελέσεως, έλλειψη περιγραφής του εκτελεστηρίου τύπου, έκδοση απογράφου καίτοι δεν υπάρχει απαίτηση βεβαία και εκκαθαρισμένη. Δεν αποτελεί ελάττωμα του τίτλου η εσφαλμένη κήρυξη αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής. Το ελάττωμα αφορά τη διαγνωστική διαδικασία (δεύτερη κατηγορία) και θα πρέπει να προσβληθεί με έφεση. Οι λόγοι ανακοπής που αφορούν τη διαδικασία μπορούν να αφορούν το *modus executionis*, την επιταγή προς εκτέλεση, την επίδοση της επιταγής, την εντολή προς εκτέλεση, τα ακατάσχετα, την κατάσχεση κατά τρόπο αντίθετο προς τη καλή πίστη, την προδικασία του πλειστηριασμού, τη διαδικασία του πλειστηριασμού κλπ. Οι λόγοι που αφορούν την απαίτηση (τρίτη κατηγορία) είναι οι συνθήκες ενστάσεις με τη τριπλή διάκριση τους σε καταργητικές, διακωλυτικές και δικαιοανασταλτικές.

III. Προθεσμία ανακοπής.

1. Έχει καθιερωθεί το σύστημα της σταδιακής προσβολής πράξεων εκτελέσεως προς το σκοπό της διασφάλισης της απρόσκοπτης πορείας της διαδικασίας εκτελέσεως. Με τη πάροδο κάποιας προθεσμίας η διαδικασία εισέρχεται στο επόμενο στάδιο με αποτέλεσμα οι προηγούμενες πράξεις εκτελέσεως να καθίστανται απρόσβλητες αν ασκηθεί η ανακοπή του άρθρ. 933. Αυτό βέβαια αφορά μόνο τη διαδικασία. Αντιθέτως η ακυρότητα των πράξεων μπορεί να εξετασθεί στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως που γίνεται σε σχέση με αναγκαστική εκτέλεση που εξελίχθηκε χωρίς την άσκηση της ανακοπής.

2. Πρόκειται για δικονομικές προθεσμίες και βρίσκουν ως εκ τούτου εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 144 επομ.

3. Για την τήρηση των προθεσμιών κρίσιμος είναι ο λόγος σε σχέση με την πράξη στην οποία αναφέρεται.

4. Σε σχέση με την πρακτικώς σπουδαία έμμεση εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων καθιερώνονται τρία ιδιαίτερα στάδια αναγκαστικής εκτελέσεως. Το πρώτο αφορά την εγκυρότητα του τίτλου και την προδικασία, το δεύτερο την απαίτηση και τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως μετά την επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση και το τρίτο την εγκυρότητα του πλειστηριασμού ως τελευταία πράξη εκτελέσεως. Αντιστοίχως διαμορφώνονται οι προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρ. 934 παρ. 1. Σε σχέση με την άμεση εκτέλεση υφίστανται δυο στάδια αναγκαστικής εκτελέσεως. Δε υφίσταται αυτοτελώς το δεύτερο στάδιο που απαντά στην έμμεση εκτέλεση. Εδώ η πρώτη μετά την επιταγή πράξη (π.χ. αποβολή, αφαίρεση κινητού) αποτελεί και την τελευταία πράξη. Η νομολογία δέχεται ότι αιτιάσεις που αφορούν την απαίτηση ή τελευταία πράξη αναγκαστικής εκτελέσεως ασκούνται εντός της ίδιας προθεσμίας των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρ. 934 παρ. 1.

5. Σε σχέση με την προδικασία του πλειστηριασμού πρέπει να γίνει η διάκριση ανάμεσα σε ακυρότητα και ανυπόστατο των σχετικών πράξεων. Αν υπάρχει ακυρότητα εφαρμόζεται η προθεσμία του άρθρ. 934 1β και αν υπάρχει ανυπόστατο η

προθεσμία του άρθρ. 934 1γ. Απαιτείται πάντως η άσκηση ανακοπής. Το ανυπόστατο προσδιορίζεται ως η έλλειψη των κατά νόμο συνθετικών στοιχείων της πράξεως.

6. Το σύστημα της σταδιακής προσβολής των πράξεων εκτελέσεως συνεπάγεται ότι θα πρέπει να προσβληθεί και η επόμενη πράξη εκτελέσεως αν για την προβληθείσα με ανακοπή πράξη δεν ελήφθη αναστολή. Η προσβολή της επόμενης πράξεως θα γίνει έστω κι αν δεν υπάρχει πλημμέλεια της επόμενης. Αρκεί ότι θα ευδοκιμήσει η ανακοπή κατά της προηγούμενης πράξεως.

IV. Ο φραγμός του δεδिकाσμένου (933 παρ. 3)

1. Καταλαμβάνονται λόγοι ανακοπής που αποτέλεσαν ή θα μπορούσαν να αποτελέσουν ενστάσεις που στρέφονται κατά της απαιτήσεως στη διαγνωστική δίκη ή ενστάσεις που προτάθηκαν ή θα μπορούσαν να προταθούν σε προηγούμενη δίκη που ανοίχθηκε με το ένδικο βοήθημα της ανακοπής (330). Πρόκειται για λόγους που αφορούν την απαίτηση. Καλύπτονται και οι προηγηθείσες δίκες επί ανακοπών, γιατί και αυτές έχουν διαγνωστικό χαρακτήρα.

2. Ποιοι λόγοι καλύπτονται : α) προταθείσες ενστάσεις, β) όχι όμως οι ενστάσεις που απερρίφθησαν ως αόριστες (αμφ.) , γ) ενστάσεις που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν (κρίσιμος ο χρόνος δημιουργίας τους) - αντικειμενική αδυναμία,

3. Ποιοι λόγοι δεν καλύπτονται : α) Οι λόγοι που δεν προτάθηκαν γιατί δεν μπορούσαν να προταθούν (269, 527, 3, 933 παρ. 4), β) Οι λόγοι που δεν προτάθηκαν, αλλά στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα (ένσταση συμψηφισμού, επισχέσεως υπαναχώρηση από πώληση, μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος). Λόγοι δηλαδή που θα μπορούσαν να αποτελέσουν πραγματική βάση αυτοτελούς αγωγής.

4. Η ρύθμιση αναφέρεται σε τελεσιδικες δικαστικές ή διαιτητικές αποφάσεις συμπεριλαμβανομένης της τελεσιδικού επιδικάσεως απαιτήσεως από διαταγή πληρωμής. Αντίθετα, δεν αναφέρεται στην προσωρινώς εκτελεστή απόφαση ή στους υπόλοιπους τίτλους

V. Παραχρήμα απόδειξη

Ο νομοθέτης αποβλέπει στην ταχύτητα των σχετικών δικών. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαιτήσεως πρέπει να αποδεικνύονται παρά χρήμα.

α) Έννοια - απόδειξη προσκομίζεται αμέσως και στην ίδια συζήτηση (έγγραφα, ομολογία, όχι ιδίως μάρτυρες).

β) απόσβεση (εξόφληση, δόση αντί καταβολής, δημόσια κατάθεση, συμψηφισμός, άφες χρέους).

γ) ευρύτερη κατανόηση από νομολογία και θεωρία. Εντάχθηκε εδώ η ένσταση επισχέσεως, η ένσταση εκ του άρθρ. 862 ΑΚ αλλά κατά την κρατούσα γνώμη και η ένσταση για καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Καλύπτονται δηλαδή οι δικαιοανασταλτικές ενστάσεις.

δ) αντίθετα δεν καλύπτονται οι διακωλυτικές ενστάσεις σε σχέση με συμβατικές αξιώσεις (εικονικότητα, αντίθεση στα χρηστά ήθη, αισχροκέρδεια, πλάνη, απάτη, απειλή). (αμφ.)

ε) ο περιορισμός έχει πρακτική εφαρμογή για λόγους που δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο (π.χ. συμψηφισμός, εξόφληση μετά την τελευταία συζήτηση).

στ) Πάντως η αδυναμία της παραχρήμα απόδειξης οδηγεί στη μη κάλυψη από το δεδικασμένο του σχετικού ισχυρισμού. Ο οφειλέτης παραπέμπεται στην άσκηση αρνητικής αναγνωριστικής αγωγής ή στα ένδικα βοηθήματα του αστικού δικαίου.

ζ) Ο περιορισμός αφορά κάθε είδος εκτελέσεως (άμεση, έμμεση εκτέλεση).

VI. Αρχή συγκεντρώσεως λόγων ανακοπής (935)

Σχέση με 269 – απαράδεκτο σε κάθε περίπτωση

1. Προηγούμενη δίκη ανακοπής (933)

2. Η ύπαρξη λόγων γεγεννημένων (όχι δηλαδή οι οψιγενείς) και δυναμένων να προταθούν (απώτερη προθεσμία ο χρόνος καταθέσεως πρόσθετων λόγων – ύπαρξη δυνατότητας παραχρήμα αποδείξεων – αντικειμενική δυνατότητα χωρίς αναφορά σε υποκειμενικά στοιχεία).

3. Μεταγενέστερη δίκη στην οποία κρίνεται η ίδια ή άλλη πράξη εκτελέσεως

4. Ταυτότητα διαδίκων

5. μη ανάγκη εφαρμογής της ρυθμίσεως 935 αν ο λόγος είναι εκπρόθεσμος (934) ή υφίσταται δεδικασμένο ή δεν υπάρχει δυνατότητα παραχρήμα αποδείξεως.

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

Αθήνα, 27/04/2015

Συμπλήρωμα στο μάθημα της 30/03/2015

1. Η αναστολή εκτελεστότητας (εκτελεστότητα ως συνέπεια της δικαστικής αποφάσεως ή του εκτελεστού τίτλου [π.χ. διαταγής πληρωμής]) δεν είναι αυτοδίκαιη. Στο παράδειγμα της προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως απαιτείται η κατάθεση εφέσεως ή ανακοπής ερημοδικίας και η υποβολή αιτήσεως για αναστολή της εκτελεστότητας από τον ηττηθέντα διάδικο (άρθρ. 912-913). Αν γίνει δεκτή η αίτηση, τότε δεν είναι δυνατή η έναρξη αναγκαστικής εκτελέσεως (άρθρ. 918 επομ.). Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι, όπως πολύ συχνά συμβαίνει, διαταγή πληρωμής, τότε απαιτείται η κατάθεση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής (άρθρ. 632, [είναι άλλη ανακοπή απ' αυτήν του άρθρ. 933]) και η κατάθεση αιτήσεως αναστολής (άρθρ. 632 παρ. 2). Αν δοθεί η αναστολή, τότε δεν είναι δυνατή η επίσπευση εκτελέσεως (άρθρ. 918 επομ.). Μόνο δηλαδή η κατάθεση εφέσεως ή ανακοπής ερημοδικίας ως ένδικο μέσα ή κατάθεση ανακοπής του άρθρ. 632 ως ένδικο βοήθημα δεν επιφέρει την αναστολή εκτελεστότητας. Πρέπει να κατατεθεί και να γίνει δεκτή από το δικαστήριο αίτηση αναστολής.

2. Αν δρομολογηθεί αναγκαστική εκτέλεση (άρθρ. 918 επομ.) δυνάμει οποιονδήποτε εκτελεστού τίτλου, τότε ο οφειλέτης μπορεί να αμυνθεί, αν αμφισβητεί τη νομιμότητα της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, με την ανακοπή του άρθρ. 933. Όμως, και η ανακοπή αυτή δεν έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. Απαιτείται και εδώ πρέπει να κατατεθεί αίτηση αναστολής (άρθρ. 938) και να γίνει δεκτή. Αν γίνει δεκτή, τότε δεν είναι δυνατή η πρόοδος της εκκρεμούς διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως (π.χ. αν γίνει δεκτή η ανακοπή κατά της κατασχέσεως, δεν θα προχωρήσει η διαδικασία προς την επόμενη πράξη του αναγκαστικού πλειστηριασμού).

3. Οι λόγοι ανακοπής του άρθρ. 933 μπορούν να συμπίπτουν με τους λόγους εφέσεως ή να συνεχονται με το παραδεκτό της εφέσεως ή της ανακοπής ερημοδικίας. Ασκείται π.χ. έφεση κατά προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως. Με την έφεση αμφισβητείται η ορθότητα της αποφάσεως. Αναστολή δε δίδεται. Στη συνέχεια δρομολογείται αναγκαστική εκτέλεση, και ο οφειλέτης με ανακοπή του άρθρ. 933 αμφισβητεί την απαίτηση, για την οποία επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση. Η ο ηττηθείς διάδικος ασκεί έφεση κατά της πρωτοδίκου απόφασης που δεν είχε κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή. Ο νικητής διάδικος θεωρεί την έφεση εκπρόθεσμη και την απόφαση επομένως τελεσίδικη. Δρομολογεί αναγκαστική εκτέλεση. Ο ηττηθείς διάδικος ασκεί ανακοπή του άρθρ. 933 με λόγο ανακοπής την ανυπαρξία εκτελεστού τίτλου.

4. Αν δρομολογηθεί διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, τότε κατά βάση η αναστολή της εκτελέσεως επέρχεται μόνο με την ανακοπή του άρθρ. 933 σε συνδυασμό με την αναστολή του άρθρ. 938. Η τυχόν ευδοκίμηση της αιτήσεως για αναστολή της εκτελεστότητας δεν επηρεάζει την πορεία της αναγκαστικής εκτελέσεως. Έτσι αν επιβληθεί κατάσχεση σε κάποιο πράγμα, τότε τυχόν

άσκηση εφέσεως και αιτήσεως αναστολής εκτελεσιτότητας (άρθρ. 912 ΚΠολΔ), δεν επηρεάζει την σε εξέλιξη ευρισκόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την αναστολή του άρθρ. 938. Καταφαίνεται και εδώ η διάκριση μεταξύ διαγνωστικής διαδικασίας (ένδικο μέσα) και διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

5. Ένας συνήθης στην πράξη εκτελεστός τίτλος για ορισμένη κατηγορία συναλλαγών (π.χ. σύμβαση έργου) είναι το συμβολαιογραφικό έγγραφο. Οι εκεί αναλαμβανόμενες υποχρεώσεις μπορούν να εξαρτώνται από αιρέσεις (καταβολή τιμήματος με την παράδοση του διαμερίσματος ολοκληρωμένου, ποινική ρήτρα αν δεν παραδοθεί το διαμέρισμα αποπερατωμένο έως την 31.10). Υφίσταται αδυναμία στην πράξη κατοχής εγγράφου του οφειλέτη που να αποδεικνύει την αίρεση. Γι' αυτό ως μια λύση προσφέρεται το έγγραφο αυτό μαρτυρίας να είναι έγγραφο τρίτου δυνάμει όμως σχετικής συμφωνίας των μερών (συμφωνείται π.χ. ότι η παράδοση του διαμερίσματος ως αποπερατωμένου θα προκύπτει από βεβαίωση μηχανικού).

6. Δεν υπάρχει πρόβλημα αν το έγγραφο του τρίτου έχει δικαιοπρακτικό περιεχόμενο. Παρέχεται π.χ. ασφάλεια από το δανειστή με την προσκόμιση εγγυητής επιστολής Τράπεζας που δηλώνει την ανάληψη εγγυητικής ευθύνης.

7. Απαιτείται για την απόδειξη της αιρέσεως δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο με αποδεικτική δύναμη (άρθρ. 915 εδ 2). Το δημόσιο έγγραφο δε μπορεί να είναι έγγραφο μαρτυρίας (π.χ. υπεύθυνη δήλωση του ιδίου του επισπεύδοντος με συμβολαιογραφικό έγγραφο). Πρέπει να είναι έγγραφο με τυπική αποδεικτική δύναμη (π.χ. αποδεικτικό επιδόσεως ή δικαστική απόφαση) εκτός αν περιέχει ομολογία του ιδίου του οφειλέτη.

8. Είναι ιδιαίτερος δυσχερής η διάκριση αναβλητικής αιρέσεως και προθεσμίας καθότι η προθεσμία συνδέεται κατ' ανάγκη με ένα αρνητικό γεγονός (π.χ. δάνειο με διετή προθεσμία καταβολής, δάνειο με μηνιαίες δόσεις κλπ). Κανονικά για την εκτέλεση θα πρέπει να αποδειχθεί με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο η μη καταβολή. Η κατάσταση φαίνεται να είναι παρόμοια με την περίπτωση της μη αποπερατώσεως του διαμερίσματος ως προϋποθέσεως για την αξίωση ποινικής ρήτρας. Αυτό όμως είναι δυσχερές και υιοθέτηση αυτής της θέσεως θα οδηγούσε σε αχρήστευση του συμβολαιογραφικού εγγράφου ως εκτελεστού τίτλου. Γι' αυτό αντιμετωπίζεται ως περίπτωση προθεσμίας που ανευρίσκεται ημερολογιακά. Εναπόκειται στον οφειλέτη να ασκήσει ανακοπή και να επικαλεσθεί ως λόγο την εξόφληση.

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II - ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 27-04-2015

Αθήνα, 27/04/2015

1. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β για χρηματική απαίτηση που γίνεται τελεσιδίκως δεκτή. Επισπεύδει εκτέλεση. Ο Β αμύνεται με ισχυρισμό για εξόφληση που έγινε πριν από την έναρξη της δίκης και σε κάθε περίπτωση κατά τη διάρκεια της δίκης στον πρώτο βαθμό. Για λόγους αντικειμενικούς (ανυπαίτια άγνοια) δεν μπόρεσε να προβάλει το σχετικό λόγο στο πλαίσιο της διαγνωστικής δίκης. Προβάλλεται παραδεκτός ο λόγος ;
2. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β. Ο Β αμύνεται με άσκηση ανακοπής κατά της επιβληθείσας κατάσχεσης για το λόγο ότι η επιλογή του αντικειμένου της κατασχέσεως έγινε κατά κατάχρηση δικαιώματος (281). Η κατάσχεση επιβλήθηκε στο σπίτι του ενώ υπήρχε άλλο ελεύθερο ακίνητο. Η ανακοπή απορρίπτεται τελεσιδίκως. Πριν από το πλειστηριασμό ως επόμενη πράξη εκτελέσεως ο Β ασκεί νέα ανακοπή για λόγο που αφορά αυτή την φορά την απαίτηση. Ισχυρίζεται ότι υπήρξε άφεση χρέους ενόψει νέας επαγγελματικής συμφωνίας με τον Α. Η άφεση χρέους έγινε πριν από την άσκηση της πρώτης ανακοπής. Προβάλλεται παραδεκτός ο λόγος ;
3. Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή και επικουρικώς προέβαλε την ένσταση συμψηφισμού για ισόποση ανταπαιτήσή του. Το δικαστήριο θεώρησε ότι υπήρχε η επίδικη απαίτηση και συγχρόνως απέρριψε την ένσταση συμψηφισμού ως αόριστη. Δέχθηκε ως εκ τούτου την αγωγή. Κατά της επισπευδόμενης εκτελέσεως ο Β ασκεί ανακοπή του άρθρ. 933 με προβολή, κατ'ορισμένο τρόπο αυτή τη φορά, της ίδιας ενστάσεως συμψηφισμού. Παραδεκτός ;
4. Με εκτελεστό τίτλο πρακτικού δικαστικού συμβιβασμού ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β. Ο Β ασκεί ανακοπή με αιτιολογία ότι το χρέος απορρέει από ανήθικη αιτία. Ο Α αντipeίνει ότι με το συμβιβασμό έχει κριθεί το θέμα αυτό. Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός ;
5. Ο Α επισπεύδει με βάση προσωρινώς εκτελεστή απόφαση κατά του Β αναγκαστική εκτέλεση. Ο Β ασκεί ανακοπή με την αιτιολογία ότι πριν την έναρξη της δίκης ο δικαιούχος του Γ είχε εξοφλήσει το χρέος. Προσκομίζει προς τούτο την εξοφλητική απόδειξη. Υφίσταται κώλυμα στην προβολή με ανακοπή του άρθρ. 933 του ισχυρισμού για την εξόφληση ;
6. Ο Α επισπεύδει κατά του Β με βάση τελεσιδική απόφαση. Ο Β ασκεί ανακοπή με τον ισχυρισμό ότι λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που προηγήθηκε ο εκτελεστός τίτλος έχει αποδυναμωθεί (ΑΚ 281). Ερωτάται, έως πότε μπορεί να ασκηθεί η ανακοπή με το παραπάνω περιεχόμενο ; Αν πριν εκδικασθεί η ασκηθείσα ανακοπή (933 ΚΠολΔ) ενώ παράλληλα δεν είχε ληφθεί αναστολή (938) ήθελε επιβληθεί αναγκαστική κατάσχεση ή και λάβει χώρα πλειστηριασμός τι θα έπρεπε να πράξει ο Β ενόψει της ασκηθείσας ανακοπής και της εξελίξεως που έλαβε χώρα ;
7. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β. Ο Β θεωρεί την επιβληθείσα σε ακίνητο του κατάσχεση άκυρη γιατί μετά την επίδοση της επιταγής προς εκούσια συμμόρφωση είχε σπεύσει και είχε εξοφλήσει τον Α. Κατά περίεργη συγκυρία ο πλειστηριασμός γίνεται. Ο Β ασκεί ανακοπή κατά του κύρους του πλειστηριασμού με το λόγο της εξοφλήσεως. Θα ευδοκιμήσει η ανακοπή ;
8. Ο Α αποβάλλει με βάση συμβολαιογραφικό έγγραφο ως εκτελεστό τίτλο το Β από ακίνητο. Είχαν καταρτίσει σύμβαση μισθώσεως. Ο Β αμυνόμενος ασκεί ανακοπή. Ισχυρίζεται ότι κατέβαλε κανονικά τα μισθώματα. Εως πότε θα έπρεπε να είχε ασκηθεί η ανακοπή προκειμένου αυτή να είναι παραδεκτή ;
9. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β με βάση τελεσιδική απόφαση ως τίτλο. Ο Β προβάλλει εικονικότητα της απαιτήσεως και ασκεί ανακοπή. Παραδεκτός ; Κατά παραλλαγή ως εκτελεστός τίτλος χρησιμοποιήθηκε συμβολαιογραφικό έγγραφο και ο Β αμύνθηκε με λόγους ανακοπής την εικονικότητα και επικουρικώς την άφεση χρέους αν και χωρίς να διαθέτει έγγραφο. Τι θα πράξει το δικαστήριο ;
10. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β με βάση πρακτικά συμβιβασμού. Ο Β ασκεί ανακοπή με αμφισβήτηση της απαιτήσεως λόγω εξοφλήσεως. Η ανακοπή απορρίπτεται. Πριν το πλειστηριασμό ο Β ασκεί νέα ανακοπή με αμφισβήτηση πάλι της απαιτήσεως για λόγο που υπήρχε ήδη κατά την πρώτη δίκη ανακοπής. Παραδεκτός ;

Κατά παραλλαγή, ο Β αμφισβητεί το κύρος των πρακτικών ως εκτελεστού τίτλου. Ασκή προς τούτο ανακοπή πριν την επιβολή της κατασχέσεως. Με αίτησή του που έγινε δεκτή αναστέλλεται η πρόοδος της εκτελεστικής διαδικασίας (938). Η ανακοπή απορρίπτεται και ο Α επιβάλλει κατάσχεση. Με νέα ανακοπή κατά της κατασχέσεως ο Β αμφισβητεί ως προερχόμενη από παράνομη αιτία την απαίτηση. Εμποδίζεται προς τούτο από τη διάταξη του άρθρ. 935 ;

11. Ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και τον αποβάλλει από τον αγρό που κατείχε. Ο Β ασκή ανακοπή κατά της πράξεως για τη βίαιη αποβολή ένα μήνα μετά την αποβολή λόγω μη επιδόσεως της επιταγής προς εκούσια συμμόρφωση και λόγω ελαττωμάτων της εκθέσεως για την αποβολή. Ασκήθηκε εμπροθέσμως η ανακοπή ;

12. Ο Α κατόπισε με συμβολαιογραφικό έγγραφο σύμβαση δανείου με το Β. Λόγω μη εξοφλήσεως του δανείου ο Α επέσπευσε εκτέλεση. Πριν από τον πλειστηριασμό ο Β άσκησε ανακοπή με το επιχείρημα ότι η σύμβαση δανείου στο μεγαλύτερο μέρος της ενσωματώνει αθέμιτους τόκους. Ο Α φρονεί ότι η ανακοπή είναι εκπρόθεσμη. Ορθώς ;

13. Ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β με βάση προσωρινώς εκτελεστή απόφαση. Κατά της κατασχέσεως ο Β ασκή ανακοπή. Προβάλλει ως λόγο την εικονικότητα της συμβάσεως που αποτέλεσε τον αγωγικό ισχυρισμό που δεν έγινε δεκτός με την πρωτόδικη απόφαση. Ο Α αμύνεται με τον ισχυρισμό ότι το θέμα αυτό έχει κριθεί. Βασίμως ;

14. Ο Α επισπεύδει εκτέλεση κατά του Β με συμβολαιογραφικό έγγραφο και τον αποβάλλει από ακίνητο. Ο Β δυο μήνες μετά την αποβολή ασκή ανακοπή κατά της πράξεως της αποβολής με λόγο την ανυπαρξία απαιτήσεως του Α. Είναι εμπρόθεσμη η ανακοπή ;

15. Ο Α επισπεύδει με τελεσίδικη απόφαση αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β. Κατά της επιταγής προς εκούσια συμμόρφωση ο Β ασκή ανακοπή με το λόγο ότι λίγο μετά τη συζήτηση της υποθέσεως στο δεύτερο βαθμό εξόφλησε τον Α. Ο Α θεωρεί ότι υφίσταται δεδικασμένο που εμποδίζει τη συζήτηση της ανακοπής.

16. Κατόπιν αιτήσεως του Α εκδόθηκε διαταγή πληρωμής με την οποία επιτάχθηκε ο Β να καταβάλει στον Α το ποσό των 500.000 ως εκδότης επιταγής (αξιόγραφο) που εμφανίσθηκε εμπροθέσμως και δεν πληρώθηκε. Κατά της διαταγής ο Β άσκησε ανακοπή (632 Ι) με το επιχείρημα ότι μετά την έκδοση της διαταγής πληρωμής εξόφλησε το χρέος και σε κάθε περίπτωση η απαίτηση υπέκυψε σε παραγραφή μετά την έκδοση της διαταγής πληρωμής. Η ανακοπή απορρίφθηκε ως μη νόμιμη. Στη συνέχεια ο Α επέσπευσε εκτέλεση με επιβολή κατασχέσεως σε ακίνητο του Β. Ο Β πρόβαλε με ανακοπή τους ίδιους λόγους που είχε προβάλει στο πλαίσιο της πρώτης ανακοπής. Εμποδίζεται προς τούτο από την απόρριψη της ανακοπής του άρθρ. 632 ως ενδίκου βοηθήματος κατά της διαταγής πληρωμής ;

17. Ο Α πώλησε στον Β αυτοκίνητο με επιφύλαξη της κυριότητας μέχρι την αποπληρωμή του τιμήματος που ορίσθηκε καταβλητέο σε 20 δόσεις. Η πώληση έγινε με συμβολαιογραφικό έγγραφο. Ο Β δεν κατέβαλε τις δυο τελευταίες δόσεις και ο Α επέσπευσε εκτέλεση και αφαίρεσε το αυτοκίνητο από το Β. Ο Β άσκησε ανακοπή με λόγο ανακοπής την κατάχρηση δικαιώματος. Είναι βάσιμος ο λόγος ; Εντός ποιας προθεσμίας θα έπρεπε να είχε ασκηθεί ;

18. Ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β με επιβολή κατασχέσεως. Ο Β άσκησε ανακοπή κατά της κατασχέσεως για κακή περιγραφή του πράγματος που κατασχέθηκε, όμως η αίτηση αναστολής που υπέβαλε απορρίφθηκε. Έλαβε χώρα πλειστηριασμός. Κατά του πλειστηριασμού ο Β άσκησε ανακοπή με το επιχείρημα ότι είχε εξοφλήσει την απαίτηση, προσκομίζοντας και σχετική απόδειξη. Μετά τον πλειστηριασμό εκδόθηκε απόφαση για την πρώτη ανακοπή που αφορούσε τη κακή περιγραφή. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την ανακοπή. Επηρεάζει αυτό αυτομάτως το κύρος του γενομένου πλειστηριασμού ;

I. Προθεσμία ανακοπής (άρθρ. 934).

Αθήνα, 04/05/2015

1. Ο νόμος καθιερώνει το σύστημα της σταδιακής προσβολής πράξεων εκτελέσεως προς το σκοπό της διασφάλισης της απρόσκοπτης πορείας της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως στην οποία παρατηρείται αλληλοδιαδοχή των πράξεων εκτελέσεως. Με την πάροδο κάποιας προθεσμίας η διαδικασία εισέρχεται σε επόμενο στάδιο με αποτέλεσμα οι μέχρι τότε πράξεις εκτελέσεως που δεν προσβλήθηκαν με ανακοπή του άρθρ. 933 να καθίστανται απρόσβλητες. Το απρόσβλητο αφορά στην διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως που είναι σε εξέλιξη. Αντιθέτως, η ακυρότητα των πράξεων εκτελέσεως που δεν προσβλήθηκαν με ανακοπή μπορεί να εξετασθεί παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη που γίνεται σε σχέση με αναγκαστική εκτέλεση που οδήγησε σε ζημία του.

2. Το σύστημα της σταδιακής προσβολής των πράξεων εκτελέσεως συνεπάγεται ότι θα πρέπει να προσβάλλονται και οι επόμενες πράξεις εκτελέσεως αν για την προβληθείσα με ανακοπή πράξη δεν ελήφθη αναστολή κατ' άρθρ. 938. Αν ληφθεί αναστολή τότε η διαδικασία ακινητοποιείται στο στάδιο που βρίσκεται μέχρι να κριθεί το κύρος της προσβαλλόμενης πράξεως εκτελέσεως. Η προσβολή της επόμενης πράξεως εκτελέσεως για την περίπτωση που δεν έχει ληφθεί αναστολή θα γίνει έστω κι αν δεν υπάρχει πλημμέλεια που να αφορά αυτήν καθ' εαυτήν την επόμενη πράξη εκτελέσεως. Ο λόγος της ανακοπής εδώ έγκειται στο σημείο ότι θα ευδοκιμήσει η ανακοπή κατά της προηγούμενης πράξεως που θα συμπαρασύρει το κύρος των επομένων πράξεων. Το θέμα συνεχεται και με το γεγονός ότι η ανακοπή κατά μιας πράξεως εκτελέσεως θα συζητηθεί ενώπιον του δικαστηρίου σε ένα μεταγενέστερο χρόνο ενώ στο μεταξύ θα εξελίσσεται η διαδικασία εκτελέσεως.

3. Η προθεσμία είναι συνάρτηση της επιχείρησης μιας πράξεως εκτελέσεως την οποία έχει ως αφετήριο γεγονός (άρθρ. 934 Ια και 934 Ιγ) ή έχει ως όριο την επιχείρηση μιας πράξεως εκτελέσεως (934 Ιβ) που είναι το καταληκτικό σημείο. Οι προβλεπόμενες προθεσμίες αναφέρονται στις πράξεις εκτελέσεως στον τίτλο, στην προδικασία, στην απαίτηση για την οποία επισπεύδεται απαίτηση. Δηλαδή, για την τήρηση των προθεσμιών κρίσιμος είναι ο λόγος ανακοπής αλλά ενίοτε και η πράξη εκτελέσεως στην οποία αναφέρονται. Πάντως, η άσκηση ανακοπής είναι δυνατή και πριν από την επιχείρηση της προσβλητέας πράξεως εκτελέσεως. Αυτό ισχύει ιδίως για ελαττώματα του εκτελεστού τίτλου που μπορούν να προβληθούν με ανακοπή και πριν την επιχείρηση της πρώτης πράξεως εκτελέσεως.

4. Πρόκειται για οικονομικές προθεσμίες και βρίσκουν ως εκ τούτου εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 144 επομ.

5. Οι προθεσμίες του άρθρ. 934 δεν ισχύουν για την ανακοπή του τρίτου κατ' άρθρ. 936 ΚΠολΔ. Εδώ υφίστανται άλλα χρονικά περιθώρια που εκτείνονται από την πράξη της κατασχέσεως έως την μεταγραφή της περιλήψεως της κατακυρωτικής εκθέσεως ως τίτλου μεταβιβαστικού της κυριότητας.

6. Υπάρχει ένας ιδιαίτερος προβληματισμός για την προθεσμία ασκήσεως προσθέτων λόγων ανακοπής. Ισχύει και στην αναγκαστική εκτέλεση ο κανόνας της μιας ανακοπής κατά της αυτής πράξεως εκτελέσεως εκτός αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι που επιτρέπουν την άσκηση και δεύτερης ανακοπής. Λόγοι ανακοπής επομένως που δεν εμπεριέχονται στο αρχικό δικόγραφο μπορούν να αποτελέσουν περιεχόμενο του δικογράφου προσθέτων λόγων. Μια άποψη υποστηρίζει ότι οι λόγοι ασκούνται εντός της αρχικής προθεσμίας του άρθρ. 934, μια δεύτερη άποψη εφαρμόζει εν προκειμένω τη διάταξη του άρθρ. 585 ΚΠολΔ ενώ μια τρίτη άποψη είναι προσανατολισμένη στην επίλυση του προβλήματος με τελεολογικές εκτιμήσεις. Αυτό σημαίνει αν η διαδικασία εκτελέσεως εισέλθει σε ένα επόμενο στάδιο (π.χ. πλειστηριασμός) δεν μπορούν να προταθούν μετά τη διεξαγωγή του πρόσθετοι λόγοι που αφορούν ανακοπή κατά προηγούμενων πράξεων εκτελέσεως.

7. Ο νόμος ορίζει στο άρθρ. 934 παρ. 2 την χρονική σειρά ορισμένων πράξεων εκτελέσεως. Στη προθεσμία του άρθρ. 934 Ια εμπίπτουν αταξίες που αφορούν μεταξύ άλλων την επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση, την επίδοση στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους των νομιμοποιητικών εγγράφων, την εντολή στο δικαστικό επιμελητή για εκτέλεση, όλα τα ελαττώματα του εκτελεστού τίτλου, την έκδοση απογράφου καίτοι δεν υπάρχει ληξιπρόθεσμη και εκκαθαρισμένη απαίτηση, κλπ. Αντιθέτως, η τριήμερη προθεσμία του άρθρ. 927 θεωρείται ότι εμπίπτει στη θεωρία του άρθρ. 934 Ιβ.

8. Σε σχέση με την πρακτικώς σπουδαία έμμεση εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων καθιερώνονται τρία ιδιαίτερα στάδια αναγκαστικής εκτελέσεως. Το πρώτο αφορά την εγκυρότητα του τίτλου και την προδικασία, το δεύτερο την απαίτηση και τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως μετά την επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση και το τρίτο την εγκυρότητα του πλειστηριασμού ως τελευταία πράξη εκτελέσεως. Αντιστοίχως διαμορφώνονται οι προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρ. 934 παρ. 1. Σε σχέση με την άμεση εκτέλεση υφίστανται δυο στάδια αναγκαστικής εκτελέσεως. Δε υφίσταται αυτοτελώς το δεύτερο στάδιο που απαντά στην έμμεση εκτέλεση. Εδώ η πρώτη μετά την επιταγή πράξη (π.χ. αποβολή, αφαίρεση κινητού) αποτελεί και την τελευταία πράξη. Η νομολογία δέχεται ότι αιτιάσεις που αφορούν την απαίτηση ή τελευταία πράξη αναγκαστικής εκτελέσεως ασκούνται εντός της ίδιας προθεσμίας των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρ. 934 παρ. 1.

9. Σε σχέση με την προδικασία του πλειστηριασμού πρέπει να γίνει η διάκριση ανάμεσα σε ακυρότητα και ανυπόστατο των σχετικών πράξεων. Αν υπάρχει ακυρότητα εφαρμόζεται η προθεσμία του άρθρ. 934 Ιβ και αν υπάρχει ανυπόστατο η προθεσμία του άρθρ. 934 Ιγ. Απαιτείται πάντως η άσκηση ανακοπής. Το ανυπόστατο προσδιορίζεται ως η έλλειψη των κατά νόμο συνθετικών στοιχείων της πράξεως.

II. Ο φραγμός του δεδικασμένου (933 παρ. 3)

1. Δεν μπορούν να αποτελέσουν λόγους ανακοπής οι λόγοι που καταλαμβάνονται από το δεδικασμένο. Αναφέρεται σε εκτελεστούς τίτλους που εξοπλίζονται με ισχύ δεδικασμένου. Δηλαδή, η ρύθμιση αναφέρεται σε τελεσιδικές δικαστικές ή διαιτητικές αποφάσεις συμπεριλαμβανομένης της τελεσιδικού επιδικάσεως απαιτήσεως από διαταγή πληρωμής. Αντίθετα, δεν αναφέρεται στην προσωρινώς εκτελεστή απόφαση ή στους υπόλοιπους τίτλους που ως γνωστόν δεν αναπτύσσουν δεδικασμένο π.χ. πρακτικά συμβιβασμού.

2. Ο νόμος αναφέρεται στη διάταξη του άρθρ. 330 επειδή αποτελεί την πρακτικώς σπουδαιότερη εκδήλωση του δεδικασμένου σε σχέση με το δικαίο της αναγκαστικής εκτελέσεως. Στην πραγματικότητα η αναφορά είναι γενική και αφορά τη θετική ενέργεια του δεδικασμένου κατ' άρθρ. 322 και 31ΚΠολΔ).

3. Με την έννοια του άρθρ. 330 ΚΠολΔ δεν μπορούν να προταθούν ως λόγοι ανακοπής λόγοι που αποτέλεσαν ή θα μπορούσαν να αποτελέσουν ενστάσεις που στρέφονται κατά της απαιτήσεως στη διαγνωστική δίκη ή ενστάσεις που προτάθηκαν ή θα μπορούσαν να προταθούν σε προηγούμενη δίκη που ανοίχθηκε με το ένδικο βοήθημα της ανακοπής. Πρόκειται για λόγους που αφορούν την απαίτηση. Καλύπτονται και οι προηγηθείσες δίκες επί ανακοπών, γιατί και αυτές έχουν διαγνωστικό χαρακτήρα.

4. Η κάλυψη από το δεδουλευμένο και η αδυναμία προβολής ως λόγων ανακοπής λόγων που καλύπτονται από το δεδουλευμένο εξετάζεται αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρ. 332 ΚΠολΔ.

5. Αναγόμεστε στην προβληματική του άρθρ. 330 για να διερευνήσουμε ποιοι λόγοι καλύπτονται και ποιοι λόγοι δεν καλύπτονται από το δεδουλευμένο. Καλύπτονται : α) προταθείσες ενστάσεις, β) όχι όμως οι ενστάσεις που απερρίφθησαν ως αόριστες (αμφ.) , γ) ενστάσεις που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν (κρίσιμος ο χρόνος δημιουργίας τους) - αντικειμενική αδυναμία. Δεν καλύπτονται : α) Οι λόγοι που δεν προτάθηκαν γιατί δεν μπορούσαν να προταθούν (269, 527, 3, 933 παρ. 4), β) Οι λόγοι που δεν προτάθηκαν, αλλά στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα (ένσταση συμψηφισμού, επισχέσεως υπαναχώρηση από πώληση, μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος). Λόγοι δηλαδή που θα μπορούσαν να αποτελέσουν πραγματική βάση αυτοτελούς αγωγής.

III. Παραχρήμα απόδειξη (933 παρ. 4).

Ο νομοθέτης αποβλέπει στην ταχύτητα των σχετικών δικών. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαιτήσεως πρέπει να αποδεικνύονται παρά χρήμα. ** όχι ελεγχόμενη ευθύνη από το δικαστήριο **

α) Έννοια - απόδειξη προσκομίζεται αμέσως και στην ίδια συζήτηση (έγγραφα, ομολογία, όχι ιδίως μάρτυρες ή αποδεικτικά μέσα που εμπίπτουν στον τύπο της μαρτυρικής αποδείξεως).

β) απόσβεση (εξόφληση, δόση αντί καταβολής, δημόσια κατάθεση, συμψηφισμός, άφες χρέους).

γ) ευρύτερη κατανόηση από νομολογία και θεωρία. Εντάχθηκε εδώ η ένσταση επισχέσεως, η ένσταση εκ του άρθρ. 862 ΑΚ αλλά κατά την κρατούσα γνώμη και η ένσταση για καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Καλύπτονται δηλαδή οι δικαιοανασταλτικές ενστάσεις.

δ) αντίθετα δεν καλύπτονται οι διακωλυτικές ενστάσεις σε σχέση με συμβατικές αξιώσεις (εικονικότητα, αντίθεση στα χρηστά ήθη, αισχροκέρδεια, πλάνη, απάτη, απειλή). (αμφ.) ** δεν φτάνει να παρουσιάζει ως παραχρήμα **

ε) ο περιορισμός έχει πρακτική εφαρμογή για λόγους που δεν καλύπτονται από το δεδουλευμένο (π.χ. συμψηφισμός, εξόφληση μετά την τελευταία συζήτηση).

στ) Πάντως η αδυναμία της παραχρήμα απόδειξης οδηγεί στη μη κάλυψη από το δεδουλευμένο του σχετικού ισχυρισμού. Ο οφειλέτης παραπέμπεται στην άσκηση αρνητικής αναγνωριστικής αγωγής ή στα ένδικα βοηθήματα του αστικού δικαίου.

ζ) Ο περιορισμός αφορά κάθε είδος εκτελέσεως (άμεση, έμμεση εκτέλεση).

IV. Αρχή συγκεντρώσεως λόγων ανακοπής (935)

Υφίσταται μια σχέση με το άρθρ. 269 ΚΠολΔ που αφορά τη διαγνωστική διαδικασία. Η διαφορά τους έγκειται στο γεγονός ότι η ρύθμιση εδώ δεν προβλέπει εξαιρέσεις εκπρόθεσμης προβολής όπως ισχύει στο πεδίο του άρθρ. 269.

Προϋποθέσεις εφαρμογής :

α. Απαιτείται ύπαρξη προηγούμενης δίκης ανακοπής αδιαφόρως αν έχει καταστεί η απόφαση τελεσίδικη ή αμετάκλητη.

β. Απαιτείται για το απαράδεκτο η ύπαρξη λόγων ανακοπής ήδη γεγενημένων (όχι δηλαδή οι οψιγενείς) και δυναμένων να προταθούν στην προηγούμενη δίκη. Το θέμα αυτό κρίνεται με βάση το στοιχείο της υπάρξεως προθεσμίας όταν δημιουργήθηκαν. Στην προθεσμία περιλαμβάνεται και η προθεσμία για την άσκηση προσθέτων λόγων ανακοπής.

γ. Αρκεί η ύπαρξη για την αποκλεισμό της συνδρομής τους αν δηλαδή είχαν στοιχειοθετηθεί τα κρίσιμα πραγματικά γεγονότα που τους συνθέτουν. Αν ο λόγος ήταν γνωστός στον ανακόπτοντα ή ανυπαίτως τον αγνοούσε δεν έχει νομική σημασία.

δ. Απαιτείται η ύπαρξη μεταγενέστερης δίκης ανακοπής στην οποία προβάλλεται ο λόγος ανακοπής που θα μπορούσε να είχε προταθεί στην προηγούμενη δίκη ανακοπής. Κατά την κρατούσα γνώμη το απαράδεκτος επικλήσεως του νέου λόγου ανακοπής ισχύει και στο πλαίσιο ανακοπής αποζημιώσεως. Πρόκειται για μια ιδιαίτερως αυστηρή συνέπεια.

απώτερη προθεσμία ο χρόνος καταθέσεως πρόσθετων λόγων - ύπαρξη δυνατότητας παραχρήμα αποδείξεων - αντικειμενική δυνατότητα χωρίς αναφορά σε υποκειμενικά στοιχεία).

ε. Ταυτότητα διαδίκων. Αυτό σημαίνει π.χ. ότι λόγοι που μπορούσαν να προταθούν από τον οφειλέτη και δεν προτάθηκαν και επομένως καλύπτονται από την διάταξη του άρθρ. 935, δεν εμποδίζουν άλλο διάδικο που νομιμοποιείται στην προβολή του σχετικού λόγου να ασκήσει ανακοπή με επίκλησή του (π.χ. ο δανειστής επικαλείται με ανακοπή του ακυρότητα του πλειστηριασμού για λόγο που θα μπορούσε να είχε προβάλει ο οφειλέτης σε ανακοπή που άσκησε και ο ίδιος κατά του κύρους τους πλειστηριασμούς).

στ. Δεν υφίστανται ανάγκη εφαρμογής της ρυθμίσεως 935 αν ο λόγος είναι εκπρόθεσμος (934) ή υφίσταται δεδουλευμένο ή δεν υπάρχει δυνατότητα παραχρήμα αποδείξεως.

ζ. Με πρόσφατη τροποποίηση του 2012 (ν. 4055/2012) δεν είναι απαραίτητο ο λόγος ανακοπής που μπορούσε να είχε προβληθεί σε προηγούμενη δίκη να προβάλλεται σε συσχετισμό με την ίδια πράξη αναγκαστικής εκτελέσεως. Είναι αρκετό αν ο λόγος συνέτρεχε κατά το χρόνο ασκήσεως ανακοπής κατά άλλης πράξεως εκτελέσεως (π.χ. αντίρρηση για έλλειψη απαιτήσεως που υφίστατο ως λόγο ήδη κατά το στάδιο της επιταγής προς εκούσια συμμόρφωση).

ναρξη ισχύος του νόμου αυτού (17.3.2003), αδιαταράκτως για δέκα έτη το ακίνητο, με νόμιμο τίτλο από επαχθή αιτία, υπέρ του ιδίου ή του δικαιοπαρόχου του, που έχει καταρτισθεί και μεταγραφεί μετά την 23.2.1945, εκτός εάν κατά την κτήση της νομής βρισκόταν σε κακή πίστη ή β) νέμεται, μέχρι της έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, το ακίνητο αδιαταράκτως για χρονικό διάστημα τριάντα ετών, εκτός εάν κατά την κτήση της νομής βρισκόταν σε κακή πίστη. Η ρύθμιση αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα ότι δεν χωρεί νομή σε βάρος του Δημοσίου.

ΑΠ 1414/2014 (Γ' Τμ.). Δικαίωμα έφεσης των ομοδικών (ΚΠολΔ 74, 75, 76, 513 § 1 β). Επί απλής ομοδικίας στην οποία ενώνονται σε κοινή διαδικασία πλείονες έννομοι σχέσεις συνδέουσες διάφορα υποκείμενα, χωρίς να απόλλυται ή και να επηρεάζεται η ανεξάρτητη δικονομική θέση ενός εκάστου έναντι των λοιπών, η εκδοθείσα οριστική απόφαση ως προς κάποιο των ομοδικών περατώνει τη δίκη ως προς αυτόν, η δε απόφαση είναι εκκλητή και πριν ακόμη εκδοθεί οριστική απόφαση έναντι των λοιπών ομοδικών (ΑΠ 1223/95). Επί διαφορών που έχουν βάση τη συγκυριότητα, δεν δημιουργείται μεταξύ των συνεναγομένων συγκυριών σχέση αναγκαστικής, αλλ' απλής ομοδικίας.

ΑΠ 1417/2014 (Γ' Τμ.). Συναίνεση και έγκριση (ΑΚ 236, 239). Η συναίνεση και η έγκριση αποτελούν κατηγορίες της ευρύτερης έννοιας της συγκατάθεσης. Ως συγκατάθεση νοείται η δήλωση επιδοκίμασias μιας δικαιοπραξίας ενός προσώπου από κάποιο άλλο πρόσωπο, η οποία (δήλωση) απαιτείται από το νόμο για να αναπτύξει η δικαιοπραξία τα αποτελέσματά της. Η συγκατάθεση παρέχεται από τρίτο πρόσωπο, δηλ. άλλο από τα υποκείμενα της σχέσης, η οποία ισχυροποιείται με την παρεχόμενη συγκατάθεση. Η συναίνεση είναι άτυπη, άρα μπορεί να δοθεί και σιωπηρά, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο. Όμως, τύπος απαιτείται και στις περιπτώσεις που προκύπτει από το σκοπό της διάταξης, ο οποίος επιβάλλει τύπο στην επιδοκιμαζόμενη δικαιοπραξία. Η συναίνεση (συγκατάθεση) παρέχεται είτε πριν, είτε κατά την επιχείρηση της δικαιοπραξίας και για τον τύπο χορήγησής της ισχύουν όσα για τη συγκατάθεση.

ΑΠ 1419/2014 (Γ' Τμ.). Νέοι ισχυρισμοί στο

εφετείο από τον εφεσίβλητο (ΚΠολΔ 237 §§ 1, 3, 4, 238, 262 § 1, 269, 338 § 1, 461, 527 περ. 1). Η προβολή των νέων ισχυρισμών είναι παραδεκτή, όταν προτείνονται από τον εφεσίβλητο (ενάγοντα ή εναγόμενο), ως υπεράσπιση κατά της έφεσης του αντιδίκου του (εκκαλούντος) και δεν μεταβάλλεται η βάση της αγωγής. Ως νέοι ισχυρισμοί θεωρούνται και οι ενστάσεις, όπως είναι η ένσταση πλαστότητας εγγράφου, η οποία, όταν αποδίδεται σε πρόσωπο που κατονομάζεται, μπορεί να προταθεί σε οποιαδήποτε στάση της δίκης με κύρια ή παρεμπιπτούσα αγωγή ή με τις προτάσεις ή και προφορικά, όταν η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική. Η ένσταση αυτή μπορεί να προβληθεί παραδεκτά, κατ' εξαίρεση, και μετά την εμπρόθεσμη κατάθεση των προτάσεων και την εκπνοή της προθεσμίας κατάθεσής τους, δηλ. και με την προσθήκη των προτάσεων του ενιστάμενου διάδικου, για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις του αντιδίκου του (ΑΠ 133/08).

ΑΠ 1420/2014 (Γ' Τμ.). Ορισμένο του ισχυρισμού περί αοριστίας της αγωγής που προτείνεται στο εφετείο και ορισμένο του σχετικού λόγου αναιρέσεως (ΚΠολΔ 216 § 1, 262, 559 αριθ. 1). Ο ισχυρισμός για αοριστία της αγωγής, προτεινόμενος ή επαναφερόμενος ενώπιον του εφετείου δεν αρκεί να αναφέρει ότι η αγωγή είναι αόριστη, αλλά πρέπει να αναφέρει τις συγκεκριμένες αοριστίες σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά, που είναι απαραίτητα για τη στήριξη του αγωγικού δικαιώματος, εξαιτίας των οποίων δεν παρέχεται η δυνατότητα στον εναγόμενο να αμυνθεί, για να είναι δε ορισμένος ο σχετικός λόγος αναιρέσης πρέπει να αναφέρεται στο αναιρετήριο ότι προβλήθηκε παραδεκτώς στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και επαναφέρθηκε στο δευτεροβάθμιο ο περί αοριστίας της αγωγής ισχυρισμός.

ΑΠ 1423, 1425/2014 (Γ' Τμ.). Παραγραφή της περί κλήρου αγωγής (ΑΚ 249, 251, 1871, 1879). Η αξίωση του κληρονόμου που ασκείται με την περί κλήρου αγωγή παραγράφεται μετά είκοσι χρόνια, αφότου ο εναγόμενος κατέλαβε έστω και μερικά από τα αντικείμενα της κληρονομιάς (ΑΠ 722/03).

ΑΠ 1427/2014 (Γ' Τμ.). Διόρθωση ανακριβούς πρώτης εγγραφής του Κτηματολογίου (άρθρ. 1

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Διαταγής Πληρωμής2169...../2014

ΔΙΑΤΑΓΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

... Ειρηνοδίκης *Χρυσούλα Γκάνη*

Έχοντας υπ' όψη τ... την από 21.01.2014 αίτηση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

υπογράφει η πληρεξούσια δικηγόρος

ΚΑΤΑ:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή η κρινόμενη αίτηση με την οποία ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής, με βάση τον τίτλο που αναφέρεται στην αίτηση, δηλαδή την υπ' αριθ. 20433255-9 μία (1) τραπεζική επιταγή ποσού είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000), που εξέδωσε στην Αθήνα, στις 31.10.2013 η καθ' ης εταιρεία με την επωνυμία

που συρόταν προς
πληρωμή από τον με αριθμό λογαριασμό της στο
Κατάστημα της » (κατάστημα Χολαργού, επί της
Λεωφ. Μεσσογείων αριθμ. 220), πληρωτέα εις διαταγήν της εταιρείας

εδρεύει Καλλιθέα Αττικής, η οποία την μεταβίβασε με οπισθογράφηση και παράδοση του σώματός της στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής (Υψηλάντου και Βέργας) και εκπροσωπείται νόμιμα, της οποίας η αιτούσα εταιρεία είναι νόμιμη κομίστρια ως τελευταία οπισθογράφος δι' αδιάκοπτης σειράς οπισθογραφήσεων και παραδόσεως του σώματός της από την τελευταία εταιρεία με την επωνυμία

Δίδεται εντολή προς κάθε Δικαστικό Επιμελητή να εκτελέσει, όταν του ζητηθεί, την διαταγή αυτή και προς όλους τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν ό,τι εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους και προς όλους τους Διοικητές και τους άλλους Αξιωματικούς της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν στην εκτέλεση της Διαταγής, όταν αυτό τους ζητηθεί νόμιμα.

Αθήνα,.....28 ΙΑΝ. 2014.....

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Θ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρυσούλα Γκάνη

Λαυρέντης Φ. Αμπεζμέρης

ΙΧΕ αυτοκίνητο του ... (άρθρα 5 § 1, 2α, 3α, 8α, 12 § 1, 16 § 4, 19 § 1 ΚΟΚ και 330 εδ. β' του ΑΚ). Τα ίδια δε άλλωστε πραγματικά περιστατικά δέχθηκε και η υπ' αριθ. 6271/2010 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε μετά από αγωγή του νυν μάρτυρα απόδειξης κατά των και νυν εναγομένων επί του ιδίου ενδίκου συμβάντος. Από το ως άνω ένδικο ατύχημα η ενάγουσα, παρά τη χρήση ζώνης ασφαλείας, όπως το γεγονός αυτό ευχερώς συνάγεται από την απλή επισκόπηση των προσκομιζομένων από την ίδια φωτογραφιών, στις οποίες εμφανίζεται αιμάτωμα επίμηκες στην κοιλιακή χώρα της (ενάγουσας), απορριπτόμενου ως εκ τούτου του ως άνω ισχυρισμού της εναγομένης περί συντρέχοντος πταίσματός της στον τραυματισμό της, λόγω της μη χρήσης ζώνης, υπέστη κάταγμα μεσότητας στέρνου, με ελαφρά επί τα έσω παρεκτόπιση, μικρές αιμορραγικές θλάσεις στον οπίσθιο λοβό (ΑΡ) κάτω λοβού με συνοδό υπεξωκοτική συλλογή, εικόνα πνευμομεσοθωρακίου, αιμορραγικά και φλεγμονώδη στοιχεία του οπισθοστερηκού λίπους. Συνεπεία των εν λόγω κακώσεων διακομίστηκε άμεσα με ασθενοφόρο στο Γενικό Νοσοκομείο Τρίπολης, όπου παρέμεινε νοσηλευόμενη μέχρι 24.3.2009, στην Α' χειρουργική κλινική. Κατά την έξοδο της από το νοσοκομείο, της δόθηκε αναρρωτική άδεια συνολικά μέχρι την 17.5.2009 (βλ. 1) το από 17.3.2009 εισιτήριο, 2) το από 18.3.2009 παραπεμπτικό ειδικού απεικονιστικού ελέγχου, 3) τις από 19.3.2009 και από 23.3.2009 ιατρικές γνωματεύσεις του ιατρού ακτινολόγου ..., 4) την από 24.3.2009 ιατρική βεβαίωση του χειρουργού ιατρού ..., 5) το από 24.3.2009 εξιτήριο, 6) την από 25.4.2009 ιατρική γνωμάτευση του χειρουργού ιατρού ..., όλα εκ του ως άνω νοσοκομείου). Τέλος, από το ως άνω ατύχημα, η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη εκ της ψυχικής ταλαιπωρίας της από τις παραπάνω σωματικές της βλάβες, για τις οποίες δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, η οποία, μετά την πτάθμιση των κατά το νόμο στοιχείων, της απολειστικής υπαιτιότητας, όσον αφορά στο ατύχημα του οδηγού του ζημιογόνου αυτοκινήτου, της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των μελών πλην της εναγομένης ασφαλιστικής εταιρίας ου έχει εγγυητική μόνο ευθύνη (βλ. σχετ. ΑΠ 570/2006 ΕπισκεΔ 2006. 1073, ΕφΑθ 3790/2001 ρΙδΔ 2001. 502), ανέρχεται στο ποσό των 46.000 ευρώ, το οποίο, κρίνεται εύλογο (άρθρο 932 του

ΑΚ), αφού αφαιρεθεί εκ των προτέρων ποσό 40 ευρώ, για την παράσταση της ενάγουσας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων ως πολιτικώς ενάγουσας. Όμως, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι στη γενική διαγνωστική κλινική με την επωνυμία «**», στην οποία εργαζόταν η ενάγουσα ως ιατρός, κατά το χρόνο του ως άνω ενδίκου συμβάντος, ο μηνιαίος μισθός της (ενάγουσας) ανερχόταν στο ποσό των 500 ευρώ και για το λόγο αυτό το σχετικό κονδύλι πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει η υπό κρίση αγωγή, δεκτή εν μέρει, ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 46.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από της επομένης της επιδόσεως της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως. Περαιτέρω το Δικαστήριο κρίνει ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στην ενάγουσα που νίκησε εν μέρει, για το λόγο δ' αυτό πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό το αίτημα για κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής κατά την καταμνηστική της διάταξη [άρθρα 907 και 908 ΚΠολΔ]. Τα δικαστικά έξοδα των διαδικών επί της αγωγής αυτής πρέπει να κατανεμηθούν ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας τους (άρθρο 178 του ΚΠολΔ), να επιβληθεί δε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας σε βάρος της εναγομένης, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Άρειος Πάγος (Β' Τακτική Ολομέλεια)
Αριθ. 13/2011

Προεδρεύων: Η. Γιαννακάκης, Αντιπρόεδρος
Εισηγητής: Α. Κουτρομάνος, Αρεοπαγίτης
Δικηγόροι: Β. Αντωνόπουλος, ερήμην αναιρεσιβλήτων

Η προθεσμία της αναψηλάφησης, αν δεν επιδόθηκε η προσβαλλόμενη με αυτή και στηριζόμενη σε πλαστό έγγραφο απόφαση είναι ενός έτους από τη δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης του ποινικού δικαστηρίου, με την οποία αναγνωρίστηκε η πλαστότητα του εγγράφου και δεν κωλύεται από την εν τω μεταξύ

544 αε 6

πάροδο της τριετούς (καταχρηστικής) προθεσμίας από την δημοσίευση της προσβαλλόμενης τελεσίδικης ή ανέκκλητης απόφασης (ΚΠολΔ 544 αρ. 6 και 545 § 5).

Με την από 8.6.2010 κλήση του αναιρεσεϊόντος, νόμιμα φέρονται προς συζήτηση στην Β' Τακτική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου ως ανααιρετικοί λόγοι που παραπέμφθηκαν ενώπιόν της με την 2283/2009 απόφαση του Α2 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου κατά το άρθρο 563 § 2 εδ. β' ΚΠολΔ, και δη για την ενότητα της νομολογίας στο ένδικο ζήτημα και λόγω του γενικότερου ενδιαφέροντος αυτού.

Με την 2283/2009 απόφαση του Α2 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου παραπέμφθηκαν στην Τακτική Ολομέλεια δύο λόγοι της από 5.6.2007 αιτήσεως του Χ.Ν. για αναίρεση της 1444/2006 αποφάσεως του Εφετείου Πατρών, προκειμένου να κριθεί, ως γενικότερου ενδιαφέροντος ζήτημα, «αν η προθεσμία της αναψηλάφησης, στην περίπτωση που δεν επιδόθηκε η προσβαλλόμενη με αυτή και στηριζόμενη σε πλαστό έγγραφο απόφαση είναι ενός έτους από τη δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης του ποινικού δικαστηρίου, με την οποία αναγνωρίσθηκε η πλαστότητα του εγγράφου, ή αν έχει εφαρμογή η γενική διάταξη του άρθρου 545 § 5 εδ. α ΚΠολΔ, με την οποία ορίζεται συναφώς τριετής (καταχρηστική) προθεσμία από την δημοσίευση της προσβαλλόμενης τελεσίδικης ή ανέκκλητης απόφασης».

Με το προβλεπόμενο από τα άρθρα 538 επ. ΚΠολΔ έκτακτο ένδικο μέσο της αναψηλάφησης θεσπίζεται η δυνατότητα ανατροπής του δεδικασμένου απόφασης πολιτικού δικαστηρίου σε ορισμένες - ρητώς οριζόμενες - εξαιρετικές περιπτώσεις, όπου κρίθηκε ότι η διατήρησή του προσκρούει, είτε σε θεμελιώδεις δικονομικές αρχές - αναγόμενες ιδίως στην εκπροσώπηση και παράσταση των διαδικών - είτε στο ουσιαστικό δίκαιο, λόγω αναμφισβήτητου σφάλματος στην ελάσσονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού της προσβαλλόμενης απόφασης οφειλόμενου, μάλιστα, και σε αξιόποινες πράξεις παραγόντων της δίκης ή τρίτων. Στο άρθρο 544 ΚΠολΔ απαριθμούνται οι περιπτώσεις που επιτρέπεται η αναψηλάφηση, στο επόμενο δε άρθρο (545) ορίζονται οι σχετικές προθεσμίες, καθώς και το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας σε κάθε επιμέρους περίπτωση. Οι προθεσμίες αυτές είναι προσαρμο-

σμένες στις ιδιαιτερότητες του συγκεκριμένου ενδίκου μέσου και, ως εκ τούτου, δεν αντιστοιχούν πλήρως προς τις προθεσμίες της έφεσης και της αναίρεσης (άρθρα 518 και 564 ΚΠολΔ), ακόμα και εκείνες που θεσπίζονται υπό ταυτόσημη διατύπωση. Τούτο δε, διότι οι προθεσμίες της έφεσης και της αναίρεσης έχουν πάντοτε ως αφετηρία την επίδοση ή την δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ οι προθεσμίες της αναψηλάφησης άλλοτε έχουν ως αφετηρία την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης (άρθρο 544 αριθ. 2, 3, 4, 5 και 9) και άλλοτε συναρτώνται προς άλλα (ή και άλλα), πέρα από την επίδοση της απόφασης, πραγματικά γεγονότα (άρθρο 544 αριθ. 1, 6, 7 και 8). Στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις το δικαίωμα της αναψηλάφησης γεννάται από τη στιγμή που επισυμβαίνει το οικείο γεγονός, το οποίο αποτελεί και την αφετηρία της αντίστοιχης προθεσμίας, ήτοι από τη στιγμή που εκδίδεται δεύτερη αντιφατική απόφαση για την ίδια υπόθεση ή που καθίσταται αμετάκλητη η καταδίκη για ψευδορκία ή πλαστογραφία ή που περιέρχονται στην κατοχή του διαδικού τα νέα κρίσιμα έγγραφα ή που ανατρέπεται η απόφαση πολιτικού, ποινικού ή διοικητικού δικαστηρίου, στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση. Εξάλλου, κατά την έννοια του άρθρου 151 ΚΠολΔ, η έκπτωση από το δικαίωμα να επιχειρηθεί η πράξη, για την οποία είχε οριστεί η νόμιμη ή δικαστική προθεσμία, επέρχεται αν ο δικαιούχος αδράνησε να ασκήσει τούτο εγκαίρως. Η προϋπόθεση όμως αυτή προφανώς δεν υπάρχει στην περίπτωση που η προσβαλλόμενη με αναψηλάφηση απόφαση δεν επιδόθηκε προς ή από τον ηττηθέντα διάδικο, παρήλθε δε από την δημοσίευσή της τριετής χρονικό διάστημα και, μετά ταύτα, εκδόθηκε απόφαση ποινικού δικαστηρίου (καταδικαστική για ψευδορκία ή πλαστογραφία), που δικαιολογεί την αναψηλάφηση της απόφασης. Τούτο δε, διότι όχι μόνο δεν μπορεί να αποδοθεί σε αδράνεια του ηττηθέντος διαδικού ή μη άσκηση του ενδίκου μέσου της αναψηλάφησης εντός του τριετούς χρονικού διαστήματος από τη δημοσίευση της απόφασης, αλλά αντιθέτως ήταν γι' αυτόν νομικώς και πρακτικώς αδύνατη η άσκηση του (πριν από την έκδοση της ποινικής απόφασης), αφού το δημιουργικό του δικαιώματός του γεγονός συνέβη μετά τη λήξη της τριετίας. Για τον ίδιο λόγο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ισχύουν για το ένδικο μέ-

σο της αναψηλάφησης τα ισχύοντα για την έφεση και την αναίρεση, αφού στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις η έκπτωση από το δικαίωμα άσκησης του ενδίκου μέσου προϋποθέτει αφενός μεν γεγεννημένο δικαίωμα προς τούτο, αφετέρου δε αδράνεια του δικαιούχου για μία ολόκληρη τριετία. Υπό την αντίθετη εκδοχή ο Νομοθέτης θα εμφανιζόταν ανακόλουθος, αφού από το ένα μέρος θα καθιέρωνε (με το άρθρο 544 ΚΠολΔ) δικαιώματα αναψηλάφησης, με την προϋπόθεση επέλευσης συγκεκριμένων περιστατικών, και από το άλλο θα προέβλεπε την κατάργηση των δικαιωμάτων αυτών πριν καν αποκτηθούν.

Ενόψει τούτων (αλλά και της ανάγκης να ερμηνεύονται - εν αμφιβολία - στενώς οι διατάξεις περί προθεσμιών γενικώς, αφού μ' αυτές θεοπίζονται χρονικοί περιορισμοί στην άσκηση δικαιωμάτων, που ουσιαστικά συνιστούν λόγους πλήρους καταργήσεως αυτών) δεν ισχύει για την περίπτωση του άρθρου 544 § 6 ΚΠολΔ (της ψευδορκίας και της πλαστογραφίας) η κατά το άρθρο 545 § 5 εδ. α ΚΠολΔ τριετής προθεσμία αναψηλάφησης από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης τελεσίδικης ή ανέκκλητης απόφασης, αλλά εφαρμόζεται η ειδική διάταξη του δευτέρου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, σύμφωνα με την οποία χορηγείται ουσιαστικά ενιαύσια προθεσμία για την αναψηλάφηση και έτσι καθίσταται αυτή παραδεκτή, εφόσον δεν παρήλθε έτος από την δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης ποινικού ή του πολιτικού δικαστηρίου. Η εξαιρετική αυτή ρύθμιση δεν είναι ασυμβίβαστη με το πνεύμα των λοιπών ρυθμίσεων για την αναψηλάφηση, λόγω μη συστοιχήσεώς της προς τις διατάξεις των άρθρων 518 § 2 και 564 § 3 ΚΠολΔ, ενόψει των προαναφερθέντων, και δικαιολογείται, επειδή το κρίσιμο περιστατικό για τη γέννηση του δικαιώματος αναψηλάφησης, δηλαδή η αμετάκλητη καταδίκη για ψευδορκία ή πλαστογραφία, ενδέχεται να συτελέσθηκε εν αγνοία του δικαιούχου, λαμβανομένου δε υπόψιν ότι η προθεσμία των εξήντα ημερών (του άρθρου 545 § 1 ΚΠολΔ) αρχίζει ως προς αυτόν από το αμετάκλητο της καταδίκης και όχι από την γνώση (όπως αντιθέτως προβλέπεται τις ανάλογες περιπτώσεις του άρθρου 544 αριθ. 7 αι 8 σε συνδυασμό προς το άρθρο 545 § 3 περ. ε' στ') θα ήταν ανεπιεικές και άνισο: να στερείται αυτός του δικαιώματος δικαστικής προστασίας με την εξάντληση και μόνον της βραχυχρόνιας

προθεσμίας, που κινήθηκε ενδεχομένως εις βάρος του χωρίς να γνωρίζει ότι έχει συντελεσθεί το κρίσιμο περιστατικό για την θεμελίωση καθεαυτήν του δικαιώματός του προς αναψηλάφηση, και να περιάγεται έτσι σε δυσμενέστερη θέση έναντι όλων των λοιπών δικαιούχων αναψηλάφησης. Εξάλλου, η βούληση του Νομοθέτου να μην ισχύει ως απαραβίαστη αρχή η απώλεια του δικαιώματος για άσκηση αναψηλάφησης μετά την παρέλευση της τριετούς προθεσμίας, από την δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, επιβεβαιώνεται και από τη διάταξη του άρθρου 545 § 6 ΚΠολΔ, αντίστοιχη ακριβώς με εκείνες των άρθρων 518 § 3 και 564 § 4 ΚΠολΔ, για την έφεση και την αναίρεση, που ορίζουν νέα αφετηρία της προθεσμίας των ενδίκων αυτών μέσων για τους κληρονόμους του θανόντος δικαιούχου.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως δέχθηκε το Εφετείο αλλά και προκύπτει από την επισκόπηση των διαδικαστικών εγγράφων, στις 29.6.2001 δημοσιεύθηκε η 763/2001 απόφαση του Εφετείου Πατρών, με την οποία απορρίφθηκε κατ' ουσίαν η έφεση του ανααιρεσιόντος Χ. Ν. κατά της 851/1999 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών, που είχε δεχθεί μερικώς αγωγή του ανααιρεσιόντος. Κατά της αποφάσεως του Εφετείου, που δεν προκύπτει αν επιδόθηκε, ο ανααιρεσιών άσκησε αίτηση αναψηλάφησης, που κατατέθηκε στις 7.3.2005, με μοναδικό λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε πλαστό έγγραφο, και δη σε νοθευμένη κατά το περιεχόμενό της εξοφλητική απόδειξη, η πλαστότητα της οποίας αναγνωρίσθηκε αμετάκλητα με την υπ' αριθ. 1833/2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Πατρών, που δημοσιεύθηκε στις 8.11.2004 και κατέστη αμετάκλητη στις 27.1.2005. Το Εφετείο απέρριψε την αίτηση αναψηλάφησης ως εκπρόθεσμη, και εντέθεν απαράδεκτη, δεχόμενο ότι «δεν ασκεί επιρροή (ως προς την προθεσμία της αναψηλάφησης) η επικαλούμενη ως άνω απόφαση του ποινικού δικαστηρίου ... στην οποία φέρεται ότι στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, αφού η ειρημένη απόφαση του ποινικού δικαστηρίου δημοσιεύθηκε την 8.11. 2004, ήτοι μετά τη συμπλήρωση της τριετούς προθεσμίας για την άσκηση της αναψηλάφησης, η οποία δεν αναβιώνει ...».

Υπό τα δεδομένα αυτά και με βάση τα προεκτεθέντα, το Εφετείο, απορρίπτοντας ως απαρά-

I. Αναγκαστική εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων.

1. Είναι το σπουδαιότερο είδος αναγκαστικής εκτελέσεως. Προβλέπεται η σωρευτική ή διαδοχική χρήση μέσων εκτελέσεως. Ως μέσα εκτελέσεως προσφέρονται η κατάσχεση, η αναγκαστική διαχείριση, η προσωπική κράτηση και ο βεβαιωτικός όρκος.
2. Κατάσχεση είναι πράξη των οργάνων εκτελέσεως με την οποία επέρχεται δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Η κατάσχεση είναι η βάση της προδικασίας του αναγκαστικού πλειστηριασμού. Γίνεται λόγος για τον κατασχόντα ως τον δανειστή που κινεί την διαδικασία εκτελέσεως (ο κατασχών καλείται και «επισπεύδων δανειστής»).
3. Διακρίσεις κατασχέσεως : α) αναγκαστική – συντηρητική, β) κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη και κατάσχεση στα χέρια τρίτου (για κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη αναφερόμαστε και όταν το αντικείμενο της κατασχέσεως βρίσκεται στη νομή ή κατοχή τρίτου που είναι πρόθυμος να το αποδώσει), γ) κατάσχεση κινητών – ακινήτων, απαιτήσεων (άρθρ. 982) και ειδικών περιουσιακών στοιχείων (1022).
4. Απαγόρευση επιβολής κατασχέσεως κατά κατάχρηση δικαιώματος (951 ΚΠολΔ). Η διάταξη επιτελεί αντίστοιχη λειτουργία όπως αυτές των άρθρων 116 ΚΠολΔ και 281 ΑΚ.

II. Κατάσχεση κινητών.

1. Η κατάσχεση γίνεται επί των κινητών που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη. Προϋποτίθεται κυριότητα του οφειλέτη, η διατύπωση όμως του νόμου οφείλεται και στην πρακτική αδυναμία ελέγχου του θέματος της κυριότητας από τον δικαστικό επιμελητή. Γι' αυτό και επιλέγεται ο ουδέτερος όρος «για κινητά που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη (1110 ΑΚ)». Αν ο δικαστικός επιμελητής γνωρίζει ότι τα πράγματα δεν ανήκουν στον οφειλέτη πρέπει να απέσχει από την κατάσχεση. Συγχρόνως υπάρχει η ρύθμιση του άρθρ. 936 ΚΠολΔ που προστατεύει τον πραγματικό κύριο.
2. Για την κατάσχεση απαιτείται η ύπαρξη εξουσίας διαθέσεως του οφειλέτη.
3. Ακατάσχετα. Ορισμένα πράγματα είναι ακατάσχετα. Σχετική είναι η ρύθμιση του άρθρ. 953. Ακατάσχετος είναι ιδίως ο μισθός ενώ παράλληλα προβλέπεται ακατάσχετο 1.500 ευρώ για κάθε πολίτη από τραπεζική κατάθεση.
4. Η κατάσχεση τελείται με δυο πράξεις : α) αφαίρεση των κινητών από τον οφειλέτη, β) σύνταξη κατασχετηρίου εκθέσεως. Αν ελλείπει μια από τις δυο πράξεις, υπάρχει ανυπόστατο που προβάλλεται πάντως με ανακοπή ως την έναρξη του πλειστηριασμού. Δεν υφίσταται δηλαδή αυτοδίκαιη ακυρότητα.
5. Περιεχόμενο της κατασχετηρίου κατασχέσεως (άρθρ. 954).
6. Το κατασχεμένο πράγμα παραδίδεται σε μεσεγγυούχο. Ο νόμος διακρίνει αν τα πράγματα μπορούν να μεταφερθούν εύκολα, όπως επίσης αν αποτελούν πράγματα που μπορούν να παρακατατεθούν. Μεσεγγυούχος μπορεί να είναι ο ίδιος ο οφειλέτης αν συναινεί ο δανειστής ή ο δανειστής αν συμφωνεί ο οφειλέτης. Ο μεσεγγυούχος έχει υποχρέωση φυλάξεως, συντηρήσεως, ενίοτε διαχειρίσεως (με άδεια δικαστηρίου), όχι όμως χρήσεως.

7. Προβλέπονται επιδόσεις της κατασχετηρίου εκθέσεως ενόψει των συνεπειών της κατασχέσεως. Επίδοση στον οφειλέτη και στον Ειρηνοδίκη του τόπου εκτέλεσης που εγγράφει την κατάσχεση σε ειδικό βιβλίο. Είναι προϋποθέσεις με ποινή ακυρότητας αν δεν γίνουν (955 παρ. 1δ) ενώ αν επιχειρηθούν ελαττωματικώς απαιτείται η ύπαρξη βλάβης (159, 3). Σε κάθε περίπτωση για την προβολή των παραβάσεων απαιτείται η άσκηση ανακοπής (934 1β).

8. Συνέπειες κατασχέσεως α) απαγόρευση διαθέσεως, 175 ΑΚ (έννοια, σχετική ακυρότητα, αυτοδίκαιη ακυρότητα, όχι απώλεια κυριότητας, μη εφαρμογή 1036 ΑΚ), β) μη παροχή προνομίου στον κατασχόντα γ) αδυναμία επιβολής δεύτερης αναγκαστικής κατασχέσεως (δεν απαγορεύεται η συντηρητική κατάσχεση. Υφίστανται πάντως οι εξαιρέσεις ΚΕΔΕ και ΚΙΝΔ). Αν επιβληθεί δεύτερη κατάσχεση απαιτείται για την παράβαση ανακοπή χωρίς την προϋπόθεση βλάβης. Είναι δυνατή πάντως η ισχυροποίηση της δεύτερης κατάσχεσης αν η πρώτη ήθελε ακυρωθεί κλπ, δ) ανοίγει η οδός των αναγγελιών, ε) διορισμός μεσεγγυούχου.

III. Κατάσχεση ακινήτων. Προϋποτίθεται κυριότητα του οφειλέτη (992 1), ενώ κατάσχονται ιδανικά μερίδια, ορίζοντες ιδιοκτησίες, υπό προϋποθέσεις η επικαρπία. Συγκατάσχονται τα συστατικά όχι όμως αυτοδικαίως και τα παραρτήματα (αντίθετα 1282 ΑΚ). Δεν κατάσχονται πραγματικές δουλείες, υποθήκη ή το ενέχυρο.

1. Η κατάσχεση συντελείται με σύνταξη μόνο κατασχετηρίου εκθέσεως. Απαιτείται επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή.

2. Το ακίνητο τίθεται υπό μεσεγγύηση και μεσεγγυούχος ορίζεται ο κάτοχος ανεξάρτητα αν το κατέχει δυνάμει ενοχικής σχέσεως (μισθωτής) ή εμπραγμάτου (π.χ. επικαρπωτής).

3. Επιδόσεις κατασχετηρίου. Πρόκειται για προϋποθέσεις κύρους. Η μη επιχείρηση τους επιφέρει ακυρότητα ανεξαρτήτου βλάβης (159, 1). Η ελαττωματική επιχείρηση τους προϋποθέτει βλάβη (159, 3). Πάντα όμως απαιτείται ανακοπή. Η επίδοση γίνεται στον οφειλέτη και στον υποθηκοφύλακα για την εγγραφή στα βιβλία κατασχέσεων. Σκοπός επιδόσεων.

4. Συνέπειες κατασχέσεως : α) Απαγόρευση διαθέσεως. Καταλαμβάνεται τόσο η εκούσια (997 παρ. 1) όσο και η αναγκαστική διάθεση (άρθρ. 997 παρ. 3). Καταλαμβάνεται επίσης ο προκεκτημένος τίτλος που μεταγράφεται μετά την κατάσχεση. β) Απαγόρευση δεύτερης αναγκαστικής κατασχέσεως γ) θέση του πράγματος υπό μεσεγγύηση δ) μη ύπαρξη προνομίου για τον κατασχόντα, ε) δυνατότητα αναγγελίας άλλων δανειστών.

5. Κρίσιμο ερμηνευτικό ζήτημα είναι η έννοια των δανειστών που αναγγέθηκαν κατ'άρθρ 997 παρ. 1 και 3. Υποστηρίζονται τρεις απόψεις : α) δανειστές που αναγγέθηκαν εντός της προθεσμίας αναγγελίας (άρθρ. 972), β) δανειστές που αναγγέθηκαν έως την επιχείρηση της διαθετικής πράξεως και γ) δανειστές που αναγγέθηκαν με προσόντα κατασχέσεως έως και την επιχείρηση της μη αντιτάξιμης διαθετικής πράξεως. Συγκρούσεις αντιτιθέμενων συμφερόντων. Τίθεται θέμα σχέσεως μεταξύ της κατασχέσεως και της μεταγραφής ή εγγραφής υποθήκης στο ίδιο ακίνητο (997 παρ. 4).

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης
Πολιτική Δικονομία II

18/05/2015

I. Αναστολή εκτελέσεως (άρθρ. 938 ΚΠολΔ)

1. Η άσκηση ανακοπής (άρθρ. 933) δεν έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. Για να επιτευχθεί η αναστολή και η μη περαιτέρω πρόοδος της εκτελεστικής διαδικασίας απαιτείται η κατάθεση αιτήσεως αναστολής (άρθρ. 938) και η δικαστική ευδοκίμηση της μετά από προηγούμενη δικαστική διαδικασία στην οποία καλείται και ο καθ' ού η ανακοπή.
2. Η αναστολή του άρθρου 938 διακρίνεται από την αναστολή του άρθρ. 912 ΚΠολΔ. Η πρώτη αφορά τις επί μέρους πράξεις εκτελέσεως ενώ η δεύτερη (912) την καθ'όλου έννομη συνέπεια της εκτελεστότητας (βλ. και άρθρ. 546, 565). Αν ευδοκιμήσει η αίτηση αναστολής του άρθρ. 912, δεν είναι δυνατή η επίσπευση αναγκαστικής εκτελέσεως εν γένει για όσο διάστημα διαρκεί η αναστολή. Αν ευδοκιμήσει η αναστολή του άρθρ. 938, δεν είναι δυνατή η επιχείρηση της επόμενης πράξης εκτελέσεως. Δηλαδή, αν προσβάλλεται με ανακοπή η κατάσχεση και κατατεθεί αίτηση αναστολής στόχος είναι να μη λάβει χώρα ο πλειστηριασμός. Κατά την μάλλον κρατούσα γνώμη, αν επιβληθεί κατάσχεση, δεν υφίσταται πλέον δυνατότητα αναστολής κατά το άρθρο 912. Επομένως, η αναστολή του άρθρ. 912 έχει κάποιο χρονικό όριο που προκύπτει από το δυϊσμό διαγνωστικής διαδικασίας και αναγκαστικής εκτελέσεως.
3. Η αναστολή προϋποθέτει την προηγούμενη ολοκλήρωση της ασκήσεως ανακοπής που περιλαμβάνει και την επίδοση αυτής. Επίσης αν συντελεσθεί η πράξη, της οποίας σκοπεύεται η αναστολή, τότε η αίτηση αναστολής είναι απαράδεκτη, ενώ τυχόν απόφαση που εκδίδεται εκ των υστέρων και δέχεται την αναστολή είναι άνευ αντικειμένου. Έκδηλο καθίσταται αυτό αν αφορά την τελευταία πράξη εκτελέσεως, όπως είναι ο πλειστηριασμός στην έμμεση ή η αποβολή στην άμεση εκτέλεση.
4. Προκειμένου να ευδοκιμήσει η ^{αναστολή} ~~ανακοπή~~ του άρθρου 933 πρέπει να είναι παραδεκτή (ιδίως δηλαδή εμπρόθεσμη) και να περιέχει ένα τουλάχιστον παραδεκτό (ορισμένο) και νόμιμο λόγο ανακοπής (βλ. και άρθρ. 633 παρ. 1). Κατά την αυστηρή κρατούσα γνώμη δεν αρκεί η προϋπόθεση να εκπληρωθούν μέσω των προσθέτων λόγων ανακοπής. Μία μόνο αίτηση αναστολής μπορεί να κατατεθεί, η κατάθεση όμως πρόσθετων λόγων μπορεί να δικαιολογήσει και την άσκηση νέας αιτήσεως. Ανακοπές που ασκούνται λόγω του συστήματος της σταδιακής προσβολής δε δικαιολογούν την κατάθεση δεύτερης αιτήσεως αναστολής, εκτός αν υφίστανται και αυτοτελείς λόγοι ανακοπής κατά της επόμενης πράξεως εκτελέσεως. Επίσης, κατά την κρατούσα γνώμη δεν είναι δυνατή η κατάθεση αναστολής σε σχέση με έφεση που ασκείται κατά της αποφάσεως που έκρινε επί της ανακοπής.
5. Η αναστολή του άρθρ. 938 διαφοροποιείται και από την αναστολή του άρθρ. 632 για την πρακτικώς σπουδαία διαταγή πλήρωμης. Έχει σπουδαιότερη σημασία ενόψει του γεγονότος ότι η διαταγή εκδίδεται χωρίς προηγούμενη ακρόαση του οφειλέτη.
6. Η αναστολή του άρθρ. 938 προϋποθέτει: α) πιθανολόγηση ευδοκίμησης ενός τουλάχιστον λόγου ανακοπής, β) κίνδυνος επελεύσεως ανεπανόρθωτης βλάβης. Είναι ένα αμφισβητούμενο θέμα πότε υπάρχει κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης, ιδίως αν πρόκειται για χρηματικές αξιώσεις. Δυνατότητα εξαρτήσεως της αναστολής από παροχή εγγυήσεως όπως και δυνατότητα παροχής εγγυήσεως από τον επισπεύδοντα.
7. Η αίτηση δικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων χωρίς να αποτελεί ασφαλιστικό μέτρο. Δεν είναι ιδίως δυνατή η ανάκληση κατά τις διατάξεις των άρθρ. 696-698.

8. Τυχόν χορηγηθείσα αναστολή διαρκεί έως την έκδοση οριστικής αποφάσεως (βλ. αντίθετα άρθρ. 632 παρ. 3).

II. Ανακοπή τρίτου (άρθρ. 936) (διεκδικητική ανακοπή)

1. Ο πλειστηριασμός ως μεταβιβαστικός της κυριότητας πράγματος τίτλος αποτελεί παράγωγο τρόπο κτήσεως κυριότητας (άρθρ. 1005 παρ. 1 εδ. 2). Με την έννοια αυτή δικαιώματα τρίτων δεν κινδυνεύουν από τον πλειστηριασμό αν ήθελε υποτεθεί ότι το εκπλειστηριαζόμενο πράγμα δεν ανήκει στον οφειλέτη. Ωστόσο, προς το σκοπό προλήψεως των επιπλοκών που ήθελαν δημιουργηθεί από τον πλειστηριασμό αλλοτρίου πράγματος παρέχεται το ένδικο βοήθημα της ανακοπής προς το σκοπό αποτροπής του πλειστηριασμού.
2. Η πρακτική σημασία του βοηθήματος ανακύπτει κυρίως στην έμμεση εκτέλεση για ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων. Έχει προεχόντως δικονομικό χαρακτήρα και αποβλέπει στην ακύρωση της διαδικασίας της εκτελέσεως. Δυνατή είναι πάντως και η ένωση αναγνωριστικού αιτήματος για το δικαίωμα του τρίτου. Νομιμοποιείται ενεργητικά ο τρίτος. Ο οφειλέτης και πρόσωπα που καταλαμβάνονται από τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας δεν είναι τρίτοι. Μπορούν να ασκήσουν την ανακοπή του άρθρου 933 δεν αποτελεί όμως νόμιμο λόγο ο ισχυρισμός ότι το πράγμα ανήκει σε τρίτον.
3. Υφίσταται υποχρεωτική παθητική νομιμοποίηση επισπεύδοντος δανειστή και οφειλέτη. Πρόκειται για περίπτωση αναγκαστική ομοδικίας (άρθρ. 76 Γ).
4. Η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος ως λόγος ανακοπής του άρθρ. 936 συναντάται στις περιπτώσεις της ατύπου διανομής, στην κατάρτιση προσυμφώνου πωλήσεως με παράδοση της κατοχής και υλοποίηση της συμφωνίας, στις περιπτώσεις των δικών για καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως. Υφίσταται στις περιπτώσεις αυτές διάσταση ανάμεσα στη νομική κατάσταση (κατά τα δημόσια βιβλία) και της πραγματικής καταστάσεως όπως διαμορφώθηκε. Κρίσιμη αποβαίνει η σκέψη ότι ο επισπεύδων δανειστής ασκεί τα δικαιώματα του οφειλέτη και επομένως ανηρρήσεις κατά του οφειλέτη προτείνονται από τον τρίτον και κατά του επισπεύδοντος.
5. Η κυριότητα αλλά και η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος αποτελούν τις πρακτικώς σπουδαιότερες περιπτώσεις που συγκροτούν το λόγο (βάση) της ανακοπής. Η ρύθμιση καταλαμβάνει και την απαγόρευση διαθέσεως και τα ενοχικά δικαιώματα με αίτημα όχι την ακύρωση της εκτελεστικής διαδικασίας αλλά τον κατά περιεχόμενο περιορισμό του αντικειμένου αυτής.
6. Αρμόδιο είναι το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, δηλαδή ενδεχόμενα και το Πολυμελές Πρωτοδικείο.
7. Χρονικά όρια ασκήσεως της ανακοπής του τρίτου : Η ανακοπή ασκείται έως και την εγκατάσταση του υπερθεματιστή στο πράγμα. Τότε καθίσταται ορατή η αλλαγή με τον πλειστηριασμό.
8. Η ρύθμιση του 1020 ΚΠολΔ είναι συμπληρωματική της προστασίας που παρέχει το άρθρ. 936. Συνέχεται με τον πλειστηριασμό ως παράγωγο τρόπο κτήσεως κυριότητας (άρθρ. 1005 παρ. 1).
9. Διαφορές ανακοπής του 933 και της ανακοπής του τρίτου κατ' άρθρ. 936 : Υφίστανται ως προς το αίτημα, τους λόγους, την νομιμοποίηση, την αρμοδιότητα, την εγγραφή στα δημόσια βιβλία. Η μια μπορεί να έχει και αναγνωριστικό αίτημα και όχι μόνο αίτημα για ακύρωση της εκτελέσεως. Αφορά δικαίωμα του τρίτου και όχι αταξίες περί την εκτέλεση, νομιμοποιείται τρίτος και όχι ο οφειλέτης ή οι δανειστές. Επανέρχεται το γενικό κριτήριο της καθ' ύλην αρμοδιότητας και δεν ισχύουν οι προθεσμίες του άρθρ. 934. Παράλληλα εγγράφεται στα βιβλία διεκδικήσεων, κάτι που κατ' εξαίρεση συμβαίνει στην ανακοπή του οφειλέτη (π.χ. κατά του κύρους του πλειστηριασμού).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

1. Ο Α επιβάλλει μετά την τήρηση της προδικασίας αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο του οφειλέτη Ο. Επί του ακινήτου υφίσταται ήδη συντηρητική κατάσχεση υπέρ του Β δυνάμει αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων. Ο Ο φρονεί ότι η ύπαρξη της εμποδίζει την εγγραφή της αναγκαστικής κατασχέσεως.
2. Επί ακινήτου του Ο έχει επιβληθεί εδώ και ικανό χρονικό διάστημα αναγκαστική κατάσχεση προς ικανοποίηση απαιτήσεως του Α. Ο πλειστηριασμός αναβάλλεται κάθε τόσο με πρωτοβουλία του Α. Απαίτηση κατά του Ο διατηρεί και ο Β που δε διαθέτει όμως εκτελεστό τίτλο. Μετά από έντονη αντιδικία επιτυγχάνει υπέρ του την έκδοση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία διατάσσεται η λήψη του μέτρου της συντηρητικής κατασχέσεως. Ο Β αιτείται την εγγραφή του μέτρου, όμως ο αρμόδιος υποθηκοφύλακας αρνείται την εγγραφή με την αιτιολογία ότι επί του ακινήτου υπάρχει ήδη αναγκαστική κατάσχεση του Α.
3. Ο Α επιβάλλει αναγκαστική κατάσχεση στον κινητό εξοπλισμό της επιχειρήσεως του οφειλέτη του Ο. Ο προμηθευτής Π ισχυρίζεται ότι ο εξοπλισμός δεν ανήκει στον Ο διότι δεν του έχει εξοφλήσει ακόμη το τίμημα το οποίο πιστώθηκε. Σπεύδει ως εκ τούτου και αφαιρεί το κινητό από τον Ο που είχε οριστεί ως μεσεγγυούχος των κατασχεθέντων.
4. Ο Α κατάσχει κινητά του οφειλέτη Ο που διορίζεται μεσεγγυούχος με σύμφωνη γνώμη του Α. Ο Ο σπεύδει και πωλεί τα κατασχεθέντα στον καλόπιστο Γ. Ερωτάται κατέστη ο Γ κύριος αυτών ενόψει της μη αμφισβητούμενης καλοπιστίας του ;
5. Ο Α δυνάμει διαταγής πληρωμής εγγράφει προσημείωση υποθήκης σε ακίνητο του οφειλέτη Ο. Επί του ακινήτου υπάρχει ήδη κατάσχεση του Β που επισπεύδει αναγκαστικό πλειστηριασμό. Ο Α φρονεί ότι η προσημείωση αναπτύσσει πλήρως τις κατά νόμο συνέπειες της.
6. Δυνάμει προσυμφώνου ο Α πώλησε ακίνητο στον Β. Παρέδωσε νομή και κατοχή και έλαβε το τίμημα. Για τυχαίους λόγους δεν καταρτίσθηκε το οριστικό συμβόλαιο. Μετά πάροδο πολλών ετών ο Α δημιουργεί χρέη και το ακίνητο αποτελεί αντικείμενο του προσυμφώνου κατάσχεται από τους δανειστές του. Ο Β που στο μεταξύ έχει επενδύσει σημαντικά ποσά επί του ακινήτου βρίσκεται αντιμέτωπος με πλειστηριασμό.
7. Ο προμηθευτής Π πωλεί με επιφύλαξη κυριότητας εμπορεύματα στον Α. Τα εμπορεύματα κατάσχονται και εκπλειστηριάζονται με υπερθεματιστή το Γ. Απέκτησε ο Γ κυριότητα αν ήθελε υποτεθεί καλής πίστεως ;
8. Κατάσχεται και εκπλειστηριάζεται ακίνητο ως ανήκον στον οφειλέτη Ο. Ο Α ως τρίτος ισχυρίζεται ότι αυτός είναι ο πραγματικός κύριος δυνάμει εκτάκτου χρησικτησίας. Παρά το γεγονός ότι έλαβε γνώση της κατασχέσεως ο Α δεν αντέδρασε με άσκηση ενδίκων βοηθημάτων. Απέκτησε κυριότητα ο υπερθεματιστής Υ που συμμετείχε στη διαδικασία αναγκαστικού πλειστηριασμού με επίσπευση του δανειστή Δ ; Απαιτείται ο υπερθεματιστής να ήταν συγχρόνως και δανειστής του Ο ;
9. Ο Α επιβάλλει κατάσχεση που οδηγεί στον πλειστηριασμό. Στη σχετική διαδικασία αναγγέλλονται και άλλοι δανειστές που αξιώνουν συμμετοχή στη διανομή του πλειστηριάσματος. Ο Α με τη σύμφωνη γνώμη του οφειλέτη Ο φρονεί ότι προηγείται στην ικανοποίηση με την ιδιότητα του κατασχόντος.

